

SOKOL AMERICKÝ

ROČNÍK XXXVII.

CHICAGO, ILL., 15. ŘÍJNA 1915.

ČÍSLO 10.

VRACEJÍCÍM SE HRDINŮM . . .

K návratu česko-americké pomocné družiny ze Srbska.

Pro Sokol Americký napsal Albert Jar. Havránek.

EVROPSKÉ válece Srbsko krvácelo,
když ze všech nejdřív Rakousko v svůj spár
svou obět vzalo, rozsévající zmar
a zkázu tam, kde štěstí jen kvést chtělo.

Co výkřiků se ve svět rozletělo
za soucit, slzu, teplých šatů dar,
na srbském těle když než pouhý eár
dávno již nic víc v hrůze neviselo!

A k tomu všemu nemoc přišla litá . . .
Smrt kosila . . . A víc než války běs,
pod nímž se chvěla země krví spítá . . .

Byla Vás hrstka, pamět jak to čítá,
však každý hrdě vzpomíná si dnes,
jak k trpícím Vás vedla — Humanita.

Všechno, co drahým, nechali jste v dáli . . .
K Slovanům-bratrům srdcí Vás hnal plam,
pomocnou ruku když dal Frothingham,
a smrti vlastní jste se — nelekali . . .

V junácké zemi jste pak pomáhali,
kde k sobě lidi člověk volal sám,
a vzdorující všechněm překážkám
v odměnu svou jste — Smrt i vděčně brali.

Však necouvli jste . . . Jako hrdinové
jste vydrželi v dalších zápasech,
jež přinášeli noví s sebou dnové . . .

Dnes vděčné Srbsko hrdiny Vás zove
a jako také Ameriky břeh
vítá Vás z boje, v němž jste — vítězové . . .

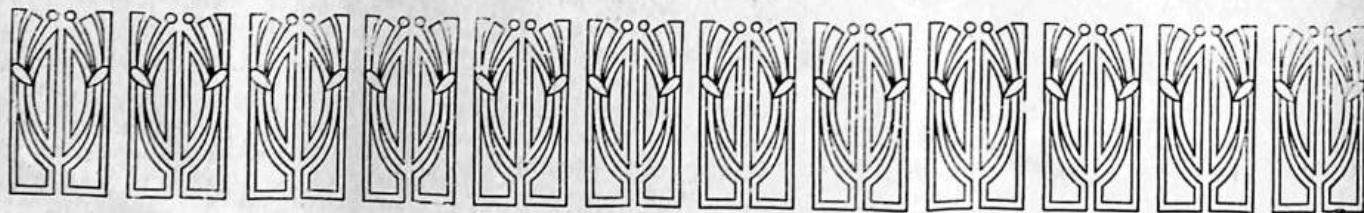

Bylo Vám v něm snad mnoho zakusiti,
vždyť byla Smrt i Vaším údělem,
však za to vděčnou srbská je Vám zem . . .
V kolika očích slzy se jí třeptí!

Vzpomínka Vaše často v dlaň je chytí
poznovu oživeným obrazem,
až k Vaším vlastním nachýlí se rtem,
chtě za dobré Vás — aspoň políbíti . . .

Za dobrou věc jste, junáci, se bili . . .
K návratu dnes Vám ples vstříc hlaholí
z vděčnosti za to, co jste učinili . . .

A máme radost, že to byly síly
ne pouze vědy, však i sokolí,
jež skoro mrtvé — k životu probudily . . .

Slavomír Kratochvíl:

NÁVRAT BR. DR. J. RUDIŠE-JIČÍNSKÝHO.

Věnuje T. Vonášek.

I.

Rok času! A jakých časů rok zas minul, jak ponurý přízrak
kéž nikdy nebyl přešel historií lidstva zmámenou,
a přec v něm navždy rudým, bezohledným písmem zapsán
giganta Osudu ryt rydlem, kráslen barvou krvavou,
my zde, tak vzdáleni, jak v zrcadle jsme ruku jeho sledovali
a chvěli se, když dravý, trhaný jsme zřeli její chvat,
z črt milionů, jež každá lidský život značí,
jak divně strašné řadí obrazy, kupíc je v osudový nesoulad.

Jen odlesk zřeli jsme, a přece jaké chvíle
jsme v stesku s hořem světa těžce prožili . . .
Než což to jest! Kdo sám netrpěl, nikdy nevypoví,
jak truchlivý je lidu pláč u drahých padlých mohyly,
co jest to vdovin, sirot kvil, vzryk zmučeného těla,
křik, řev snad někdy skonávajících, či chrapot smrtelný,
přítele, otce, nemá agonie nad zsinálým tělem
drahého syna, druha, chladného čela pocel poslední.

My nezřeli. My netrpěli. Však bratr přibyl dnes z našeho středu
jenž BYL TAM, na východě, dole, v zemi úzkosti,
on za nás zřel. On za nás cítil. Za nás spolutrpěl,
tot' jeho tribut nám, snad smíme říci. Než lidská neštěstí,
v své jasné vůli konejšil tam, kříž pomáhal něsti
těm, kteří jeho tíhou lomili se, k zemi klesali,
och drahý brat! sám v duši těžce smuten, sklíčen
slzí tok druhým stíral, by jeho vlastních sami nezřeli.

Tam lidsky, slovansky nám bratrů Srbů mírnil hlodající bolest,
kde rána vzňatá, mučivá, tu jemná jeho ruka lékaře
tak citlivá, přec pevná, vždy hojivý obvaz přiložila,
jenž zubů zat'atých stisk mučennický uvolnil, a muk moře
tak často zkolébala v tichý, konejšivý spánek,
v němž krutá skutečnost se proměnila v klidný sen,
tisíce zaúpení raněných, a miliony vzlyků
změnila v dojmavý úsměv naděje na uzdravení den.

Ó svatý úděli, jenž záříš z lékařova povolání!
Co zloba přírody, či lidská nenávisť v muk znetvořila děs,
tys vyvolen, bys štěstí navracel, trpících utrpení mírnil,
smrti oběti vydíral, jež vybral asi pro svůj hodokvas a ples;
když pandemie démon provál srbské kraje
otravným dechem svým panický rozšiřuje strach,
snad tyfus, cholera, či úplavice zdravá kdys' kosila těla,
byl lékař jedině to, jenž dovedl je pokořiti v prach.

Té ruky lékařovy hebkosti! Jak mírní lidské žaly,
kde její dotek, tam zoufalství se v novou mění naději,
strhaná trpítele tvář se v tklivý úsměv povyjasní,
a údy schladlé novým teplem prohřejí;
Bože — cit stará, zhaslá slova v mysl vtírá:
kolik též drahých, českých bratrů v divně hostinné eizině
bolestí ran, i žalem nad osudem vlasti zastonalo,
a lékař, brat náš hojil nejen rány, než i stesk po otčině.

A přec laskavý úsměv masky lékařovy tváře
svých vlastních žalů, bolu lept tak často zastírá,
je práce jeho těžká, vyčerpává, šíří síly,
smrt potměšile stále vábivou svou náruč po něm prostírá,
a vlast? Jak, reete, že lékař nemá vlasti?
Nezříte o ní řeč když je, ten náhlý jeho očí lesk,
náš bratr lékař v dálné eizí, neštěstím přec blízké zemi,
jak živou ránu cítil každý její záchvěv, bolesti ston, stesk.

Noc v kraji. Stlumen hořek, a zmlkly nářky sténajících,
spí šerá nemocnice v Skoplji, utrpení chrám,
než lékař, těžce zemdlen ač, a schvácen, přece nespí
když tolik bolu stížil, ted' svému zůstal sám a sám,
v své komnatě ted' osaměl a teskně dumá
hlava do rukou vpadla . . . Tu tajemné kės' ruky sun
v drásavých barvách kreslený zastírá obraz, jež zřel dneska
a nové smutné panorama otevírá jeho snům.

To obrazy z Čech trpících se střídají, přízračné vidy
jak pod závojem smutku, je černý na nich stín,
tut' Praha pokořená . . . Výsměšně teskníci Hradčany . . .
A na Jičín,
ted' vzpomene si bratr doktor Rudiš. Na Čerovku, na Libosad,
tam Veliš, Loreta, Kumburk a Brada, tu Zebín,
bludiště Prachovských skal, ach kolik je tam známých koutů,
Kost opodál, a Trosky, jak hojivý je lesů jejich stín.

Níž klesá hlava umdlená. Dál nové obrazy se snují,
jak zkonejšit by chtěly rány vzpomínání z Čech,
co stará vzala vlast, nová jak snažila se, aby nahradila,
tu Cedar Rapids, New York, a ve Chicagu známých zdech
ted' končí film. Tu Sokolovna, kupa dobrých starých přátel,
a díla práce společné. Sokolský hláhol, vznik,
zde domov, domov. Jak srdce náhle toužně zabušilo,
odkuds' zazněl těch známých, drahých houslí teskný vzlyk...

II.

Náš bratr přijel. Po sokolsku v řadách
sražených vítáme ho. Ne, nezměnil svou líce,
je stále takým, jakým býval. Přec možno pravit,
že jemných vrásek na čele má víc,
dvě zvláště hlubší jsou. Tu jednu rozbrázdila
horečná snaha, skonejšiti srbských pobratimů bol,
druhou — tu těžký zármutek ryl v české srdce,
jež zřelo tolik utrpení vlastních bratrů kol.

Ted' zdravíme ho. Hled' v pravo! K čelu výš se ruka šine,
hold němě vzdáváme té jeho dobré tváři,
těm dvěma vráskám. A po rukou se v mysli ženem,
kéž stisknem je, a zříme v oko, které září,
tak výmluvně nám vstříc. Kdo city naše zvýrazní
a jemu tlumočí je, jehož máme tolik rádi,
jemuž jsme vděční za to, co v českém jmeně konal.
Za sebe vděční jsme, i za Srby, i české kamarády.

Je radostno jít mužně, po sokolsku poděkovat
pohledem přímým, pevným stiskem pravice,
snad beze slov. Než oko příliš zřejmě praví
co cítíme, víc tlumočí nežli slov tisíce,
tu úctu naši k vykonané práci,
náš obdiv mužné povinnosti, čestně splněné
i vděk za to, co jména Sokol—Čech zas slávu rozmnožilo,
naší bratrské lásky míry nezměrné.

Zas v našem středu. Zase mezi námi
náš druh, brat, přítel, mnohým kamarád,
rok utrpení, práce, povinností zmizel jako přízrak,
zas vrátil se, kdo námi milován, nás míval rád,
necht' zmizí chmurné sny, roztají jako sněhy teplem
jež z krbu sálá přátelství, k němuž jsi zase zván,
v něm láska naše žhne, necht' shřeje Tvoji duši,
pojd' zas v náš kruh, a vítěj nám!

DRUŽINĚ BR. DR. J. RUDIŠE-JIČÍNSKÉHO.

Bratři!

Po více jak jednoročním vzdálení vracíte se zpět mezi
nás; při opětovém vstoupení na půdu naší svobodné země,
já zdravím a vítám Vás jménem všech baltimorských bratrů
a sester!

Když odcházeli jste od nás, jdouce konati velké dílo
lidskosti a zmírniti hrůzy válečné furie, napsal jsem za
Vámi tato slova: "Sokolstvo americké je hrdé na Vás, čin
váš bude zaznamenán v historii jeho jako jeden z nejvzne-
šenějších příkladů obětavosti ve prospěch lidskosti!"

Dnes při vašem návratu můžem říci, že jsme na Vás
ještě hrdějšími. Námi všemi želená ztráta životů dvou
členů vaší družiny nejlepším důkazem nám, jakému ne-
bezpečí byli jste vystaveni. Nebezpečí jimž jste čelili, byla
hroznější než ta, jež ohrožují vojína na frontě válečné.
Ale Vy jste vytrvali a vykonali veliký úkol, jež dobrovolně
jste na se vzali. Nejen že jste pečlivě ošetřovali oběť vra-

žedných zbraní válečných, Vy jste mírnili bídu hmotnou a
povznášeli skleslé mysle vlastních bratrů, na něž padl ten
nešťastný úděl jíti se bít za svého úhlavního nepřítele. Za
všechnu tu svoji činnost, již jste rozvíjeli za svého pobytu
v Srbsku, zasloužíte nejen chválu a dík lidu srbského, ale
dík nás všech, neboť pracovali jste nejen pro společnou
věc lidstva veškerého, ale pracovali jste pro spravedlivou
věc Slovanstva a na prospěch našeho českého národa. Ano,
jsme na Vás hrdí, neb jste dokázali, že Sokolové vždy do-
vedou se vzhopiti ku ráznému činu, kdykoliv povinnost
k národu a lidstvu volá nás.

"Bud'te vítáni v kruhu našem!" Toužíme všichni po
okamžiku, kdy sami budeme moci stisknouti upřímné pravice
vaše, kdy budeme moci přitisknouti Vás na vlastní hrud' a
říci Vám jak rádi jsme, že opětně jste mezi námi!

Na zdar!

Karel Matoušek.

Marie Česká:

Baltimore, Md., 3. října 1915.

Již vítej nám, již vítej nám!

Ty bratře drahý, milý.

Až opět stane noha Tvá

na půdě nové vlasti,

z tisíců hrdel v ústrety

Ti hřmí po celé oblasti

Již vítej nám!

Radostí dme se srdce každého upřímného bratra i sestry při zprávě, že vrací se k nám opět milý vůdce náš, br. J. Rudiš-Jičínský.

Když před rokem loučila jsem se s ním i bratry Károu a Klepalem na nádraží baltimorském, nemohla jsem se ubránit tísnivému pocitu, že snad vidíme se naposledy. A i bratr sám, v téže as byl náladě, neb, když vlak vyjížděl dále k New Yorku, bratři Kára i Klepal seděli již na rozhledně za svým Pullmanem, a já, hledaje ještě pohledem v oknech vagonu Dr. Jičínského, zahlédla jsem, jak v koutě stoje, stírá slzy z očí — — —

Však i nám všem se nějakým divným leskem očí třpytily.

A není divu. Když jsme si připomněli, s jakou obětavostí vrhli se bratři v práci, by co nejrychleji získali vše potřebné ku cestě lidumilnosti, na pomoc národu utlačovanému a zuboženému, věděli jsme, že právě tak obětavě a se značným sebezapřením vrhnou se v práci na místě samém, v dálné Serbii, kde sterá nebezpečí provázela každý krok a každý počin jejich. A že jsme se v bratřích našich nemýlili, dokazují skvělé výsledky jednoroční práce družiny naší, jež vedením zkušeného vůdce svého, Dr. J. Rudiše-Jičínského ve Skoplji zanechány.

Bratru Jičínskému dostala se mnohá vyznamenání od srbské vlády, za práci ve prospěch vojínů vykonanou, a mnohé ty životy zachráněné, však nejlepší odměnou mu zajisté jest vědomí vykonané povinnosti a uznání od bratří svých zde doma. Jediné, co kalí radost naši při návratu našich jest vědomí, že zanechán tam pro vždy co obět lidskosti život mladý, slibný, život lékaře obětavého a svědomitého, Dr. Káry. Však v srdcích našich povždy žít bude co zářný příklad sebeobětování. Čestná památka jemu i pí. Selmě Gučové! A bratru Jičínskému volám z plna srdce: Již vítej nám!

Dr. J. Rudiš-Jičínský:

NĚKOLIK ČRT.

Nastaly nám chvíle poměrného oddechu, neboť na frontě delší dobu, jakž psali jsme již, "nápadný je klid". Proč nápadný? Inu, Austriáci se již neodvažují sami k výpadu na Srbsko a Němci ještě nemohou jim asi v počtu dostatečném pomoci, aby příští výprask byl hoden i vojska, jemuž velí veliké "já a bůh". Minule u Šabce i na Černé Hoře zkusili i Bavoráci, jak se "táhne na Srby," ale dopadli velice hloupě a tak se zatím "čeká". Úžasná přiciznost srbských dělostřelců znovu se ukázala. Granáty srbské padaly přímo Bavorákům na cestu. Srbové je "našli" i když nejlépe se kryli nočí. A co tu bylo opět lidského masa na jedné téměř hromadě. Ubozí lidé! Ten měl hlavu uraženou, mozek rozmetaný po zemi, druhý měl rozervané vnitřnosti, z třetího zbyla jen hromádka masa, kdežto zde ležela lebka, tam kus nohy, ruky atd. Smutno — ba smutno a strašno se dívat. Srbové jsou nyní ještě lépe připraveni na svého nepřítele — nepřítele i našeho. Trpím s nimi a rád, věřte, překonávám všechny ty svízele, jen když se uskuteční naše zelená práva a samostatnost naší vlasti . . . Je nás tu několik. Byl jsem právě jmenován kapitánem a věřte, že tu hvězdičku jsem si zasloužil —". Tak opět píše nám český inteligent, důstojník, jenž své doby posláním misie naší chápe, psal nám na uvítanou "ze zákopů". Dopis ten byl zajímavý tak, že předali jsme jej tehdy Česko-Americké

Tiskové Kanceláři jako úsudek Čecha. Co toto píšeme, jest tento bratr a Sokol s kadrem 12. pluku u Braničeva, "kde leží za hradbami starého hradu na skalním útesu a tam dole jsou Švábové, jimž ob čas děla naše zahvizdají." Sokol! Jsme rozhodně proti válce, musíme být jako lidé po pokroku, vývinu mysle i těla toužící všech lidí bez rozdílu, jako lékaři a nyní sami, co tak zvaná moderní válka je poznávše — ale vzdor tomu přáli bychom si, když již jsou, aby ty tisícové našich byli spíše s tímto hochem naším a mohli pomstít hanebný čin doby poslední, kdy tam doma "Sokol nejlepší dostal se do spáru černo-žlutého orla." Náš Scheiner uvězněn a pohnán před soud vojenský. Že poměrně záhy jej propustili, na věci věru mnoho nemění. Ten vůdce náš, jenž jen dobro lidu chtěl." Člověk žasne, diví se, kam až se všude jde, do jakých krajností — a ve vraždění lidstva se pokračuje, celé kraje, umělecká díla i historické památky ničí a celý svět, jakoby měl nésti následky krvežíznivosti jednoho zbrklého člověka v Berlíně.

Vojenská kapela hraje dole na hřišti nám pod okny. Naši rekonvalescenti usedají kol v zahradě na trávě a na lavičkách. Jest již hodně pozdě odpoledne, ale to červencové sluníčko praží jen což. Inu, horka máme jako v Chicagu. Rekonvalescentů denně přibývá a v celku již mnoho práce není, za to ale více starosti, neboť smlouva naše záhy vyprší a my domů se navraceti budeme . . . Již připravujeme se, zahrnování jsouce teprve nyní mnohými průkazy přízně a uznání — uznání těch, kdož málo mají, ale jako národ poznati nám dali, co vlastně je to junáctví. — Dr. Duro Guča a Dr. Leon Czaja jmenování jsou čestnými majory sanitetského odboru, kdežto ošetřovatelé všichni získali hodnost "náředníků". Podotýkáme výslovně zdravotního odboru! Hudba vyhrává, členové mé družiny, jakoby po vyznamenání všech nás teprve si uvědomili slova generálova, velitele nových oblastí: Naše družina tu ze všech jest nejdale a ze všech nejvíce pracovala. Práce ta posvěcena byla nadšením a ideály, znám to, a protože znám, prosím Vás, až dojdete domu "čestěte" chéfu svému, jenž právě jmenován jest sanitetním podplukovníkem, vyznamenání naše nejvyšší v odboru lékařském! I všem vám uznání a vřelý dík národa! Víme, že rádi budete ubírat se k domovům svým a my všem vám budeme jen blahopřít —". Tak hovořil generál Popovič k členům naší družiny, když přišli požádati o auto na výlety, jež nyní k seznání okolí i lidu konáme. Odtud ta hudba, odtud radost a potěšení v tom úzkém kroužku našem . . . Nač si toho upírati, že ono trochu toho uznání blaží, třeba jinak sami zrovna na malichernosti si nepotrpíme, hledající v úkolu svém vše! Jako Američané přijmouti můžeme mnohá ta vyznamenání pouze a jedině na památku, nic více a nic méně — A věřte, že nás osobně více blažilo, když mohli jsme tam k těm svým, když mohli jsme plnou hrstí rozdávat zlatu a bankovky, svěřené nám šlechtickou anglickou, Lady Murrell pro ty mnohé mrzáky, slepce a amputované, junáky srbské dnes a zítra zajeti si do Prištiny, Tetovo, Gostivaru, Kumanova, Niše, Čuprije, Jagodiny, Bělehradu a jinam a přesvědčiti se na místě a kde třeba, pomáhati našim z těch právě došlých a našim lidem tam za vodou, sebraných dollarech, z těch zásob mnohých darů: šatstva, prádla, ponožek a obuvi, jakž naši lidé dobré vůle v té české Americe sehnali, kousek po kousku, sbírajíce v tom vědomí, že pomáhá se trpícím a našim . . .

Nápadný klid, co zatím tam trochu výše bratří ruští strádajíce, bili se jako lvové a smrt v té "moderní" válce slavila své strašné hody. Zkáza po celé Polse jest přímo příšerná a Němci u Varšavy dokonali "dílo své" takovým způsobem, že i my zde chvěli se: Co bude dále, dobře vědouce, že německé hordy bavorské minule i při útoku na Černou Horu se účastnily, a jako u nás tu v Srbsku, dostaly výprask. Však to nic neznamena, a neznamena by,

kdyby Rusové, stále ustupující, nebili se nyní zcela sami. A bijí se rok, jeden celý rok. Na kolikrát přinesli svým mohutným nápadem pomoc a záchranu Francii a vojům anglickým i belgickým, kdežto zde v Srbsku, když bylo nejhůře, vedl Rus ránu na Rakousko nejtěžší, i obrátil hlavní hrot zbraní jeho proti vlastní hrudi své... Srbové vyhráli a dnes stojí — musí stát, co zatím myslí jejich táhne mrak, v srdečních statečných žal se rozhostívá a dlaně prázdní: svrbí... Pomoci však nelze, třeba na italské frontě se vítězilo! Rumunsko dále vyčkává a Řecko dále obchoduje... Srbové na každý další vpád jsou připraveni, ale sami k ofenzivě sotva přejíti by mohli, opustíce výhodná postavení svá na "brdech" a sázíce tak vše na jednu kartu pláni uherských. Mimo to je nám tu v zádech připravující se "bratr" Bulhar a přítel jeho Arnaut v Albanii. Mohlo by se jen tehdy, kdyby Rumunsko vešlo v akci a front s oním Italů, dle toho by se upravil. Co toto píšeme se ale nestalo a děsný masakr v té ubohé a jako Belgii zničené Polse pokračuje. Krev lidská řine se potoky a ohromné projektily všech možných i nemožných druhů, při každém dopadnutí svým dokazují, jaké vlastně člověk hrozné je zvíře...

A v takovém rozpoložení nedivte se, že vzpomíná se domova a dny počítají, neboť dne 22. září na cestu se vydáme a vlastně vydati máme, a činnost družiny naší tu končí, počítaje 12 dnů karantény v Řecku a 1 měsíce na cestu zpáteční, aby v celku tvořilo jeden rok práce — práce co možná dobré, poctivé a svědomité! Snažili jsme se, ale, nezdálo by se nám úplné, pomyslíli jsme si minule, kdybychom za účelem vlastního poznání nepodívali se na frontu, to jest tam nahoru, aspoň do Bělehradu a jinde na poznání lidu, kraje a hlavně všude tam, kde by se mohlo prospěti našim — zajatcům i zachraňovateli co možná každou tu českou duši před "vlivy rakušáckých nápadů", v tom ohledu jsme pracovali hned od samého počátku a "levice neznala co dává pravice"... Nám nikterak nestačilo pouhé psaní, házení frází a otiskování nesmyslů, jak a co by mělo být, ale čin, vykonaný sebemenší čin, nás blížil, aniž bychom "troubili" zbytečně do světa sensace a podobně. Proto nepsali jsme nikdy o nebezpečí, kterého nebylo, uváděje fakta a jen fakta, ba ani tehdy jsme se nikterak nerozčilovali, když nám téměř nad hlavou poletující aeroplan staří "čičové" na stráž bdělí sestřelili a oba německé důstojníky zajali dříve, nežli mohli nám podati ukázky svého "moderního válečnictví" a házení bomb na nevinné obyvatelstvo měst nepřátelských zemí. My nepsali ani tehdy, když Arnauti přepadli blízké vesničky srbské, ba ani nekupovali revolvéry, když bulharští "bratři" páchali zvěrstva v nedaleké Strumici. A vidíte, když bylo třeba, tak jako pomoc lékařskou poskytl jsem i pomoc druhou každému potřebnému chud'asovi, internovaným i jiným bez rozdílu i rozdělili z bohatých zásob, poslaných nám obě. Frothinghamem. Ano, dali jsme stejně trpělivu Srbu jako Turčinu, Bulharu, Arnautu atd. Náš obě. Frothingham neoslyšel hlasu našeho, když jsme o různé potřeby telegrafovali, dovolaávajíce se i pomoci české Ameriky pro české zajatce. A na kolik se prospělo... Byly přímo obrovské ty zásluhy páně Frothinghamovy, tak jako důležitý dopis, jenž je provázal: "Byl jsem nad míru potěšen, obdržev zajímavý dopis Váš, ze dne 19. února i líto jest mi, jakž pérem sotva vyjádřiti lze, že družstvo mělo tolik nesnází i utrpělo takové nenahraditelné ztráty úmrtím milého nám Dr. Káry a pí. Gučové. Všichni oceňujeme plně i chápeme odvahu i pravou hrdinost, jakou vyžaduje to, že zůstati hodláte a pracujete v zemi, epidemií stíženou, jako jest Srbsko v době této i dovedete čeliti veškerému nebezpečí. Sám pak jsem zvláště Vám vděčen, že zůstanete v čele družiny i nadále, na vzdor všem těm nesnázím a nepřijemno-

stem se vyskytnuvším a při neobyčejném tom návalu práce, jakž konati jste musel. Všichni hráli jste důležitou úlohu v počínu na záchranu Srbska, tak že základy se mohou klást pro příští zdar, jako pro dobro všech západních Slovanů a tu padá na váhu hlavně i to, že Vy, jako vynikající Čech a odborník, jenž zároveň jest upřímným Američanem, stojí v čele naší Česko-Americké družiny pomocné. Jest nejupřímnějším přáním mým, aby práce Vaše nemalé ceny, jakž konáte ji v Srbsku a pro jeho lid, pomohla i ku zajištění a upevnění pravého a trvalého přátelství Srbska a Čech. Dozvídám se právě, že hodláte poslati některé členy družiny na Černou Horu, i že tím směrem se přičiňujete. Výtečná to myšlénka i pošlu i tam hojnost materiálu lékařského a zásob označených. Přejí Vám další úspěch ve všem konání Vašem šlechetném i děkuji Vám z plna srdce za spolupůsobení Vaše a vzorné snahy i jsem Váš oddaný John W. Frothingham, 28. dubna 1915."

Byl jsem v Bělehradě ku konci července. Nelze dostat se tam tak snadno a bez náležitých ověření pasu. Vlak jede pouze do rozkošného parku Topčidan, do města pak již jede se povozem. Viděl jsem do Rakouska, tam dál za Zemuň, viděl mnohou tu spoustu, Rakušany způsobenou na čelných budovách, na tři kusy rozbitý most, celé domky zničené a ve městě takové zvláštní a mrtvé ticho, přerušené chvílemi nějakým tím zafíčením granátu a ranou z děla, na kterou se jen zřídka kdy odpovídá ze srbské strany, a lid ve městě jakoby byl zvykl, kdežto někdy i pušky zarahotí, zejména stráž, jestli někde něco spozorují. Vy těch stráž ani děl nevidíte, kryjí se na obou březích naše i jejich stromy a zákopy. Ale jsou tu a Rakušáci, ba i Bavoráci přesvědčili se již několikrát, že sem se dostat není jen tak snadné, neboť tu sama příroda chrání starý hrad, a okolí jest takové, že nepřítel jednou dostav za vyučenou, na podruhé si rozmyslí... Sešli jsme ulicí od Hotelu Ruského Cara dolů na břeh Dunaje a čekali, jestli se tam na protějším břehu něco "šustne". Ale ono nic, až najednou a přímo nad námi vyskytnou se tři aeroplány rakouské a nežli se naděje, vrhají bombu do středu města, ničee vše kól. Záhy sedm klidných a v domovech svých odpočívajících občanů je zabito a mezi nimi jeden lékař a mnoho jiných poraněno jako na důkaz vyspělosti a "užitečnosti" aviatiky i na poli válečném a proti bezbranným! Hrozná to byla podívaná. Za několik vteřin najednou tři francouzské aeroplány se vznesly a vůdce středního vyhledal si právě toho škůdce, jenž nejvíce škod způsobil, i nastal boj tam nahoře, ve vzduchu, jakoby dvou poletujících dravců. Místo skřeku zvuky mitrailles: "Tak — tak — tak — tak." Náš vznesl se nad Rakušana, pak jedním rychlým obratem octl se mu v boku a za okamžik hořící aeroplan, provrtán na mnohá místa, klesl na rakouský břeh, co zatím druhé dva aeroplány francouzské pronásledovaly uniknuvší nepřátelskou dvojici, jež jakoby na výsměch kroužila nad samými děly na hradě, marně na ně střelícími. Ale zle oplatili francouzové na druhý den návštěvu Rakušáků. Vyletěli si ve třech proudech a za nedlouho v Zemuni i jinde vyšlehly plameny — — V nemocnici americké, kde vykonával jsem návštěvu, pomáhal jsem pak ošetřovati raněné, jakž z ulic po útoku sem dopraveni jsou. Známý chirurg a chef nemocnice Dr. Ryan uvítal mne velice vřele, i prohlédl jsem si ústav ten, vskutku moderně zařízený, co nejlépe a pokud čas dovoloval. Viděl jsem mnohé ty doklady bombardování a ač škod způsobeno dosti, přec jen za rok nepřátelství a neustálých pokusů Rakušanů dosáhnouti nějakých výsledků, poměrně mnoho nebylo.

— "Je nám takto přece jen lépe co nás po národnosti oddělili. Vzpomínám, nežli padli jsme do zajetí, nežli jsme se "předali." Jaký hrozný to byl večer. Rány z děl od-

povídají rachotu hromu, pušky prskají a rychlopalná děla tikají za děsného rachotu vozů. Umírající volají, abychom je dobili a jiní nařikají, že je opouštíme. Prší a člověk neví, jestli se blýská, či požár zastihne blesky — a ten zmatek v našem vojsku — Srbové, jakoby nás sevřeli a děla jejich kosí v řadách našich hrozně. Při svitu ohně mává náš pan páter křížem ve jménu boha a císaře. “Děti, smrti se nebojte”, volá, choule se za strom a dnes je rád, že zajat jest s námi. Jaká to byla sveřepost, jaký vzor křesťanství a chlap, protože kněz, má se i v zajetí dobře, platí mu a on jim za to dále nadává, jako nadávají i “čeští” důstojníci mnozí, a leccjaký, za Čecha se vydávající lump. Zkusili jsme ze začátku za ně dost, nyní je však lépe, pracujeme na venku, jsme zdraví a těšíme se až bude konec —” Tak rozhovořil se vedoucí zajatců, když v Niši potkali jsme četou českou na ulici za časného jitra, do práce se ubírající. Oznámili jsme jim, že dostanou čisté prádlo, ponožky, boty i nějaký ten dinár — ba i teplé deky na zimu — — A v těch obličejích rozradostněných nad dary slíbenými, jaký hned v zářetí jevil se zármutek. “Deky na zimu” — a oni tak se všichni těší na domov. — Vrátili jsme se na nádraží, davše hochům něco na snídani, připravili co třeba a pak vyhledali již známého nám komandanta, jenž slíbil, že rozdá vše, námi českým zajatcům přivezené, poctivě, i učiní pro Čechy vše možné — zná je i tu jejich Prahu ze studií. Navštívil jsem rovněž “české tovární město” Čupriji, kde celá je řada českých zajatců, pracujících v cukrovaru, českém to podniku, jakož i celé bankovní zřízení pražské Úvěrní banky, která mimo to má v blízké Jagodině veliký pivovár, prosperující nad míru, kdežto cukrovar na letošní kampaň nebude mít mnoho řepy a bude muset as poohlédnouti se po surovině tam u nás v Americe aneb na Kubě. Tu setkal jsem se s celou řadou intelligentů českých, i přesvědčil se, že našim zajatcům daří se zde poměrně nejlépe. Vydělají si nějaký ten groš a pak je tu pro ně “kantína” i kulečník, čítárna i bydlení slušné a co hlavního, čisto. Jiní pracují v blízkém okolí, ale jako i jinde za časté i zde za několik jednotlivců musí leckdy trpěti celek. Nešťastné pití, nešťastná “rakije”, nešťastné ty naše povahy. Cizinec může nás bít, a my pokorně skláníme šíj, běda ale našinci, kdyby i dobro největší nám prokázal a tak bylo i zde, i zde mnohý a “rakušáctvím” nasáklý. Podařilo se nám založiti v Čupriji Česko-Slovanské družstvo, druhé v Srbsku, i těšíme se, že až se naši i tu zapracují, že mnohé se vykonati dá. Přihlásilo se ihned 32 členů, poslali jsme tam naše časopisy, naše pomůcky agitační a nadějeme se, že nezůstane ani zde jen při slovech pouhých, ale že následovati bude záhy čin, čin, platný za osvobození těch našich tam doma.

Dr. J. Rudiš-Jičínský:

V PŘÍTMÍ KLIDU.

Časná mlha srpnového jitra vznášela se nad Skopljí, zastíraje stráně i doliny celého okolí a na úpatí naší Černé Hory, v tom závoji jejím, zelenati se počaly stromy i křeje, kdežto mnohá stniště žlutí svou, jakoby zasahovala do rozkošných vinic, plavých krásných hroznů. V záplavě prodravších se paprsků vycházejícího slunce připadalo nám to město a okolí tak drahé, tak milé, že těžko bude se nám s ním loučiti. Zvykli jsme si a přece povinnost volá, úkoly mnohé a vzpomínka na tu sokolskou mou velikou rodinu tam za tou, nyní tak ošemetnou vodou, na ten domov, na družku mého života se mnou neméně strádající i všechny ty moje drahé, jež musel jsem před rokem opustiti, abych sám — — Avšak, nač takto psáti, proč zmiňovati se o díle již vykonaném, když v srdci vašem jakés zvláštní blaho, milé uspokojení převládá, co zatím v myslí celá síť nových plánů se rozprádá a my připravujeme se — domů!

Z Washingtonu došla zvěst, že všechny americké misie do 1. října t. r. mají se ze všech válečných oblastí v Evropě vrátiti do Spojených Států. V tom napjetí a poměrech nastavších, ani dost málo se nedivíme, majíce bezpečnost amerických občanů i příslušníků vůbec, na zřeteli. Bylo nám kruhy vládními závčas sděleno. I my uposlechneme ovšem, jako všechna družstva druhá. Kdo zůstal by, zůstává na vlastní risiko...

Smlouvy naše ostatně vypršely a zde není nyní mnoho práce — klid stále ještě na frontě, klid tak drahý, jako krví, potem a mozoly, hroznými obětmi získaná každá ta píď půdy, pohnojené lidskou krví i těly člověka, jenž tu i jinde s bratrem svým se rval, přibíraje k zvířecímu svému boji na pomoc vše to, co doba nová vynalezavostí svou mu poskytl... Slunko konečně z krvavé záře se vyhouplo a zlatie vše kol, poskytlo nám obraz k pozorování přeskvostný. Schválně jsme si přivstali, abychom pozorovali a dojmy své svěřili papíru. Slunce vycházející! Zda-liž i vyjde těm tam našim doma, těm ubohým bratřím našim?! Dnes, v době, kdy válečná vřava všeho pánem, i mraků i zemí, moří i útrob jeho, kdy všechno nejistotou se chví — člověk, zvíře, hvozd i strom v širém poli opuštěný, celé lesy, kraje, města, vesničky až do těch chýší, tulicích se jako hnízdečka k horám i dolině, dnes věru čas je pomáhati i jiným směrem a musíme my Češi v zahraničí, my v české Americe hlavně. — O tom právě zde nabyt jsem přesvědčení a jestli zděluji s vámi, činím tak s tím vědomím, že dojde, že u nás dojití musí k soustavné podpoře všeho toho, co k uvolnění, osvobození vlasti staré směřuje přímo či nepřímo! A kdo pochyboval by o tom, že i ten junák srbský bil se za nás a našich svobodu, jako ten dobrý Rus, ten přímo zničený a udeptaný Belgičan, ubohý přítel náš Francouz a spojenci jeho Angličani i Ital, ten jednoduše nepoznal vlastní dosah věci. U nás v Čechách mnoho, v cizině se učiniti nedalo, ale co stalo se, vykonáno rukou sokolskou v době minulé a co koná se v době přítomné, nechť opět co možná paže naše vede. A mnohé dá se vykonati drobnou prací, agitací i pomocí mravní a hmotnou všude tam, kde naši jsou, ať již v cizině, či nové vlasti své, život projevují, přispívajíce k poznání jména českého i mezi těmi, kdož se dnes bijí, ale o národu našem nemají znalostí vůbec, aneb hodně málo, o tužbách jeho ničeho nevědí a o kulturním poslání mezi Slovany ani tušení nemají. Jaká tu příležitost a jaké i naše poslání!

Doma se naši žalářují, vše české ničí a na jatky válečné žene se dítě i stařec, jen aby ti “zrádci čeští” byli tím snáze vyhubeni a klín český dosud rozpínající se německví zadržující vyrván z půdy Rakouska nejbohatší, nejúrodnější a nejvzdělanější. Tlak Německa na východ ty Čechy udržely až dosud, ale neudrží, Němec-li vyhraje, neboť jako vždy, pak hojiti se bude na spojenci svém, Rakousku, a první rána, hrozná neštěstí, dopadne na naši vlast... A my, že chtěli bychom složit ruce v klín?!

Na stolku mém leží na sta zodpověděných dotazů a dené stále jich přibývá, o úřední korespondenci, mému sekretáři svěřené, ani nemluvě. Mnohé z těch tklivých dopisů uložil jsem si zvláště, neboť dokazují nad jiné jasněji, jak zle je v Čechách a jak mnoho rodin trpí. Tu chybí jediný syn, tam dobrý muž a onde otec rodiny, aneb drahý, milovaný... Dotazy vyznívají téměř ve vždy stejné: “Najděte nám toho a toho, již tak dávno nepsal...” Jindy opět sprostředkujeme peněžní zásilku, opatříme check aneb poslaný poukaz správnou adresou a opět jindy musíme napsati, že ten či onen jest nezvěstný, aneb že tělo jeho uloženo bylo k těm mnoha tisícům jiných na bojišti se “vyznamenavších”, pro vlast zemřelých junáků! A nedostáváme dotazy jen z Čech, Moravy a Slezska, ale i ze Slovenska, ba i z Chorvatska a ovšem hlavně z Ameriky. Pokud můžeme, rádi posloužíme, ale jsou mnohdy případy, že při nej-

lepší vůli nelze učiniti ničeho, na vzor časté korespondenci na vše strany. Někdy do té spousty suchých a přec tak významných listků zabloudí i dopis vážného obsahu, v němž důvěrníky z Ruska zděluje se, že "evropský mír postaven bude pouze a jedině na základu samostatnosti jednotlivých národů a že Rus spolu se svými spojenci a za jejich souhlasu bude ve válce pokračovati, až do osvobození rakouského Slovanstva!" Zprávy toho druhu hned zděluji se dále a dotyčné kruhy uvědomují i veškerý tisk srbský, jemuž hlavně materiál agitační v řeči francouzské se předává a články české z Ameriky a hlavně z Ruska překládají a co významného, publikuje. Mimo to požádali jsme "Svaz českých žurnalistů v New Yorku" i některé svobodomyšlné časopisy v Americe, aby na jednotlivá "komanda zarobeníků" čili zajatcům ve Skoplji, Eardovač, Mitrovicce, Priština, Uroševac, Valjevo, Kruševac, Cacak, Mladenovac, Pahanka, Velka Plana, Jagodina, Čuprijo, Dobričevo, Paračin, Zaječar, Ugotin, Knjazovač, Gromada, Prokuplje, Užice, Laskovae, Kragujevac, Prizren, Niš, Vranjska banja, Pirot, Gorni Milanovac, Bělehrad, Novy Pazar, Kruljevo, Slatina, Trstenik a Barušina, posílali své listy a jiné časopisy snahám našim příznivé a takové, jež o samostatnosti české píší a věci naší pomáhají. . . . Co sami vyříditi jsme nemohli, svěřili jsme správě "Srbského Červeného Kříže" a začasté došlé balíčky pro jednotlivé zajatce na místo určení dodali i mnohé do Čech poslali.

Po stránce zdravotní upozornili jsme dotyčné kruhy na vše to, co třeba a těší nás, že všechny tyto a podobné snahy naše, již od samého počátku prováděné, setkaly se nejen se schválením kruhů odborných, ale i uznáním dotyčné mezinárodní komise, již byl americký vyslanec náš předsedal, Srbsko navštívivše.

Co již krve lidské prolito, co zničeno mozků velikých lidí všech válčících stran, co padlo intelligence a na kolik všechny ty vymoženosti národní a projevy kulturní strhány jsou v kal, špínu a bláto těch křivých cest mrtvolami i zdechlinami posetých, po nichž jako dravec tak zvaný vítěz se ubírá, ten dnes a onen zítra. . .

A byl tomu právě v těchto dnech rok, co vřava ta, lidské jatky začaly!

Mimoděk připomínáme si črtu velikého malíře ruského Vereščagina, kreslenou za války ruskoturecké, ale v původní své koncepci neprovedenou a nedokončenou — na zdechlině v boji padlého koně, na jehož těle si dříve pohodovali, páří se dva supové. Pod nimi smrt a zkáza pod hroznými jejich zobáky a špinavými a zkrvavenými spáry a nad zdechlinou již zapáchající a celé okolí otravující akt života, nové potomstvo plodící nových supů. . .

A jako ten sup, i ten tvor "k obrazu božímu" prý stvořený. Mezi tím co tam nahoře "na položaji" vojska srbská odráží útoky nepřítelů, Rakoušáci bombardují poznavu Bělehrad a vojska ruská, francouzská, anglická, belgická i italská s Němčikem, Rakouskem a Tureckem se bijí, vraždí, pálí a ničí, zde a v jiných místech plyne ten život lidský dál a nebýti někdy toho trochu vzrušení, že napadenou nás Arnauti, trochu té kanonády na brdách tam u nedaleké Strumice, evičení dělostřelectva i rekrutů, nebýti šatem projívaného smutku vdov a sirotek, těch nesčetných transportů potřeb válečných a nábojů, celé vlaky materiálu sanitetského a jiného, jaký zejména i Amerika posílá, automobilových výprav a celých francouzských družstev aeroplanů, toho mnoha bolů a utrpení za těmi zděmi mnohých nemocnic, ani snad by ti lidé různí nevěděli, že je válka. . . Vše jakoby šlo obvyklou cestou svou a jen ceny potřeb životních jdou do nápadné výše.

— Politovali jej, když tu a tam ze začátku vracel se zmračený a nemocný voják, jedoucí domů k svým. Dnes však celé pluky jich, ale to, jakoby ani nikdo neviděl, ba

možnost nějaké nákazy nezdá se postřehnouti nikdo na venku a tak uvnitř nutno pracovati. Laskavostí našeho obě. Frothinghama obdrželi jsme 25 polních nemocnic a stanů, každý pro 40 lůžek i zřídili jsme a postavili všude tam, kde bylo třeba a generál Popovič si přál. Mimo barákových nemocnic skládacích a naprosto moderních, amerického vzoru, zde již od poslední války zařízených, máme nyní i dosti stanů a pro případ epidemie o vše postaráno, neboť jeden stan postavili jsme si u naší nemocnice, jsouce vždy připraveni na všechno. Nyní, kdy počet našich pacientů se již hodně zmenšil, kdy ponejvíce jen zastaralé a zanedbané případy se operují, dbá se hlavně čistoty a to i těch, kdož přichází k nám "na kliniku" a zařízenou pozorovací stanicí. Sem dostavují se na léčení chudí i jiní pacienti z místa a hlavně vojáci z bojišť domů "na bolování" puštění a nemocní z celého okolí. Nejen vyšetření, ale i prohlídka byla zdarma a léky poskytl jsme ze svých zásob, obvazy, serum atd.

Po příkladu našem i saniteční misie Rockefellerova "kliniku" a stanici podobnou pro širší kruhy lidové zřídila i vede ji přítel náš a kollega Ital, Dr. Castellani, věhlasný badatel a bakteriolog, jehož laboratoř v šesté rezervní nemocnici vyrábí vlastně jím vynalezenou kombinaci sera, jehož jedno podkožní vstříknutí chrání proti pěti různým nákazám a hlavně choleře i hlavičce. A jaké obrazy bíd lidské, zkázy, mravní kleslosti, následků války, utrpení, zanedbání, neštěstí denně tu vidíme, co příležitosti tu ku studii těch, kdož byli tu kdys pány i těch, již museli jim dělat otroky. . .

Na tu naši "kliniku" různí přišli lidé, kdežto jindy k chudým do města jsme rádi došli, pomáhající, seč bylo lze a pokud zásoby léků našich stačily. Denně k nám docházela turecká matka s dítětem. Nikdy neviděli jsme tu její černým závojem zastřenou tvář, ale ty oči její — jiskrné a hluboké vždy, jakoby díky plály, když jsme toho jejího miláčka ošetřili. A ještě dlouho potom, i když dítě se uzdravilo, nosila nám vděčná matka denně — kytici z jejích zahrádky. "To prosím pro vaši paní!" říkala jako na omluvu a v těch očích její nová jiskra. Vzal jsem kytici, zadíval se na krásné a rudé i bílé růže, ty lépe karafiáty, vonnou bazalku i malé, vždy milé mi jiřinky — a mimoděk opakoval slova vděčné Turkyně: "To prosím pro vaši paní!" Něco hřejivého ozvalo se u srdce a myslí mou prolétla milá a příjemná vzpomínka a již znovu nůž zabodával se do těch hrozných ran, vředů a hlavně tuberkulosních žláz i specifických nádorů, jakž chudí z nejhudších a nešťastnějších se ulovili. Co tu bíd po čtyřech válkách a z ní narozené neřesti a mravní zvrhlosti, ale ku podivu, že sotva bys tu našel při vši té bídě v nejhorší cikánské čtvrti někoho, jenž by chtěl konati policii služby — to tam doma v Praze prý "špiclů" více! Nu, jaká porada! Právě opeřoval jsem bez usnutí — srdce bylo slabé, následky dlouhých a obtížných pochodů — srbského junáka, jehož žlázy krční byly děsně naduřené po tyfu, na nějž ležel čtyři neděle v nemocnici "zárazně". Pracoval jsem klidně a pacient mi vyprávěl o zajatém kapitánu Švábovi, jakž prý se divil, když prvý dostali "nářez" od Srbů. U Lutovnice, nedaleko Gorního Milanovica byli jsme poraženi," povídal nám kapitán. Utekl nám, když jsme mu mužstvo jeho byli pobili a on sám uprel na koni do Mionice, vzdálenost to šedesáti kilometrů. Náš oddíl však jej zaskočil a vzali jsme to všechno a bylo jich tu v záloze dost. Kapitán se divil, řka: "Kdyby Srbsko mělo milion takových vojáků, kteří tak rychle a vytrvale dovedou pochodovat, vstupující hned v boj, jakmile dojdou, pak věru, že nemuseli by se bát žádné armády na světě." Operaci jsem skončil, zdařila se a pacient požádal ještě o jednu cigaretu, byltě vykouřil jich několik, mezi tím co nůž můj rejdl mu mezi svaly krčními a kol hlavních tepen. . .

SOKOL AMERICKÝ

ČASOPIS NÁRODNÍ JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH.

Published monthly by the NATIONAL PRINTING & PUB. CO., 2146—50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

Official Paper of the National Gymnastic Union of Sokols of U. S., North America.

Vychází 15 každého měsíce v Chicagu, Illinois.

Pořadatel:

Editor:

T. VONÁŠEK, 1647 So. St. Louis Ave., Chicago, Ill.

SUBSCRIPTION - - - - - \$1.00 per year
Předplatné \$1.00 ročně - - - - - Do Čech \$1.00

Kdo z Evropy zasílá předplatné mezinárodní poštovní poukázkou, zděl tak rovněž i výpravčímu listu našeho, aneb jednateři V. V. Předplatné, jakož i oznámky do listu přijímá jednatel Výkonného Výboru N. J. S., aneb ustanovení jednatelové zvláštní.

T. VONÁŠEK, 1647 So. St. Louis Ave., Chicago, Ill.

Redakce zodpovídá pouze za své vlastní práce. Příspěvky a dopisy do listu, články, ilustrace, návrhy k této a jiné musí býti v rukou pořadatele do 5. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny a to ještě s výhradou, že práce pilnější a důležitější vždy mají přednost. Rukopisy se nevrací a neschovávají déle nežli od čísla k číslu.

Přestěhování oznámí výpravčímu každý přesídlovší se bratr sám, a sice možno i do posledního toho kterého měsíce, s podotknutím, ku které jednotě náleží. Nové, odstoupě a vyloučené členy oznamuje tajemník aneb účetní jednot výpravčímu každý měsíc.

Tiskárna a výpravčí listu:

Národní Tiskárna, 2146—50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

— Číslo toto jest snad posledním, které vyjde pořadatelstvím mým, neboť br. Jičínský vrací se k svým všedním povinnostem, a snad již bude mezi námi, když toto bude v tisku. A tu doufám, že mi nebude zazlíváno když použiji trochu místa ku vzdání díků všem těm bratrům, kteří svými dopisy a příspěvky pomáhali udržovat Sokol Americký na té výši na které stál před odjezdem bratra Jičínského. K tomu na prvním místě napomáhal br. Jičínský sám svými zajímavými dopisy z pole válečného, kamž se byl odebral, aby bratrům Srbským prokázal ty největší služby lidskosti. Při tom podařilo se mu pomáhati i bratrům rodným, již dostali se do zajetí a museli snášeti všechny ty bědy spojené s postavením do něhož vehuňati byli rakouskou vládou. Můžeme se těšiti, že br. Jičínský, nyní když rukopis jeho nebude přehlížen, sdělí s námi ještě mnohé jiné dojmy, které dříve papíru a poště svěřiti nemohl. Při tom chci také poukázat na to, že Sokol Americký stává se malým. Dle stanov má vycházeti o 32. str., ale bylo by potřeba 40 stránek pravidelně, aby dostalo se místa všem těm různým zprávám o činnosti naší. Br. Jičínský mívá nesnáze časté a já jich také okusil, musil jsem list zvětšovat ne o 4 ale o 8 stránek a ještě mne zůstaly zpět "Tři epistoly", které jsem z anglického přeložil před rokem. Organizace naše roste, potřeby její se zvětšují, činnost její se rozvíjí, k čemuž začínají působit Odbory Technický a Vzdělávací a bude potřeba stále více místa jak 32 stran. Šetřil jsem místem co nejvíce jsem mohl, ani 10bodového písma jsem nepoužíval, mnohé obrazy jsem nenechal udělat a ještě cenná látka mi zbyvala. A to bylo v měsících letních, kdy činnost je chabější. Jak bude nyní když nový život začne v tělocvičnách, když začnou přednášky, divadla a jiná osvětová činnost? Cítím se hrdým na spokojenost projevenou tolika bratři s pořadatelstvím mým a doufám, že snaha má zastati bra. Jičínského k spokojenosti všech čtenářů bude uznána přehlédnutím toho, čím S. A. vinou mou trpěl; toho, co bylo vadného. Končím přáním by Sokol Americký byl sestrami a bratři hojně čten a po přečtení by podán byl i jiným.

— Tři týdeníky české mají pravidelnou Sokolskou hlídku. Jsou to: "Naše Doba" v Cedar Rapidsích, "Texan" v Houston, Tex., a "Americký Občan" v Chicagu. Doufáme, že se nám podaří získat sloupce denních listů i ostatních týdeníků pro seznamování české veřejnosti s činností naší. Jest to pro nás důležité a vydavatelé časopisů zajisté by ochotně místa propůjčili kdyby jen u nás bylo dbáno toho, aby spolehlivé zprávy byly pravidelně dodávány. Mnohé uveřejnění hodné počiny zůstávají takto mezi členstvem, v úzkém tedy kroužku. V Chicagu samém přehlédnuty byly mnohé zajímavosti, na příklad: evičitelský běh, působení bra. J. Sedláka v různých tělocvičnách, uvítání evičitele bra. Paskovského v Sokole Chicagu, a pod.

— V minulém čísle Sok. Amer. byly učiněny dvě výčitky bratři dopisovateli. Jedna platila V. V. N. J. S., druhá Technickému Odboru N. J. S. První, na V. V. učiněná pro neobeslání sletu na výstavě v San Franciscu, byla napsána z neznalosti příčin. Upozornili jsme na to bratra dopisovatele soukromou cestou a jsme si jisti, že již dnes je jiného náhledu. Uvádíme toto pouze na výstrahu. Odsuzovati je snadné, ale křivda se těžko odčinuje. Nespravedlivá kritika bolí a znechucuje práci.

— Při schůzi Sokolů konané v St. Louis po oslavách založení první jednoty Sokolské, slyšeli jsme z úst bratří Slávského Sokola prohlášení, že s jejich strany nebudou více činěny kroky ku spojení Sokolstva amerického a že si to rozmyslí než začnou znovu o něčem podobném jednat. Upřímně řečeno byli jsme tomu rádi — než takové spojování tak je lépe toho nechat, neboť přinášelo mrzutosti a spíše rozbižení než sblížení. Proto nás překvapil nemálo článek "Po stopách slučování", uveřejněný v srpnovém čísle Boree. Na článek ten navázal nyní Dělnický Americký Sokol, napřed otisknutím ho v plném znění se slibem, že v příštích číslech bude rozebírán. Ta "kaše" byla již tolikrát ohlášena, že se nám dělá špatně jak se na ni podíváme. Bude zapotřebí nových kuchařů a nového materiálu než dáme se přemluvit k ochutnávání novému.

— Často setkáváme se s dobrým boreem jemuž vrcholové výkony jdou hravě a to bez přípravy dlouhé a při žití neodpovídajícím nikterak zákonům zdravotnictví. Kouří, pije a noc za nocí probíjí ve společnosti sobě rovných bezstarostných kumpánů. Jsou takové případy a ty jsou špatným příkladem lehkověrným mladíkům. Mluvíte-li k nim o povinnostech udržování a pěstování zdraví vysmějí se vám, a nerozpakují se vám říci: podívejte se na toho a toho: on flámuje, pije, kouří a ani pravidelně se necvičí a přec nás předčí, nie se ho netkne. Dobře. Jen sledujte život takového borece dále a sdělte pak nám výsledky svého pozorování. Všimli jste si jeho dítěte, a co shledáváte? Jich nervy, jich srdce, jich mozek nepracují, jsou churavy, nejsou schopny obyčejné práce, zkrátka: hynou vám před očima. Či vinou? Otcovou! Kdyby byl otec šetřil silou, schopností obezřetně využítkovával, kdyby se byl pobavil a v čas šel spát, kdyby byl nepil a nekouřil přes míru, jeho dítě mohlo být zdravý tak jak on sám byl, neboť' zdraví jemuž se těšil, bylo dědictvím od rodičů, kteří se vystříhali všeho, co zdraví nesloužilo, co by ho bylo podrývalo. Takový borec připadá nám jak marnotratník zdědivší velké jmění a snažící se co nejdříve ho utratit. Nebud'te marnotratníky, šetřte silou a zdravím tak jako penězi, neboť' chatrné zdraví v stáří podobá se vyprázdňené peněženice. Nenápodobujte takové borece, neberte si z nich příklad, neodkazujte se na ně, ale jděte za příkladem těch, kdo šetří zdravím, kteří je hledí upevniti.

— Většina — velká většina lidí nechce těžit ze zkušeností jiných. Kdyby každý kdo čte zkušenosti předchůdců neznámých, již prošli životní školou, hleděl se vystříhat chyb jichž oni se dopustili a za něž musili trpěti, nebyly

by dnes žaláře naše plny, nebylo by tolik chudoby mezi námi, nebylo by ani tolik nemoci. Co krásných pravidel bylo nám zanecháno prvními, předními učiteli lidstva, ale pravidel těch je zapomínáno, hned po přečtení jich není dbáno, někteří ohrnou nad nimi rty své a prohodi: staré, plesnívé, nehodící se do této pokrokové doby. Ale hodily by se, osvědčily by se, a byly by ku prospěchu nejen těm, kteří by se jimi řídili, ale těm, kteří jsou s nimi ve styku — užitek z toho vyplývající šířil by se tak jako kruhy na hladině vodní rozčeřené kamenem.

— Nížeji uvedený dopis, psaný choti našeho bra. Jičínského, je výmluvným vysvědčením o bratrské družnosti členů missie lékařské. V dobách velkých nebezpečí státi při vůdci neochvějně, podrobovati se rozkazům jeho ochotně, k tomu je zapotřebí mužů celých, druhů věrných, mužů jakých si zakladatelé Sokolstva přáli mít. A získati si lásku a oddanost mužů takových vyžaduje zase vlastností vzácných, vlastností pravých vůdců. Takovými vlastnostmi obdařen jest br. Jičínský. Po řadu víc jak 20 roků byl nám duševním vůdcem a získal si za tu dobu mnoho oddaných přátel, kteří při něm i v budoucnosti státi budou v těch jeho bojích za více světla, za pravdu, zvláště nyní když dokázal činy svými, jak pracovati se má. Nechám však mluvíti bra. Synáčka.

Ve Skoplji 23. srpna 1915.

Velečtělá a mě tak milá pani doktorová!

Mám i já povinnost bych aspoň nyní, než odjedem ze Srbska, napsal Vám několik řádků. Nejprve musím se zmínit o obětavosti Vašeho, nám tak milého, p. dr. Jičínského. Zajisté on zaslouží velkého uznání za práci, kterou vykonal zde v Srbsku. Velice obětavý muž, pracuje ve dne i v noci, ať stár dosti, necítí žádné únavy. Získal si zde v Srbsku velké jméno svými světlými paprsky a svým uměním. Také se mu dostalo za jeho práci vysokého vyznamenání od krále Petra, a ode všech vysokých důstojníků plno děků, jakož i od všech vojáků, které léčil a které vyléčil. Z celé Srbie sjížděli se k našemu dobrému lékaři p. Jičínskému důstojníci i vojáci by vynášel co jim chybí. Jsme na to hrdí, že máme tak dobrého chéfa naší misie a že naše misie je uznávána za jednu z nejlepších. Jsme velice spokojeni s výsledky své práce a doufáme, že náš mecenáš p. Frothingham, i Vy američtí Češi, naši práci oceníte, jako ocenili zde naši bratři Srbové.

Doufáme také, že ředitel naší misie, Váš pan manžel, je i s námi spokojen, neb jsme i my pomáhali práci mu usnadňovat a přispívali k získání dobrého jména misie naší.

Mám jedinou prosbu k Vám a doufám, že bude vyslyšena. Prosím přijďte do Nového Yorku až budem mět přijetí zpět. Ani nevíte jakou radost byste způsobila Vašemu p. manželovi i nám všem ostatním. Velké vydání s tím mít nebudete, můžete bydlet v hotelu St. Lorenz v 72. ul. kde by Vám Sokol Knedlhans našel pěkný pokoj. Jak má p. dr. Jičínský v plánu, chce se zdržet v Novém Yorku asi 4—5 dní, neb chce tam přednášet, tak by mu to bylo velice milé, abyste Vy mezi prvními byla, byste se těšila z výsledků jeho práce, a i práce celé naší misie. Prosím rozhodně přijďte, kterou lodí pojedem a kdy přijedem, Vám ještě sdělíme.

Vyprošuji si pozdrav sl. Jiřince, zaopatřil jsem jí pěknou mandolínu, kterou p. doktor přiveze.

Zdravím Vás a těším se na shledanou určitě při příjezdu v Novém Yorku. Vám oddaný Fr. Synáček.

Veškeré dopisy Technického Odboru se týkající zasílají dlužno na tajemníka Tech. Odb. Jos. Vokfála, 1735 záp. 18. ul., Chicago, Ill.

ST. LOUISKÁ CVIČENÍ.

(Dokončení.)

CVIČENÍ S BATONEM.

I. II. III. sestava průpravná cvičení k šermu s batonem.

Čekanci.

I.

Zákl. postavení stoj spatný, baton pod pravou paží v před.

1. Baton kolmo vzhůru zvednout a spustit k pr. rameni kolmo. 2. Výpad v pr. stranou, baton v l. stranou do obou rukou vodorovně. 3. $1\frac{1}{4}$ kruh batonem v pr. nad hlavou. 4. $1/1$ kruh batonem v l. nad hlavou. 5. Únik v pr. v zad, baton k l. boku v před vzhůru. 6. Výpad v pr. v před, baton k pr. boku v před vzhůru. 7. $\frac{1}{2}$ obr. v l. do stoje únož. v pr. baton nad hlavu vodorovně do obou rukou. 8. Stoj spatný přisunem pr. — (zákl. postavení).

II.

Zákl. postavení stoj spatný, baton do obou rukou v připažení vodorovně.

1. Baton k pr. rameni kolmo a dolu v před pod pravou paží. 2. Výpad v pr. v před, nápráh na švihy bočné. 3. Bočný kruh v levo. 4. Bočný kruh v pravo. 5. $\frac{1}{2}$ obr. v l. do stoje rozkročeného, baton kolmo nad hlavu. 6. Bod v l. dolu, odhyb do výpadu v l. stranou. 7. Zpět do stoje rozkročeného, baton nad hlavu kolmo. 8. Základní postavení přisunem pravé.

III.

Zákl. postavení baton na pr. rámě šikmo v zad.

1. Baton pod pr. paží vodorovně v před. 2. Výpad v pr. v před — bod batonem v před. 3. Odhyb do výpadu v l. v zad — nápráh na rub vnější. 4. Předhyb do výpadu v pr. v před — rub vnější. 5. Odhyb do výpadu v l. v zad — nápráh na rub vnitřní. 6. Předhyb do výpadu v pr. v před — rub vnitřní. 7. $\frac{1}{2}$ obr. v l. do stoje únož. v pr. baton na pr. rámě šikmo v zad. 8. Stoj spatný přisunem pr.

Šerm batonem.

IV.

Zákl. postavení stoj spatný baton v pr. ruce špičkou k pr. noze.

1., 2., 3. Přečhod na střeh. 4. Výdrž. 5. 6. Bod vnější. 7. Návrat na střeh. 8. Výdrž. 9. Mách bočný v pr. 10. Mách bočný v l. 11. Rub vrchní. 12. Výdrž. 13. Návrat na střeh. 14. Stoj spatný přisunem pr. baton v pr. ruce vodorovně stranou. 15. Základní postavení. 16. Výdrž.

Cvičení s tyčemi.—Žáci malí.

Základní postavení stoj spatný tyč dolu rovně.

I.

1. Tyč před prsa rovně. 2. Tyč na prsa rovně. 3. Tyč před prsa rovně. 4. Tyč nad hlavou rovně. 5. Tyč před prsa rovně. 6. Tyč na prsa rovně. 7. Tyč před prsa rovně. 8. Tyč dolů rovně.

II.

1. Dřep — tyč dolů rovně. 2. Vztyk do stoje spatného — tyč nad hlavu rovně. 3. Tyč na prsa rovně. 4. Tyč k pr. rameni kolmo (levá nahoru). 5. Tyč k l. rameni kolmo (pravá nahoru). 6. Tyč na prsa rovně. 7. Tyč před prsa rovně. 8. Tyč dolů rovně.

III.

1. Tyč před prsa rovně. 2. Tyč na prsa rovně. 3. $\frac{1}{2}$ obr. v pr. výpad v pr. v před — tyč před prsa rovně. 4. $\frac{1}{2}$ obr. v l. do stoje spatného — tyč na prsa rovně. 5. $\frac{1}{2}$ obr. v l. výpad v l. v před — tyč před prsa rovně. 6. $\frac{1}{2}$ obr. v pr. do stoje spatného — tyč na prsa rovně. 7. Tyč nad hlavu rovně. 8. Tyč dolů rovně.

IV.

1. Tyč na prsa rovně. 2. Výkrok v pr. do stoje výkročnoho v pr. — tyč nad hlavu rovně. 3. $\frac{1}{2}$ obr. v l. do stoje rozkročnoho — tyč výdrž. 4. = 2. 5. Stoj spatný přísunem pr. — tyč na prsa rovně. 6. Poklek v pr. v zad — tyč před prsa rovně. 7. Vztyk do stoje spatného — tyč na prsa rovně. 8. Tyč dolů rovně. 9—16. Opáčně.

Cvičení s dlouhými tyčemi.—Žáci větší.

Žáci stojí v zástupu, připázeno, v rukou dlouhé tyče.

I.

1. Předpažit. 2. Připažit. 3. Předpažit. 4. Upažit. 5. Vzpažit. 6. Upažit. 7. Předpažit. 8. Připažit.

II.

1. Skržit připážno. 2. Poklek v pr. v zad — upažit. 3. Vzpažit. 4. Upažit. 5. Předpažit. 6. Upažit. 7. Vztyk do stoje spatného — skržit upažno. 8. Připažit.

III.

1. Předpažit. 2. Úkrok v pr. do stoje rozkročnoho — vzpažit. 3. Odhyb do výpadu v pr. stranou — upažit. 4. Zpět do stoje rozkročnoho — vzpažit. 5. Odhyb do výpadu v l. stranou — upažit. 6. Zpět do stoje rozkročnoho — vzpažit. 7. Stoj spatný přísunem levé — upažit. 8. Připažit.

IV.

7. Předpažit. 2. Výpad v pr. před — zapažit. 3. Předklon předpažit dolů. 4. Vzpřím — $\frac{1}{2}$ obr. v l. do stoje rozkročnoho — připážit. 5. Předklon — předpažit v l. dolů — zapažit v pr. 6. $\frac{1}{2}$ obr. v pr. do pokleku v levo — skržit připážno. 7. Vztyk do stoje spatného přísunem pr. předpažit. 8. Připažit.

Cvičení s tyčemi "Sokolky, oddíl II."

Valčík.

Základní postavení stoj spatný tyč dolů rovně. Čtyřstup na upažení.

I.

1. Tyč nad hlavou rovně. 2. Úkrok v pr. do stoje únož. v l. — tyč obloukem na levo k pr. rameni vodorovně stranou. 3. Tyč obloukem v pr. nad hlavu rovně. 4. Úkrokem v l. do stoje únož. v pr. — tyč obloukem v pr. k l. rameni vodorovně stranou. 5. Výkrok v pr. do stoje zánož. v l. tyč spodním obloukem před prsa rovně. 6. Tyč obloukem na zad nad hlavu rovně. 7. Poklek v l. v zad — tyč dolů rovně. 8. Výdrž. 9. Tyč k pr. boku v zad šikmo dolů. 10. Tyč k l. boku v zad šikmo dolů. 11. Skřížit levá přes pravou. 12. Vztyk do stoje spatného — tyč na prsa rovně. 13. Tyč obloukem dolů nad hlavu rovně. 14. Úklon na levo. 15. Úklon na pravo. 16. Výdrž. 17. Únik v pr. v zad — tyč dolů rovně. 18. Stoj spatný — tyč skřížit na prsa pr. přes levou. 19. Stoj skřížný pr. přes levou — tyč na prsa rovně. 20. 1/1 obrat v levo do stoje skřížného l. přes pravou. 21. Úkrok v pr. do stoje únož v l. — tyč k pr. rameni kolmo vzhůru (pr. nahoru). 22. Úkrok v l. do stoje únož. v pr. — tyč k l. rameni kolmo vzhůru (l. nahoru). 23. Stoj spatný — tyč nad hlavu rovně. 24. Výdrž. 25. Tyč na prsa rovně. 26. Úkrok v pr. do stoje spatného — tyč dolů rovně. 27. Tyč na prsa rovně. 28. Úkrok v l. do stoje spatného — tyč dolů rovně. 29. Tyč na prsa rovně. 30. Ohnout přednožmo v pr. — tyč před prsa rovně. 31. Základní postavení. 32. Výdrž.

Cvičí se dvakrát.

Přechod do dvojstupu.

1. a 3. řada.

1. Malý krok y l. v zad — tyč před prsa rovně. 2. Úkrok v l. stranou do stoje únož. v pr. tyč k pr. rameni šikmo stranou. 3. Stoj spatný přísunem pr. tyč k l. rameni šikmo vzhůru. 4. $\frac{1}{4}$ obr. v l. — tyč na prsa rovně. 5. Výkrok v l. do stoje zánož. v pr. tyč nad hlavu rovně. 6. $\frac{1}{4}$ obr. v před do stoje únož. v pr. tyč výdrž. 7. Stoj spatný přísunem pr. tyč na prsa rovně. 8. Výdrž.

2. a 4. řada cvičí opáčně.

Přechod do kruhu.

1. Krok sunný v pr. stranou — tyč k pr. rameni šikmo vzhůru. 2. Únik v l. dovnitř — tyč k l. rameni šikmo vzhůru. 3. Výkrokem v l. krok sunný v l. stranou tyč výdrž. 4. Únik v pr. dovnitř — tyč k pr. rameni šikmo vzhůru. 5. Úkrok v pr. do stoje únož. v l. — tyč nad hlavu rovně. 6. Stoj skřížný l. přes pr. — tyč na prsa rovně. 7. 1. řád $\frac{1}{2}$ obrat v l. do stoje spatného — tyč nad hlavu rovně. 8. Výdrž. 9. Výkrokem v pr. $\frac{1}{4}$ obr. v pr. do stoje zánož. v l. 10. Opáčně. 11. 12. Výkrokem v pr. 1/1 obrat valčíkovými kroky. 13—16. Totéž. 17—20. Totéž. 21—24. Totéž.

Oddíl II. (v kruhu).

1. Úkrok dovnitř do stoje únož. vně — tyč k pr. rameni šikmo vzhůru. 2. Opáčně. 3. $\frac{1}{4}$ obr. dovnitř do stoje zánož. v l. tyč před prsa rovně. 4. Poklek v l. v zad — tyč nad hlavu rovně. 5. Předklon — tyč dolů rovně. 6. Vzpřím tyč na prsa rovně. 7. Vztyk se $\frac{1}{4}$ obratem v l. do stoje únož. v pr. — tyč k l. rameni šikmo vzhůru. 8. Stoj spatný přísunem pr. tyč dolů rovně. 9. Úkrok dovnitř do stoje únož. v l. tyč k pr. rameni vodorovně stranou. 10. $\frac{1}{4}$ obr. v l. — únik v l. v zad — tyč horním obloukem dolů rovně. 11. Poklek v l. — tyč nad hlavu rovně. 12. = 10. 13. $\frac{1}{4}$ obr. v l. do stoje únož. v pr. tyč k levému rameni stranou. 14. Stoj spatný přísunem l. — tyč obloukem v pr. nad hlavu rovně. 15. Tyč dolů rovně. 16. $\frac{1}{2}$ obrat v l. do zákl. postavení.

Cvičí se dvakrát, po druhé na dobu 16. výdrž.

Přechod z kruhu do dvojstupu.

1. Výkrok v pr. do stoje zánož. v l. tyč za krk rovně. 2. Opáčně. 3. 4. 1/1 obrat valčíkovými kroky v pr. 5—8. Totéž jako 1—4. 9—12. Totéž jako 1—4. 13—16. Totéž jako 1—4.

17. $\frac{1}{4}$ obrat zevnitř do stoje spatného — tyč výdrž. 18. Výkrok (1. v levo—2. v pravó) do stoje zánož. tyč před prsa rovně. 19. Výkrok (1. v pr.—2. v l.) se $\frac{1}{4}$ obratem ku předu do stoje únož. vnitřní — tyč k vnitřnímu rameni vodorovně. 20. Stoj spatný — tyč nad hlavu rovně. 21. Tyč na prsa rovně. 22. Úkrok (1. v pravo—2. v levo) do stoje spatného — tyč dolů rovně. 23. Malý krok v l. (1. v zad—2. v před) tyč na prsa rovně. 24. Výdrž. 25. $\frac{1}{4}$ obr. v l. do stoje zánož. v pr. tyč na prsa rovně. 26. Stoj spatný přísunem pr. — tyč na hlavu rovně spod. obloukem. 27. 1. a 3. řád — úkrok v pr. do stoje únož. v l. tyč obloukem na levo k pr. rameni stranou. 2. a 4. řád opáčně. 28. 1. a 3. řád Krok v l. v zad do stoje přednož. v pr. — tyč nad hlavu rovně spodním obloukem. 2. a 4. řád Výkrok v pr. v před do stoje zánož. v l. — tyč nad hlavu rovně spodním obloukem. 29. 1. a 3. řád — Malý krok v pr. v zad — tyč na prsa rovně. 2. a 4. řád — Malý krok v l. v před tyč na prsa rovně. 30. Únik v pr. v zad — tyč za krk rovně. 31. Stoj spatný tyč dolů rovně. 32. Výdrž.

III.

1. Krok v pr. v zad — ohnout přednožmo v l. — tyč na prsa rovně. 2. Krok vl. v před do stoje zánož. v pr. — tyč před prsa rovně spodním obloukem. 3. Výkrok v pr. do stoje zánož v l. tyč pod pr. rámě šikmo v před. 4. = 3. opáčně. 5. Krok v pr. v zad do stoje přednož. v l. tyč nad hlavu rovně. 6. Krok v l. v zad do stoje přednož. v pr. — tyč za krk rovně. 7. Krok v pr. v zad se $\frac{1}{4}$ obr. v pr. do stoje únožného v l. tyč k pr. rameni stranou. 8. Stoj spatný přísunem l. tyč dolů rovně. 9. Úkrok v pr. do stoje únož. v l. — tyč k pr. rameni šikmo vzhůru. 10. Únik v l. dovnitř — tyč k l. rameni šikmo vzhůru. 11. Úkrok v l. do stoje únož. v pr. — tyč výdrž. 12. Únik v pr. dovnitř tyč k pr. rameni šikmo. 13. Únik v pr. v zad tyč dolů rovně. 14. Stoj spatný přísunem pr. — tyč nad hlavu rovně. 15. Tyč dolů rovně. 16. $\frac{1}{4}$ obrat v l.

Cvičí se dvakrát — po druhé na dobu 16. výdrž.

IV.

1. Úkrok v pr. do stoje spatného, skřížit pr. přes levou.
2. Tyč nad hlavu rovně. 3. Únik v pr. v zad — tyč za krk v pr. šikmo dolů. 4. Tyč za krk v l. šikmo dolů. 5. Tyč dolů rovně. 6. Vztyk do stoje zánož. v pr. tyč na prsa rovně. 7. Výkrok v pr. do stoje zánož. v l. — tyč dolním obloukem nad hlavu rovně. 8. Stoj spatný — tyč na prsa rovně. 9. 10. 1/1 obrat valčíkovými kroky v pravo. 11. Ú krok v pr. do stoje únož. v l. — tyč k pravému rameni stranou. 12. Opáčně. 13. Tyč nad hlavou rovně obloukem v levo. 14. Opakově. 15. Tyč dolů rovně. 16. Výdrž. 17—32. Cvičí se opáčně.

Cvičení s kroužky.—Žáčky malé.

Zákl. postavení stoj spatný připazít.

I.

1. Upažit. 2. Skřížit před prsou. 3. Ohnout vzpažmo dovnitř. 4. Úkrok v pr. stranou. 5. Úkrok v l. stranou. 6. Oblouky zevnitř připazít. 7. ¼ obr. v l. do stoje zánož. v pr. předpažit pr. spodním obloukem. 8. Stoj spatný přísunem pr. připazít.

II.

1. Upažit. 2. Přednožit v pr. předpažit připazením. 3. Stoj spatný — upažit připazením. 4. ¼ obr. v l. do stoje spatného předpažit pr. spodním obloukem. 5. Poklek v pr. v zad — upažit zevnitř. 6. Vztyk do stoje spatného, předpažit. 7. Poklek v l. v zad — upažit zevnitř. 8. Vztyk do stoje spatného — připazít.

III.

1. Upažit. 2. Úkrok v pr. do stoje únož. v l. — upažit v pr. stranou. 3. Úkrok v l. do stoje únož. v pr. — upažit v l. stranou. 4. Stoj spatný přísunem pr — upažit. 5. Stoj skřížný pr. přes l. — připazít. 6. ½ obrat v l. upažit. 7. Oblouky dovnitř vzpažit. 8. Připazít — upažením.

F. Paskovský, t. č. cvičitel Sokola St. Louis.

PAMĚTIHODNÉ UDÁLOSTI, NAROZENÍ NEB ÚMRTÍ VELKÝCH MUŽŮ ČESKÝCH I JINONÁRODNÍCH.

LISTOPAD.

5. 1836 * v Litoměřicích K. H. Mácha, básník český.
7. 1811 * v Miletíně Kar. Jar. Erben, básník český a mistr slohu balladického.
8. 1620 Bitva na Bílé Hoře.
1674 † Milton Jan.
10. 1483 * Martin Luther, náboženský reformátor.
1759 * J. Fr. Schiller, básník německý.
11. 1734 * v Rychnově nad Kněžnou F. Mart. Pelcl, slavný český učenec.
1844 * v Kamenné Vysoké u Příbrami Josef Jiří Stan-
kovský, český dramatický spisovatel.
1887 Poprava anarchistů v Chicagu.
15. 1865 Fugner Jindřich zemřel.
1670 † v Amsterdamě J. A. Komenský, nejslavnější učitel všech věků a všech národů.
1883 † v Praze Josef Barák, proslavený český novinář, "otecem studentstva českého" nazvaný.
17. 1869 Otevřen průplav Suezský francouzským inženýrem Lessepsem.
18. 1847 * v Praze El. Krásnohorská, básnířka česká.
1862 Otevřeno prozatímní Národní divadlo na Nábřeží v Praze.
19. 1828 † ve Vídni Frant. Schubert, tvůrce umělé písně výtečný hudební skladatel.
21. 1870 † v Praze Kar. Jar. Erben, básník český.
24. 1632 * Spinoza Benjamin.

25. 1712 † Abé Karel Epél, zakladatel vyučování hluchoněmých.
28. 1682 † Bohuslav Balbín, slavný dějepisec český.
29. 1378 † v Praze král Karel IV.
30. 1835 * Twain Mark (Clemens S. L.).

PROSINEC.

1. 1845 Ferdinand V., korunovaný král český, se podě-
koval.
4. 1896 † v Praze František Kolár, dramatický umělec a spisovatel.
8. 1832 * Björnsen B., básník norský, zastánce Slováků.
1903 † Spencer Herbert.
10. 1817 * v Semilech Frant. L. Rieger, státník český.
14. 1799 † Jiří Washington.
16. 1823 Mexiko prohlásilo republiku.
24. Dr. Čížek Fr., starosta Sokola Pražského, zemřel.
25. 1642 * Isák Newton, slavný počtář a hvězdář.
27. 1571 * Jan Keplér, slavný hvězdář.
1822 * v Dole Ludvík Pasteur, slavný lékař fran-
couzský.
30. 1622 Řehoř XV., papež, zapověděl čtení bible.
1865 † Kipling Rudyard.
31. 1384 † Jan Wiclef, známý reformátor náboženský.

LEDEN.

1. 1871 Vyšlo 1. číslo "Sokol" redakcí Mir. Tyrše.
1881 Zahájeny práce na průplavu Panamském.
1872 † Karel VI. Zap, učenec český.
3. 1865 Zrušeno otroctví v Severní Americe.
5. 1643 Newton Isaac se narodil.
6. 1412 narodila se Jeanne d'Arc, Panna Orleanská.
8. 1829 † v Brně Josef Dobrovský, slavný učenec.
10. 1642 † Galileo Galilei, přírodopysce a hvězdář.
12. 1861 † v Praze Václav Hanka, badatel český a nálezece rukopisu královského.
13. 1785 První číslo anglických novin "Times".
14. 1814 * v Kardašově Řečici Boleslav Jablonský, básník český.
16. 1794 † Edvard Gibbon, anglický dějepisec.
21. 1862 † v Praze Bož. Němcová, česká spisovatelka.
24. 1852 † ve Vídni Jan Kollár, národní básník náš, ro-
dem Slovák.
26. 1823 Zemřel Jenner Ed., vynálezce očkování proti
neštovicím.
1833 * v Praze Josef Barák, svobodář a žurnalista.
29. 1189 Žižka Garibei, starosta Sok. Pražského, zemřel.
1737 * v Anglicku Thomas Payne, americký svobodo-
myslný spisovatel.
1851 † Smetana Aug., z církve vyobe. svobodomyšl. kněz.
31. 1889 Malypetr Jan, průkopník tělocviku školského,
zemřel.

SOKOL ČECH, — SOKOLU NOVÁ VLAST NA ROZLOUČENOU.

(Uveřejňujeme na výslovnou žádost jednoty Čech.)

Ctěnému Sboru Sokol "Nová Vlast"!

Oznamujete nám rozhodnutí Vašeho odstoupení od Národní Jednoty Sokolské (tak zvaný modrý Sokol) a přistoupení k Župě Fugner-Tyrš (tedy červený Sokol). Oznámení Vaše způsobilo pochopitelný rozruch v řadách sokolských.

Kdyby toto týkalo se založení nového sokolského sboru, který by se přidal k župě Fugner-Tyrš (tedy k červeným) tu bychom s radostí zprávu tuto přijali a jemu přáli zdatu k jeho budoucí činnosti, čímž bychom své povinnosti zadost učinili.

Jelikož ale sbor Sokol Nová Vlast odstupuje od jedné Jednoty a přistupuje k druhé, krok tento má hlubší a dalekosáhlejší význam, a proto dovolí si sbor Sokol Čech pronést svůj úsudek tak, jak na krok tento bez předsudků pohlíží.

Sbor Nová Vlast, který po dlouhou dobu, přes 20 roků, k Národní Jednotě náležel a který v modrém kroji prodělal kruté počátky, kdy členové jeho museli zápasit o každý krok ku předu, při čemž jistě osvědčili své porozumění pro důležitou práci, kterou si Sokolstvo vytlo, a práci tuto pod tím modrým krojem, až do nynější doby a svému postavení přivedli, kde sbor Nová Vlast byl uznáván na prvním místě sborů clevelandských.

Sbor Sokol Čech želí kroku tohoto, neb od prvních počátků založení Sokola Nová Vlast všemožným způsobem hmotně i mravně jej podpořil.

Stál při něm v dobách nejkřutějších, i raduje se z jeho pokroku. Upřímná sokolská družnost mezi těmito sbory byla nesporněkrát dokázána, ne slovy, ale skutky.

Sbor Sokol Čech, když sám byl silný, neobracel se od slabších, nýbrž co jeho síly stačily a dovolily hleděl pomoci a posilnit, kde mu bylo možno — jak se na Sokola sluší.

Nyní, kdy Sokol Nová Vlast v modrém kroji vyrostl ku své síle, kde prací svou sám dokázal, že v tomto kroji co pravý Sokol se uplatnil, svým rozhodnutím, že přece nebyl tím pravým Sokolem, že teprv přijmutím kroje červeného bude dokonalým, dává na jevo, že vlastně pouze kraj dělá Sokola.

Právě proto přikládáme kroku tomuto hluboký význam, neb jest v něm zahrnut hlavní bod, pro který po dlouhou dobu Sokolstvo v Americe, vzdor různým upřímným snahám nemůže docílit, by srovně co celek mající jeden vznešený cíl, ku svému jakož celé české věci v Americe prospěchu, k uspokojivému konci přivedlo.

Sokol Nová Vlast běže na sebe úkol, který má tuto otázku rozluštit. On dokázal v minulosti, že Sokol v modrém kroji svoje poslání zdárně koná. On zavrnutím tohoto kroje, a uznáním červeného za ten pravý, který teprv pravého Sokola udělá, běže na se povinnost, by svojí budoucí činností dokázal, zdali ten neb onen kraj udělá lepšího Sokola.

Na příští jeho činnost budou jistě se zájmem pohlížet a ji sledovat nejen místní sbory sokolské ale celé Sokolstvo v Americe, a dle výsledku, který bude třeba delší dobu sledovat, možno, že v budoucnosti přec najde se onen bod, který by umožnil vzájemné dohodnutí všech, nyní od sebe se různících náhledů, zdaž lepší Sokol modrý neb červený.

Nuž zdali Sbor Nová Vlast tímto svým krokem přispěje k zlepšení a dokonalosti této takřka životní otázky Sokolstva v Americe, zajisté bude mu každý upřímný Sokol vděčný, a tu necht' stále má na paměti hluboký význam kroku svého.

Sbor Sokol Čech není zaujat proti Sokolu v červeném kroji, jak nejlépe dokazuje jeho přátelský poměr k Sokolu Havlíček, kde na obou stranách upřímní Sokolové udržují vzájemné styky, vzdor různým překážkám jež jejich činnost stěžují.

Ačkoli krok Sokola Nová Vlast není nám lhostejný z příčin dlouholetého vzájemného působení, nechceme by tento náš projev posouzení kroku tohoto byl vykládán za nepřátelský; jest to úsudek, který na věc tuto pohlíží bez předsudku, a který spíše k tomu směřuje, by celkově věci prospěl a ne uškodil.

Sokol Čech přeje Sokolu Nová Vlast mnoha zdaru, by jak v minulosti též i v budoucnosti zdárně působil. Na zdar!

Za sbor Sokol Čech

Resoluční Výbor: V. J. Štíbr, Fr. J. Sluka, K. Rybák.

M. Papež, starosta.

V. J. Štíbr, tajemník.

DROBNOSTI.

— V Clarkson, Neb., bude v brzkou již dohotovena síň Z. Č. B. J. a v té bude mít tamní Sokol své hnízdo. Síň bude velikosti 60 při 120 stf., tedy dost prostorná pro evičení Sokolie a Sokolů. Snad se tu národní život nyní vzpruží.

— Z Ord, Neb., je nám sdělováno, že po dvouleté nečinnosti zahájeno bylo zase evičení a že jednota má 9 nových čekatelů. Doufejme, že k životu probuzená jednota bude se snažit činnost udržet.

— St. Paulská jednota pořádala 9. října dožinky. Na pracovala se tento rok mnoho, ale neočekáváme, že "dožinkami" činnost její ožabne. Těší se tam již na příjezd br. Sedláka a jest k přání, by tomuto podařilo se vychovati tam několik bratrů druhu bratra Drassala.

— Závody župy Střední položeny byly do Chicaga a chilažské jednoty volí již zástupce do společného výboru pořádajícího. Těšíme se, že tyto závody budou těmi největšími, jaké kdy Župa měla a že v nich uvidíme výsledky práce bratra Sedláka.

— V Rosenberg, Tex., je zakládána nová jednota sokolská a protože nové jednoty v státu tom vznikají z vlastního popudu obyvatelstva, zaručuje to jejich trvání. Župa Jižní by se měla nyní dát do práce, měla by příštím rokem pořádat župní závody a po případě, bude-li br. Sedlák hotov na západě, a nebude-li jinde zaměstnán, měla by ho pozvat k sobě.

— T. J. S. Cleveland oslavovala v sobotu 25. září 20-leté trvání své. Dle zpráv novinářských oslava se zdařila a my k četným blahopřáním připojujeme své, vyznívající v ten smysl, by se jednotě této dařila v příštích dvaceti letech práce tak, jako se jí dařila v minulých.

— Pořadatelé Slovanského dne na světové výstavě v San Franciscu týden před dnem slavnostním nabídli \$350 pro vzorné družstvo N. J. S. Nabídka ta nemohla býti přijata, neb v tak krátkém čase připravit družstvo nelze a vydání další ještě značné by bylo.

— Do řad našich znovu se přihlásila Jednota v Granger, Tex., zapravivši veškeré povinnosti, s kterými zůstala pozadu. Vítáme ji v naději, že bude nyní trvalou spolupracovnicí.

— Jak jsme již v jednom z minulých čísel sdělili, u Těl. Slovenské Jednoty Sokol byly vypsány ceny na získávání členů. To se nelíbilo některým starším členům a na výtky jejich trefně odpovídá redaktor jejich orgánu: "Ovšem, nemělo by být, ale není východiska. Ti starší neagitují a nenaučili tomu ani ty, kteří za nimi přišli. Jiné slovanské organizace agitují o sto šest, jen u nás se nepodniká ničeho vzdor tomu, že vidíme kolem sebe nenávisť, rozbouřené právě těmi agitatory jiných organizací. Jsou organizace, za které pracuje všecko, počínaje kostelníkem a farářovou kuchařkou až do zpozděníků, po slovanských osadách chodí agenti různých časopisů a ti při odporučování časopisů, pro které pracují, agitují proti nám. Chodí mezi náš lid také přednášeči, jichž celé řeči z dvou třetin pozůstávají z ponižování všeho co je sokolského a slovanského. Dnes každý sprost'ák si otírá hubu o Sokolstvo, každý zákeřník a znepravnělá duše činí hrdinost napadáním a útočením na Sokolstvo, neb tím se očišťuje veškerá skvrna charakteru podle běžného kursu morálky slovanské žurnalistiky — a vy, starší bratři, tvrdíte, že není třeba agitace? Přestaňte mluvit na prázdno, nezakrývejme vlastních chyb, ale vše činů, atd." —

— Polský ústřední výbor vydal dotazníky s následujícími otázkami:

1. Jste hotov každé chvíle po ukončení války vrátit se do Polska?

2. V které obci v Polsku byste se chtěl usadit?

3. V jakém oboru práce chcete sil svých uplatnit? (Řemeslo, obchod, hospodářství?)

4. Jakým majetkem a kapitálem vládnete?

5. Jaké je vaše zaměstnání zde v Americe? Udejte plnou adresu.

Vyplněné dotazníky jsou posílány na Henryka Setmagera, 1309 Sev. Ashland ave., kde též se dostane další poučení.

— V Petrohradu vydáván je časopis Čechoslovák, jehož redaktorem je Slovák ze stolice Nitrianské, Sokol Bohdan Pavlu, jenž byl zajat hned v prvních dnech války na ruském bojišti. Br. B. Pavlu byl také v Praze na posledním sletu.

— Proč evičíme? Plzeňský Sokol úhlednými letáky odpovídá na otázku tu dle odpovědi, jež uveřejněny byly v zářiovém čísle Sokola Amerického a účelem letáku je seznámit širší veřejnost s výhodami těloeviku sokolského a členství Plzeňského Sokola zvláště. Taková povzbuzující činnost jistě přinese výsledky dobré.

— Amerikanische Turnzeitung již přináší články tištěné v latince a každému spolku v bundu zastoupenému bude posláno tolik výtisků kolik činí čtvrtina počtu členstva. Má-li spolek 100 členů, dostane výtisků 25. V přednáškové sezóně budou probírány otázky následující: Sundayism, prohibice, prodej střeliva, modlitby za mír a jiné známky dnešní potměšilosti (neopravdovosti) a jak ji léčit. 2.) Světová válka a její odstranění. 3.) Monism, filosofie a ethika 20. století. 4.) Moudří a hloupí. 5.) Zdravé a nezdravé sobectví. 6.) Německo a Spojené Státy, dva největší národy ve světě, jejich poměr před a po válce. 7.) Billy Sunday, poslední apoštol velice rychle odumírajícího náboženství a vzrůst nové filosofie života. 8.) Bible, zcela nemravná kniha, neměla by být zavedena do našich veřejných škol. 9.) Kdo byl Kristus?

— Naše sestry omažské chtěly také, by vdané sestry evičily a byla pro ně stanovena zvláštní hodina. Kdo se však nedostavil k zápisu byly vdané sestry, jak čteme v "Osvětě", která též přináší zajímavý článek bratra K. Hellera povzbuzující vdané ženy ku návštěvě pravidelného evičení. Viděli jsme v St. Louis evičit kroužek vdaných žen a byli jsme vystoupením jejich mile překvapeni a všem, jak vzhled nasvědčoval, evičení neškodilo.

— V Omaze připravují se sestry a bratři všech jednot k společnému vystoupení v Auditoriu příští jaro. Má to být jedno z nejlepších a bude pracováno k tomu, by i cizí kruhy seznámeny byly s prací a snahou sokolskou.

UVÁDĚNÍ JEDNOTY "NOVÁ PRAHA", NEW PRAGUE, MINN.

Župa Střední vyslala mne, abych uvedl jménem Výkonného Výboru Těloevičnou Jednotu Sokol v Nové Praze do N. J. S. Uposlechl jsem milerád usnesení toho a jel jsem. V Nové Praze, kamž jsem dojel v sobotu po 8. hodině, čekal na mne bratr J. Jasan, tajemník Jednoty. Bylo po smournu a poněvadž jsem měl dosti času na prohlídku města, uleh jsem, abych byl svěžejším. V hotelu br. Brože jsem našel všechno, co jsem potřeboval.

Po obědě mne br. Jasan zavedl do síně a na cestě již mne seznámil s br. starostou Janem Wrabkem a bývalým starostou, jenž pro nedostatek času se musel vzdát starostství. I s jinými bratry jsem se seznámil. Zatím přijelo přes dvacet automobilů z Montgomery s hosty tamními, St. Paulskými, Minneapoliskými a Hopkinskými. Také hudba z Montgomery přijela. S radostí jsem vítal bratry, které znám ze sletu St. Paulského i bratry, s kterými jsem se seznámil teprve nyní. Šli jsme do síně. Je to hezounká, útulná, přívětivá síň. Patří řádu Čechoslován č. 2. Z. Č. B. J. — Odpolední evičení odpadlo následkem velikého deště a nutno toho

litovati, neboť by byla myšlenka sokolská vítězila před velikými zástupci lidu českého i jiného. Takhle bylo nutno spokojiti se se evičením jenom večer a to již nemohlo být takovým, jakým by bývalo bylo venku. Škoda že nemohla býti provedena prostrná všemi evičícími. Než třeba se podívati do síně z večera. Budu Vám to vypravovati jako divák a nikoliv jako spolučinitel.

"Blíží se šestá hodina. K síni počínají se trousiti hosté, poznenáhlu se jednotlivci mění ve skupiny a přesně před šestou hodinou jdou již proudem k síni, kde do té doby byly zkoušky. I těm bylo přítomno značně obecenstva. Sokolky, vždy dbalejší pořádku, následovaly bratra Drásala, který navlékl si střevíce. Bylo to k prospěchu jich i ostatních. Nenanesly bláto do síně. — Dole v přísklepi vařily manželky Sokolů a připravovaly zvěřinu, různé pečeně jiné, studená jídla, a kdož by si to vše pamatoval. Zasedli jsme. Chutnalo nám a jak by ne. Dobrá jídla a roztomilé hostitelky se předháněly, jedna přes druhou nabízely vše co k jídlu a k pití měly. Jistě přijmou tyto řádky jako znamení díky. (Br. Čermákovi: rajská omáčka, ten blahobyť všeho lidu českého chyběla). — O sedmé hodině, po večeri, koncertovala před budovou hudba montgomerská. Členové její, mnozí, jsou také bratry, přijeli z ochoty. To platí i o hudbě novopražské, ta také hrála zdarma. Nemají novopražští Sokolci nepřátele a toho jim přeji z plného srdce. Takové místo je těžko k nalezení. O osmé hodině byla již síň nabitá. Hudba hraje pochod. Činovníci zaujali místa na jevišti a již se hrnou postranými dveřmi Sokolice St. Paulské, vedené sestrou Helenou Šilerovou. Jdou svižně a radostí srdce v těle poskočilo. Za nimi vede br. Drásal Sokolky — 45 je jich. Postavili se a čekají povel k sednutí. Ten dán. Stojí jen bratři novopražští, vedeni br. Křítou, napřed evičící a v zadu neevičící se přidružili. Za hlubokého ticha povstal br. Vrábek a vítá hosty:

Cténé shromáždění! Bratři a sestry!

Přišli jste dnes, abyste se účastnili prvního veřejného evičení naší milé, nové Jednoty Sokolské a my jsme se sešli, abychom mohli býti uvedeni do drahé nám všem Sokolské Jednoty Národní. Jsem nevýslovně hrďm, že právě já mohu Vás vzácní hosté přivítati k veliké slavnosti naší a zvláště vítám Sokolské sbory ze St. Paul, Minneapolis, Hopkins a Montgomery, které přišly, aby se s námi radovali a s námi těšili. Veliká účast občanstva jest nám nejlepším důkazem, že touží po pokroku a vzdělání a to tělesném i duševním a že touží po mravnosti, což vše jsou základní kameny N. J. S. Doufám také, a to pevně, že všichni co jsme zde, budeme pilně pracovat k tomu, abychom tělesnou výchovu pěstovali co nejvíce a také abychom se po té stránce pečlivě starali o tělesnou výchovu naší mládeže, naděje naší, neboť vypěstujeme-li zdravé tělo, vypěstovali jsme i silného ducha, charakter, mužnost a statečnost, což jsou hlavní enosti lidstva. Dovolím si vám představit zástupce našeho města, právníka Komárka.

Právník Komárek v zastoupení mayoru, přivítal hosty a pak navázal na slova bratra předsedy, pravě, že má rád Sokoly, poněvadž ví, že jsou pracovníky za dobrou věc. "Vím dobře, jaký účinek má těloevik na tělo lidské a zvláště my Čechové vždy jsme museli býti silnými proti tolikerému nepříteli, jenž starou naší vlast tak pronásledoval. Historie národa českého od počátku až do dnešní doby o tom přináší důkazů bez počtu. Ale národ český všechno přetrval a žije dosud a bude žít. Historie česká však může dobře býti příkladem všem národům civilisovaným. A Sokolové nejsou posledními, kteří v historii české budou mítí čestné místo. Vítám Vás bratři Sokolové, neboť vím, že do našeho města přinášíte něco dobrého, lepšího. Sláva Sokolům. (Potlesk).

Br. Wrabek: Kladu si za čest, představit vám zástupce N. J. S., který nás uvede do Národní Jednoty Sokolské —

bratr Emil Tůma ze Cedar Rapids, Ia. — prosím bratře Tůmo, uveď nás laskavě v lůno Národní Jednoty Sokolské.

Br. Tůma: Bratři! Po třicáté a jedenkrátě převálila se dějinami sokolskými chvíle, která zbavila je geniálního tvůrce Sokolstva, Tyrše, která zbavila dechu mohutnou hrud' jeho a hlavu krásné myšlenky. Dravá řeka, jenž vyrvala nám vůdce, do dnes jásá a směje se, jak vzácnou tehdy kořist lapila . . .

Po padesáté blíží se okamžik, který oloupil nás o našeho zakladatele, Fügnera, muže šlechtěného, nadšeného pro věc českou, sokolskou, ač z rodu německého, jenž, jako málo je jiných, poznal, že národu našemu dějí se křivdy až zločinné, přilnul k němu láskou synovskou, láskou, jakou mnohý syn rodičů českých a slavných, národu svému zůstal dlužen.

Jsout' Tyrš a Fügner naši velikáni a zakladatelé a proto vzpomínám jich v krásné této chvíli, již vděčím, že mi po-

bez vlasti. Bratři ale nám mír dává možnost, abychom plně se rozvíjeli a proto jsem potěšen, že i Vy zde bratři draží pochopili jste volání sokolské a sdružili jste se v sokolský kruh a chcete pracovati ku prospěchu lidstva, a svého národa, jehož věrnými syny jste se ukázali.

Ubíjeji-li v dalekých vlastech slovanských syny, postavme se zde, ve svobodné a mírumilovné Americe pod sokolské prapory a jděme za krásnými příklady těch starých, snad dle mnohého nemoderních, ale za to upřímných Sokolů, kteří neznali stran, kterým však hesla a slova Tyršova byla evangeliem a pevnou stuhou, pojící všechny v jeden tábor.

Tyrš vložil nám v srdce naše, abychom milovali se navzájem láskou bratrskou, on nám radil pevně věřiti ve vlastní sílu a radil nám doufati, míti naději, že konečně pravda musí zvítěziti a s ní i ta česká práva. Tisíce a tisíce mužů tak bylo oděchováno a všichni pevného charakteru zůstali

Fotografoval Jos. Slíva.

Posluchači cvičitelského běhu Župy Střední.

prává uvést milou Jednotu Vaši do svazku Národní Jednoty Sokolské, jež jde vždy stopami slavných zakladatelů Sokolstva veškerého . . .

Smutné časy nastaly nám,
bude vojna, bude . . .

Oblíbená píseň bratří Jednoty Smíchovské a zvláště jednoho z nejlepších boreů Sokolstva českého, Josefa Sýkory, jenž padl hned na počátku války. To jest však jeden, ale mnoho-li jich následovalo, a mnoho-li zmrzačeno, nikdy již nebude moci přiložiti ruku k dílu sokolskému, nikdy již nebude moci státi na Letenské pláni, pod vlajčími prapory sokolskými ze všech končin světa snesenými . . .

Ta hrozná vojna přišla a jest v plném běsu a kosí nám tam ve staré vlasti, kosí překrutně v řadách Sokolstva a to nejen našeho, českého, nám nejbližšího, ale i v řadách všeho Sokolstva slovanského — bez rozdílu. Divné určení uchystali Sokolstvu mocní tohoto světa. Musí bojovati proti sobě a na mnohých místech rodný bratr s bratrem kmene svého. Vzpomeňme na Srby v království a na Srby uherské a bosensko-herzegovské a konečně i Poláky, kteří jsou dnes nejhubře ze všech postíženi, rozešťváni a ubíjeni všude, psane-

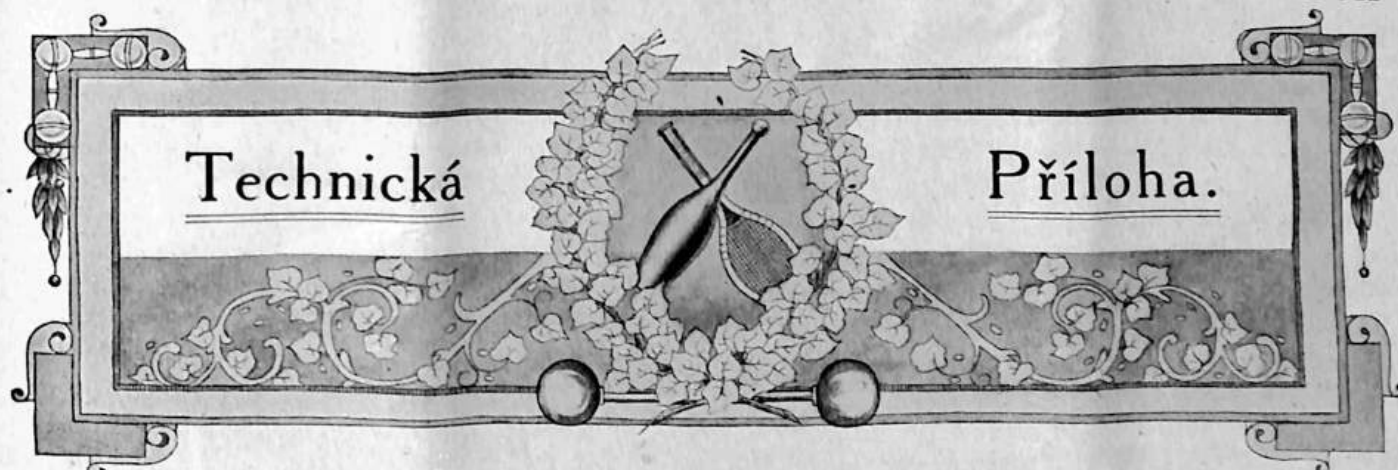
Sokolu věrnými, poněvadž poznali, že Sokolství je zřídlem dobra.

Tyrš velel sloužiti národu českému bez ohledu na strany a zájmy, a prospěch národa českého že má býti každému Sokolu nad vše jiné a veškeré chtění má se nésti k povznesení Slovanstva. Lásku k vlasti hlásal Tyrš a my nikdy nemáme se od ní uchýliti ani o píď. A odepřiti se není nám ani možno. Musíme se bráti za touhou, aby duševní naše činnost, hmotná dělnost a mravní statečnost k tomu cíli se nesla.

Nezatahujte Sokolství nikdy do strannických bojů, ved'te jej nad stranami, aby všichni ze Sokolstva měli užitek, jděte vždy za pravdou, a nikdy nečiňte Sokolství strannickým. Známe Sokola jen takového, který se nesnaží, aby Sokolstvím pomohl hnouti tomu, či onomu. —

Také nezapomeňte bratři nikdy, že jen takový sbor sokolský či jednota se udrží, která v práci hledá svoje cíle. Práce jest záštita, práce je spása naše. Budmež činní, neboť v budoucnosti zvítězí jen ten, jenž je smělý a činný. Tak jako voda stojatá hnuje, tak všechno v celém světě co nejde ku předu nejen zaniká a hnuje ale kazí ještě okolí.

(Dokončení.)

POŘÁDÁ JOS. ČERMÁK,

Pouze příspěvky pro tuto část budtež adresovány: J. Čermák, 2533 S. Central Park Ave., Chicago, Ill.

Cvičení kroužky s cviky pořadovými.

Pro vyspělejší ženský neb mužský dorost.

Čelný řad rozdělen jest na "čtveřice".

Čtveřice odpočítány jsou na "první" a "druhou" nebo na "liché" a "sudé".

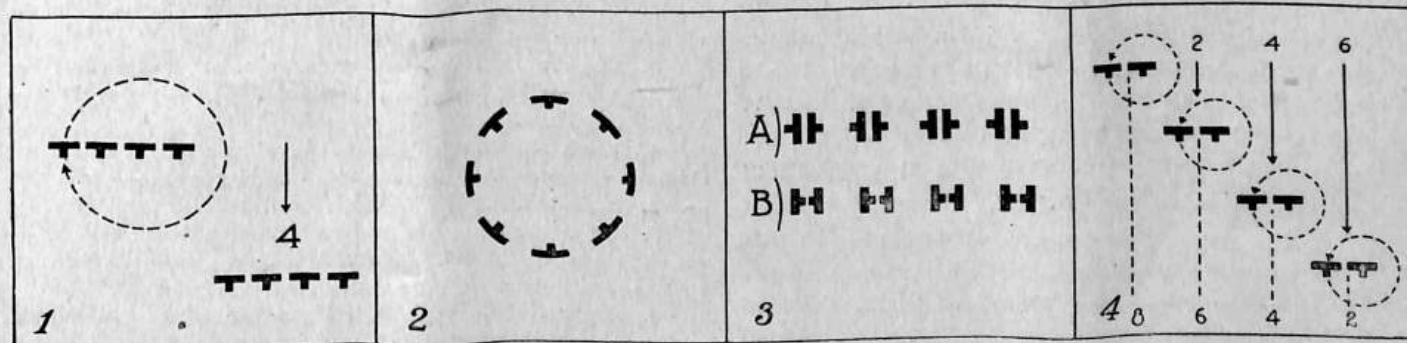
Náradí: malé dřevěné kroužky.

Hudební doprovod: ("Long Way to Tipperary . . .")

I.

- a) "První" čtveřice zatočí celé kolo na levo, "druhé" čtveřice čtyři kroky v před, 4 kroky na místě, 4 kroky na zad a 4 na místě. Každé cvičení 16 dob. (Obr. 1.).

- f) Pravý a levý konec osmice pochodem na zad v čelný řad se opět navrátit, 8 dob. 4 kroky na místě a jednotliví evičenci obrátí se zády k sobě a uchopí oba kruhy. (Obr. 3.). Zakončit 4mi kroky na místě.
- g) Paže skrčit přípažmo (kruhy ve výši ramen) 1! Paže stranou trčít 2! skrčit 3! přípažit 4! Opakovat 4krát, 16 dob.
- h) Opakovat, ale na místě stranou, trčít vzhůru. 16 dob.
- i) Cvičenci pustí kruh levou rukou, (podrží svůj v ruce pravé) a obrátí se čtyřmi kroky v pův. směr. Čtyřmi

- b) "První" a "druhá" čtveřice (tedy 8 evičenců) utvoří kruh. (Obr. 2.). 8 kroků. 8 kroků na místě; na první 4 doby utvoří těsný rozstup a uchopí kruhy. (Paže jsou v poloze odpažení). 16 dob.
- c) Paže skrčit zapažmo (kruhy v poloze kolmé) 1! paže v před trčít 2! skrčit 3! dolů trčít 4! opakovat 4krát, dohromady 16 dob.
- d) Paže skrčit přípažmo 1! (kruh ve výši ramen mezi evičenci v poloze rovné) 1! vzhůru trčít 2! skrčit 3! dolů trčít 4! opakovat 4krát, 16 dob.
- e) Zá krokem hbitě v plný rozstup a vířit v kruhu evalovým krokem na levo, 16 dob. (Každý na 16. dobu musí stanouti na svém pův. místě, a předkrokem utvořit opět těsný rozstup).

kroky na místě vyřídí řad, načež vykonají čtyři kroky v před a čtyři kroky na zad — dohromady 16 dob.

- j) Opakovat cvičení a).

Celé cvičení dohromady 160 dob.

Pozn. Skrčíme-li zápažmo a trčíme v před, jsou kruhy v poloze kolmé. Při skrčení přípažmo a trčení vzhůru jsou kruhy v poloze rovné. Při cvičení g) a h) eviči vždy dva evičenci společně, zády k sobě obrázení.

II.

- a) "Druhé" čtveřice zatočí celé kolo na pravo, a "první" čtveřice 4 kroky v před, 4 kroky na místě, 4 kroky na zad a 4 kroky na místě. 16 dob.
- b) 8 evičenců opět utvoří kruh.

- e) Výpad levou v před a paže skrčit zapažmo 1—2! hluboký předklon a v před (dolů) trčít 3—4! vzpřím a paže skrčit 5—6! stoj spatný a dolů trčít 7—8! opakovat výpadem v pravo — dohromady 16 dob.
- d) Paže skrčit přípažmo a výpad levou v zad 1—2! záklon a upažit vzhůru 3—4! skrčit a vzpřím 5—6! stoj spatný a dolů trčít 7—8! opakovat výpadem v pravo. 16 dob.
- e) Záklonem rozstup a víření v kruhu na pravo. 16. dob.
- f) Pochoodem na zad opět v čelný řad — 8 dob — 8 kroků na místě, na první 4 doby jednotliví evičenci opět obrátí se zády k sobě a uchopí oba kruhy.
- g) Paže skrčit přípažmo a výpad stranou (směrem k evičeteli, čili směrem, kterým je původně čelný řad obrácen) 1—2! stranou trčít a úklon (směrem výpadu) 3—4! vzpřím a paže skrčit 5—6! stoj spatný a připážit 7—8! opáčně. Dohromady 16 dob.
- h) Výpad stranou (jako při evič. g) a paže skrčit 1—2! vzhůru trčít a trup otočit (směrem výpadu) 3—4! skrčit a trup zpět otočit 5—6! stoj spatný a připážit 7—8! Opáčně — dohromady 16 dob.
- i) Opakovat evičení i) části I.
- j) Opakovat evičení a).

III.

- a) Osmice rozděleny jsou nyní na 4 dvojice. První dvojice celé kolo na levo 8 dob a 8 kroků v před. (Dohromady 16 dob). Druhá dvojice: 2 kroky v před, celé kolo na levo a 6 kroků v před, 16 dob. Třetí dvojice 4 kroky v před, celé kolo na levo a 4 kroky v před, 16 dob. Čtvrtá dvojice: 6 kroků v před, celé kolo na levo a 2 kroky v před (obr. 4.). Na 16. dobu stojí opět všichni v čelném řadu, ale 8 kroků od svého původního místa.
- b) Osm evičenců opět utvoří kruh. 16 dob.
- e) Obě evičení paží spojíme nyní v jednu 8dobou sestavu: Paže skrčit zápažmo 1! v před trčít 2! vzpažit 3! paže skrčit přípažmo 4! vzhůru trčít 5! předpažit 6! skrčit 7! dolů trčít 8! opakovat 2krát, 16 dob.
- d) Paže skrčit přípažmo 1! vzhůru trčít 2! předpažit 3! paže skrčit zápažmo 4! v před trčít 5! vzpažit 6! skrčit přípažmo 7! dolů trčít 8! opakovat 2krát — 16 dob.
- e) 8 dob víření v kruhu v levo, 8 dob na pravo.
- f) Návrát v čelný řad 8 dob a 8 kroků na místě. Na první 4 doby (po návratu v řad) obrátí se jednotliví evičenci vždy dvá a dvá čelem proti sobě a uchopí oba kruhy (Obr. 3. B).
- g) Výpad stranou (směrem, kam pův. čelný řad byl obrácen) a upažit 1—2! Paže na straně výpadu vzpažit, trup otočit v před a paže na opačné straně dolním obloukem předpažit. 3—4! 5—6! jako 1—2! stoj spatný a připážit 7—8! Totéž opáčně — dohromady 16 dob.
- h) Opakovat evičení g) ale každá druhá dvojice začíná opáčně.
- i) Utvořit opět čelný řad jako v evič. předcházejících, vykonat 4 kroky v před a 4 na zad.
- j) Opakovat evičení a) ale s tou změnou, že "dvojice" vykonají stejný počet kroků na zad, čímž navrátí se na svá původní místa.
V zástup v pr. (l.) v bok a odchod.

(K vůli snažšímu pochopení popíši zde evičení g) prováděné společně dvěma evičenci, pro evičence levého: výpad v levo stranou upažit 1—2! otočit trup na levo, vzpažit v levo a obloukem dolním předpažit v pravo 3—4! trup zpět otočit, dolním obloukem upažit v pravo a nejkratší cestou upažit v levo 5—6! stoj spatný a připážit. Pravý evič. totéž opáčně t. j. výpad v pravo, vzpažit v pravo a předpažit v levo. Při výpadu a upažení drží oba společně kruhy v pol. kolmé, při vzpažení zaujme kruh, který oba společně drží, polohu rovnou).

Pro cvičební hodiny.

Podává společný evičitel br. J. Sedlák.

Působiv již v několika jednotách, všiml jsem si náležitě evičení žen a poznal jsem, že téměř nikde ony na nářadí, neb i mnohým prospěšným nářadím necvičí, ačkoliv máme tu velikou spoustu různých eviků, jež s prospěchem můžeme se ženami provádět. Ačkoliv tvůrce nepostradatelných evičení u žen — kroků tanečních br. Čermák, sám evičení různá na nářadí sestavil a nepřeje si, aby jenom a jenom se tancovalo, přece nedbá se mnohde dobrých jeho rad a pokynů. Vždyť ani s kůželi, ačkoli evičení jimi velice posilují hrudník a paže a ramena plnější činí, což nesporně přispívá ku kráse ženy, necvičí se. Mou snahou také bude přispěti skrovnými svými pracemi ku rozšíření tělocvičných vědomostí u bratří evičitelů, jichž ovšem povinností jest čisti a studovati. Jsou, pravda, některé eviky na nářadí, jimž jest nutným při tělocviku ženském se vyhnouti a bratří evičitelé během času sami poznají, které to jsou.

Cvičení na bradlech po ramena pro ženy.

Pobok nadhmatem na bližší žerdi:

1. Shyb stojmo v předu před rukama předkrokem — vztyk zákrokem.
2. Shyb stojmo v předu před rukama předkrokem — vis stojmo — vztyk zákrokem.
3. Shyb stojmo v předu před rukama předkrokem — vis stojmo — shyb stojmo, přednožit pr. — přinožit — vztyk zákrokem.
4. Shyb stojmo v předu před rukama předskokem — skrčit přednožmo l. — vis stojmo a trčít v před — přinožit — vztyk záskokem.
5. Shyb stojmo v předu před rukama předskokem — vis stojmo a přednožit l. — otočit trup v pr. — otočit trup zpět — shyb stojmo a přinožit — vztyk záskokem.
6. Shyb stojmo v předu za rukama zákrokem — vis stojmo — vztyk předkrokem.
7. Shyb stojmo v předu za rukama zákrokem — vis stojmo a skrčit zánožmo pr. — shyb stojmo a trčít v zad — přinožit — vztyk předkrokem.
8. Shyb stojmo v předu za rukama zákrokem — vis stojmo a zanožit l. — $\frac{1}{2}$ obr. v l. ve vis stojmo v l. stranou pokos a přednožit l., l. v bok — $\frac{1}{2}$ obr. zpět ve vis stojmo obouruč a přinožit l. — vztyk předkrokem.
9. Shyb stojmo v předu za rukama záskokem — vis stojmo a skrčit přinožmo — shyb stojmo a trčít dolů — $\frac{1}{1}$ obr. v l. puštěním pravé ve vis stojmo před rukama dvojhmatem — vztyk shybem a odtlakem od žerďe (nohy na místě).
10. Shyb stojmo v předu za rukama záskokem — unožit pr. povýš — položit pr. špičku na zem a přisun l. ku pravé s $\frac{1}{2}$ obr. v pr. ve vis stojmo před rukama pokos s přehmatem l. v podhmat — $\frac{1}{2}$ obr. v pr. puštěním pravé a dohmatem za l. ve vis stojmo v l. stranou — vztyk výsukem (přitáhnutím do shybu).

11. Vis stojmo pokos v pr. stranou na obou žerdích předskokem s $\frac{1}{2}$ obr. v l. — $\frac{1}{2}$ obr. v l. ve vis stojmo za rukama s přehmatem pr. na l. žerd' — shyb stojmo za rukama a skrčit zánožmo pr. — třet' dolů — vztyk předskokem.

12. Levá podhmat: Vis stojmo v předu za rukama předskokem s $\frac{1}{2}$ obr. v pr. a puštěním pravé a dohmatem v nadhmat po obratu — shyb stojmo za rukama — vis stojmo v předu před rukama předskokem — vztyk vzepnutím (nohy na místě).

Cvičitel'ský kurs.

Prozatím jen sběžnou podám zprávu o kursu onom, protože není ještě ukončen, neboť posluchači ještě každé neděle v tělocvičně Sokola Karel Jonáš v Cicero se scházejí a vědomosti své doplňují. Mohu vyslovit potěšení nad pilnou návštěvou bratří a sester, jež byli z jednot — Sokol Chicago, Plzeňský, Tábor Slovanské Lípy, Karel Jonáš, Cicero, Česko-Americký, Čechie a Klatovský. Jednoty Berwyn, Oak Park, Rozvoj a Hawthorne v kursu zastoupeny nebyly. Nemyslím, že by v jednotách oněch nezdála se toho tak velká potřeba — poslati do kursu některého nadějnějšího cvičence, ze kterého dalo by se za tři týdny přece něco vytlouci, aby sám na svoji malou jednotu v začátku stačil, než by sebe pokračováním na získaných počátcích zdokonalil. Staráme se vychovávat cvičitele a povznášet zájem o tělocvik a proto žádáme více pozornosti jednot. Nevěřím, že toho v některých jednotách nepotřebují. — Příjemnou chvíli prožíváme vždy v neděli, kdy br. Čermák učí nás různým krokům tanečním, jimiž znamenitě se rozehrějem. Opět poznávám, že žádný cvičitel není dokonalým, neboť tolik toho výchova tělesná obsahuje, že stále učit se musíme. Cítím se št'asten v hodině oné, neboť zde naskytá se mi nový zdroj tělocviku, z něhož budu čerpat. Věřím, že bratři cvičitelé budou také tělocviku všestranně si všimati. Na zdar!

Ženský tělocvik.

„Chybou veliké většiny lidí jest,“ praví známý sociolog, „že neznají zlaté střední cesty a vrhají se z jedné výstřednosti do druhé...“ Totéž mohli bychom říci o učitelích tělocviku. Nemluví jen o učitelích našich — mluví o učitelích vůbec — a jest mým velkým přáním, aby naši čeští bratři cvičitelé z toho co čtou, pro sebe těžili. Je-li v ženském tělocviku cvičitel přítelem tělocviku nářad'ového, zahrnuje vše ostatní a jest veden jen tím přesvědčením, že co na nářadí může prováděti bytost jedna, to prováděti může bytost druhá — bez ohledu na pohlaví. Jak dalece tato theorie jest správnou, na to poukázal jsem na tomto místě již nejednou. Poukazuje-li se na to, že ženy v starých dobách byly sehcopny překvapujících tělesných výkonů, (obyčejně jest poukazováno na ženy spartánské) zapomíná se při tom na tu okolnost, že ženy ty byly jinak vychovávány, nežli jsou ženy moderní. Nyní chlapee přichází do tělocvičny již tělesně aspoň poněkud připraven; on běhá, skáče, hraje — kdežto děvče přichází k nám tělesně zanedbané, poněvadž kdy chlapee dovoleno jest venku skotačiti dle libosti, děvče musí se chovati „jako lady“ a doma stráví většinu času při šití, vyšívání, u piana. Odváží se rozumný, svědomitý člověk tvrditi, že děvče doby nynější jest spůsobilé pro stejné eviky, jako chlapee? A k tomu dodávám: Kdo tak tvrdí, není spůsobilým k tomu, aby mu svěřována byla tělesná výchova žen! Že výstřednost žen na nářadí rozšiřuje v lidu předsudek proti tělocviku ženskému, jest známo všeobecně — a přece povinností naší jest proti předsudku tomu všemožně pracovati.

Ale výstřednost nářad'ová není tou jedinou, s jakou se na poli tělocviku ženského setkáváme, neboť některé tělocvičny mohli bychom spíše nazvati školami tanečními.

Zde dopouští se cvičitelé neb cvičitelky opět jiné výstřednosti — že tělocvik nářad'ový, který jest vydatnou pomůckou k všestrannému vývinu, naprosto zavrhuji a také se mu vyhýbají. Netřeba snad zvlášť vám, bratři a sestry, připomínati, že jsem přívržencem eviků rytmických — ano byl jsem jich neustupným zastancem i v době, kdy eviky ty byly i v naší vlasti sesměšňovány, kdy přezdívalo jim bylo neprávem „eviky baletní“. Věděl jsem, že budoucnost přesvědčí odmítavé živly o kráse a prospěchu eviků rytmických v tělocviku ženském a tak se též stalo. Ale nemile jsem nesl, kdykoli mi nadšená sestra učitelka z Čech psala: „Sestry vrhly se v náruč evikům vašim s takovým nadšením, že nyní jen stále tančíme!“ Druhá výstřednost! Stál jsem vždy a po dnes stojím na tom stanovisku, že eviky taneční mají býti vřaděny v obor tělesné výchovy žen jako důležitá, nezbytná její část' — ale že nebyly určeny k tomu, aby se staly úplnou náhradou za vše ostatní.

Ale i mezi naše řady zde začala se tato výstřednost vkrádati — neboť byl jsem svědkem mnoha veřejných cvičení, kde Sokolky vyplňovaly pořad jen samými eviky tanečními. Tím vzbuzujeme v lidu mylný názor, že ženy v našich tělocvičnách pouze tančí a ostatní eviky že jsou pomíjeny.

Rád'me se tedy v našem Sdružení v tělocviku ženském zlatou střední cestou: pěstujeme eviky pořadové, prostná, eviky nářadím, rozumné, z mezi rozumného tělocviku nevybíhající eviky nářad'ové, eviky taneční, hry — a budeme moei s uspokojením říci, že konáme svědomitě svojí povinnost vůči budoucím ženám i matkám, které se naší péči svěřují. A veřejné vystoupení naše at' podává celou ukázkou naší práce v tělocvičnách!

Technická hlídka.

— Tělocvična budiž místem, kam každý a každá spěje nedočkavě, kde nalezá osvěžení tělesné i duševní. K duševnímu obrození přispívá též: bratrská a sesterská nálada — přichylnost jedněch k druhým. Zaslechl jsem tu a tam, že i mezi Sokolkami vyskytl se ohyzný klep! Jest to možno? My, kteří voláme, že mládež šlechtíme tělesně i mravně — my že bychom dopustili, aby mezi námi mohla naléztí místo jedna z nejhnusnějších vlastností lidských? Sokolové a Sokolky — dejte výhost všemu, co člověka snižuje, co druhému život ztrpčuje — bud'me si bratry a sestrami — jinými slovy: bud'me Sokoly a Sokolkami!

— Známý učitel tělocviku, br. Emil Hoeke, který byl v posledních letech působil jako cvičitel německého Turnvereinu v Dayton, O., přesídlil se do Chicago a působí nyní jako učitel ve veřejných školách. Jaké přízně získal si br. Hoeke u německých Turnerů, o tom svědčí, že před jeho odchodem uspořádán byl k jeho počtě večírek, při kterém členové darovali mu na památku krásné zlaté hodinky s případným věnováním. Jest to potěšitelný úkaz, jak si krajan náš svědomitou prací dovedl získati přízeň v cizích kruzích. Přichylnosti ku svým obětavým pracovníkům, oceňování práce a snahy cvičitelů — těmto pěkným vlastnostem měli bychom se od našich německých spoluobčanů učit.

— Neříkej, bratře cvičiteli, že těchto několik slov, kterými se zde na Tebe obračím, do technické hlídky nepatří. Patří — bratře — patří — neb my nechtíme býti spokojeni jen s dokonalostí po stránce tělesné — my chceme, aby Ty jsi byl vzorem i jako charakter. Sokolství podmiňuje též vzorný život — a jak může být vychovatelem našeho dorostu ten, jenž hříčkou jest nepěkných, člověka nedůstojných náklonností? Sokolství znamená též bratrství — a jak může býti představitelem čistého bratrství ten, jenž kol sebe rozsévá zášť, šíří nenávisť, štvře bratra proti bratru? Sokolství znamená i lidskou důstojnost — a jak prohřešuješ se proti

tomuto, když nasloucháš nízkému klepu a dáváš se unášeti hněvem nad tím, co ten neb onen (neb ona) o tobě byl řekl. Pokusil se tebe někdo ponížiti? Nevšímej si toho. Kráčeji svojí cestou, nedbaje zlolažných úst. Nad takové nízkosti budiž povznesen! Odvetou za urážku klesáš na stupeň toho, kdo tě bez příčiny urazil — důstojným pomíjením stavíš se vysoko nad něho. Ty na prvním místě máš být mužem!

— Br. Paskovský zahájil svoji činnost jako cvičitel v Sokole Chicago velice mnohoslibně. Na 300 dětí se přihlásilo do tělocvičné školy jmenované Jednoty, přes padesát Sokolek a členstvo cvičí ve čtyřech družstvech. Kéž by tak potěšitelné zprávy docházely ze všech ostatních jednot!

— Jednoty chicagské, které nebyly zastoupeny v kursu, pořádaném br. Sedlákem, daly si užití vzácnou příležitost zanést tak do svých řad hojnost odborných vědomostí, které by jim v nedaleké budoucnosti značně prospěly. Br. Sedlák vystihl velmi dobře naše potřeby a upravuje si učivo své tak, aby i začátečníci z jeho přednášek odnesli si dobrý základ k dalšímu zdokonalování a jest si jen přát, aby jednoty z činnosti jeho dovedly těžiti. Br. Sedlák skončí činnost svoji v Chicagu tento měsíc, načež navštíví St. Louis a pak Minnesotu.

— Styšel jsem stížnost Sokolky, že v jejích síních jen malý počet Sokolek tělocvičných hodin se účastní a při tom dodala: „naše české ženy posud nechápou, z čeho jim kyne prospěch.“ Ale, dovol, sestro Sokolko: Jednota Tvoje čítá na 300 členkyň — kolik jich cvičí? Jak může veřejnost dáti se přesvědčiti o blahodárném působení tělocviku, když Sokolky samy tělocvičně své se vyhýbají? Pamatuj, sestro, že nežli nám veřejnost uvěří, musí dříve u nás viděti příklad, ale hlásati a šířiti myšlenku tělesné výchovy a při tom hověti si v tělesné nečinnosti, pohodlnosti, tělesné slabosti — jak u Sokolek, tak i u Sokolů — to na veřejnost působí jako hlasatel temperance, který svému hlásání dodává důrazu červeným nosem. Na zdar!

Hovorna.

Bratře Č.: — Dovol bych se zmínila o Tvých důvodech „Proč cvičíme“, uveřejněných v minulém čísle. Každý Sokol a Sokolka měli by článek ten si vystihnout a zavěsit tam, kde by stále naň patřiti mohli, a pak snad dočkali bychom se, že každý kdo k Sokolu přistupuje, věděl by, proč tam vstupuje a komu vlastně plyne užitek z toho, když pilně cvičí. Mnozí také „Sokolové“ myslí, že prokazují jednotě milosti, když jí dovolí, by jim platila evičitelé, kterého ještě uráží a jemně stále předhazují, že je za svou práci placen, kdežto oni jednotě slouží zdarma. Až bolno myslit.

Mně též nedávno jedna také tak zvaná inteligentní dáma řekla, vidouc že jdu do evičení: „A prosím Vás, kdy pak už přestanete bláznit, nechte to těm mladým.“ Je mi totiž (o hrůzo) již bezmála 36 roků. Odpověděla jsem jí, že mi činí potěšení, když mohu zápolit ve svičení s dívkami 16 a 18 letými a jsem-li právě tak mrštná a rychlá jako ony. A nepřestanu evičiti, kdyby v čtě stála vedle mne i moje vnučka, ač mám syna teprve 14letého. Nedovedla mne pochopiti; a lidé takového druhu nazvou evičení bláznovstvím. Ani k uvěření není, že by ještě dnes mohl někdo být tak omezeným. Štěstí ještě, že nám na úsudku podobných lidíček nezáleží.

Srdečně Tě zdraví oddaná

Marie Česká.

Pozn. pořadatele. Uveřejňuji Tvůj projev sestro jako u nás tak ojedinělý zjev, že se také náš list čte, o čteném přemýšlí a úsudek pronáší. Kéž by bylo mezi námi více takových — jak zajímavým a též poučným by náš orgán byl! Ale veškery moje výzvy jsou, žel, stále hlasem volajícího na poušti. — Zmiňuješ se o „inteligentní paní“, která

nazvala evičení bláznovstvím, a já za to uvedu zde pro poučení výrok jednoho zdejšího, také za inteligentního pokládáného občana, který měl kdysi též pro eviky tělesné stejný výraz. Při každém jeho setkání se se mnou bylo jeho stereotypní otázkou: „A to ještě jste toho bláznivého kotrmelcování nenechal?“ Nepřel jsem se s ním — nepřesvědčoval jsem ho, dobře věda, že proti nevědomosti i bohové marně bojují. Vím, že u nás převládá ten náhled, že člověk, který byl již dávno překročil hranice mládí, nesmí hráti nic jiného, nežli — karty! Před pěti roky asi viděl mne tentýž občan hráti v parku při dosti vysoké teplotě tennis. „No, že byste byl takovým bláznem — tak se dřít v tomhle horku, to jsem přece nevěděl!“ To byla slova, kterými mne tenkrát pozdravil. — Ale není tomu dávno, spatřil mne na tenisovém hřišti v parku opět. Opíral se o hůl, nohy měl v těžkých bačkorách — každý krok působil mu obtíže — ano i bolest. Tvář bezbarvá — oko vyhaslé. — S patrnou námahou přisouřá se ke mně a zapomenuv asi, co byl dříve říkal, šeptá: „Človče — polovici svého jmění bych za to dal, kdybych mohl dělati to co vy . . .“ — Nepřipomínal jsem mu jeho bývalé poznámky — viděl jsem, že trpí dosti. Hled' — polovici jmění by rád obětoval! — byla by to slušná suma! — a já bych s ním neměnil ani za jmění Rockefellerovo. A proto nedbej — evič, neb jak jsem řekl v čísle minulém: Jest lépe být v šedesáti ještě mladým, nežli ve čtyřiceti už starým! — A při příležitosti té řekněme si zase jednou do očí také trochu trpké pravdy: Kdo nese vinu, že pohlíží se na eviky tělesné u dospělých jako na bláznovství? My sami! Jak jsme veřejnost po celá leta poučovali, tak ona na tělocvik dnes pohlíží. Na místě, abychom podávali ukázky tělocviku, spočívající na základech hygienických, ukázky tělocviku účelného, co jsme dělali? Ukazovali jsme stále jen s vyspělými borei eviky vrcholové a tak poučovali jsme veřejnost o účeli evičení. A dnes ještě, přes všechno psaní, mluvení a napomínání předstupujeme před veřejnost se závody žen! Může se pak někdo diviti, že omezení lidé, kteří soudí jen dle toho, co vidí, pohlížejí na tělocvik jen jako na pouhý sport mladých lidí? Pamatujme si, že pouhými slovy veřejnost nepřesvědčíme. Za nás mluvití musí výsledky práce — a ty podnes nejsou takové, aby přesvědčovaly: Pracujeme ale všemi silami k tomu, aby takovými se staly. Na zdar!

Bratře Č! Poslední dobou lze pozorovati v našich českých kruzích nebývalý zájem o venkovský sport, který vzbuzuje pěkná anglická hra „kopená“. Z českých družstev tři jsou členy chicagské ligy, a hraji pravidelné ligové hry, které vreholí v zápasu vítězů o „Peelův pohár“, kterou trofej po čtvrtý již rok pevně drží mužstvo závodů Pullmanových. O hrách českých družstev referuje pravidelně český denní tisk a hry samy, zvláště hry prvního a nejvyspělejšího českého družstva, těší se pravidelně četné návštěvě obecnosti, které nevadí ani vybírání vstupného. Česká družstva mají ve svých řadách dosti dobrých hráčů a předvedli často hru, která překvapovala svou houževnatostí i technikou. Jen dlužno litovati, že pěkně sestavené družstvo často rozbíjí se o nedostatečně pevný národní charakter hráčů, kteří opouštějí české řady a bezpochyby za žold nechají se najímat do služeb cizích a proti svým. Sport tento rozumně prováděný, je zdravým tělocvikem, vede lid ven do přírody a připravuje diváku, který snadno pochopitelnou hru od počátku do konce se zájmem sleduje, příjemné nedělní odpoledne a hráčům je jak training, tak hra sama dobrým evičením. Proto a že tělocviku nových přátel získává, mohou Sokolové, třeba bychom byli zastanci soustavného tělocviku, rostoucí zájem o hru „kopenou“ vítat jen sympaticky, byť i podnět nevyecházel z našich kruhů.

(Pokračování na str. 304.)

DOPISY.

Dallas, Texas, 6. září 1915.

Co jsme dělali v době od mého posledního dopisu, vynasnažím se dnes s naší sokolskou rodinou sdělit. Shrnutí vše v jedno, řekli bychom, že pocity radosti častěji než kdykoliv před tím se nás zmoeňovaly, neboť práce naše sokolská vykazovala činy na místě planých slov. Hodina zkoušky, již světodéjné události nám přináší, našla nás připravené a slíbili jsme si, že všemi silami napomáhati budeme našim v rodných zemích, by opět český národ oetl se na dráze svého poslání v dějinách lidstva. Jak bratři, tak i sestry stanou se všichni členy Č. N. S. Nemůžeme se sice honositi okamžitými výsledky práce naší, ale již vyslovení jednotné důvěry dnes přední naší organizací národní je důkazem, že

rozumět v čem myšlenka sokolská záleží. Další pokrok jednoty záleží na nás. Ne pro sebe, ale pro celek pracujeme ze vsí síly i vůle své. Vzájemná láska, neochvějná důvěra, pravé bratrství poutejž svazek náš; jen ti, kdo tyto enosti sledovati chtějí, v nich se utužují, necht' připojí se k nám.

Na konec připojuji k dopisu usnesení jednoty, že bratřím, kteří okolnostmi donuceni nemohou povinnosti své k jednotě vykonávati, bude na žádost jejich poshověno.

Franta Rendl, dopisovatel.

Lorain, O., 27. září 1915.

Opětně chápu se péra, bych něco napsal do milého nám vždy orgánu našeho. Minulý měsíc vykazuje dosti slušnou činnost v tělocvičně i co návštěv druhých jednot. 5-ho září účastnila se 3-členná deputace slavnosti Sokola "Nová Vlast" v Clevelandu, O. Zmínění bratři totiž přestoupili od N. J. S. k Župě Fuegner-Tyršově, což zde velice překvapilo, neboť jednotu naše s nimi pěstovala styky vždy bratr-

Dallasští ve vlastním hnízdě.

i práce další bude úspěšnou. — Postavením vlastního stánku oetli jsme se na cestě, po níž kráčet nám k cíli, jenž jasně vytčen našimi zakladateli. Výchovné práce, tělocvičná i vzdělávací, byt' byly teprve v počátcích, dějí se soustavněji. O myšlenku sokolskou uvažuje se vážně, členstvo nabývá sebedůvěry, jednotnosti a svornosti. Jednota nabývá ušlechtilé síly a vlivu na život osady. Poznali jsme to my v dny 3—4. července, kdy uctívali jsme památku Mistra Jana Husa a odevzdali činnosti sokolské naši tělocvičnu. Téměř celá osada byla našim hostem. Veřejné evičení, konané před četným shromážděním, doznalo jeho ocenění. Řady naše vzrostly početně a přátel získali jsme nesčetně. Lid osady naší přišel, viděl a my — zvítězili. Našli jsme cestu k jeho srdci, udeřili na pravou strunu jeho citění a dnes, lid ten jest náš, s námi se raduje, s námi truchlí. — "Jen neúnavná činnost nás spasí, jen opravdová práce nás zachrání a zvelebí!" a tato slova Tyršova připomínám bratřím a sestrám proto, by opojení zmocnivší se nás v dny slavnostní, nezastavilo nás v práci další: vzdálení jsme dosud ideálu sokolského, jehož veliký význam a dosah si teprve uvědomujeme, učíme

ské a Sokol Nová Vlast byl vždy a všude nám velice nápomocen.

V neděli 12. září účastnila se jednotu naše slavnosti 10-letého trvání Slovenského Sokola, kdež jsme všichni též evičili. U br. Slováků viděti patrný pokrok, až na to, že slavnost pořádali v německé místnosti. 19. září účastnili jsme se Hrvatského Sletu Sokolského v Clevelandu a naše žáčky, Sokolice a členstvo činně se účastnilo. Příznivci naši, kteří s námi na onom sletu byli, jsou rozhořčeni na bezohlednost bří. hrvatských, ač celek za několik jednotlivců nemůže.

Utvořen zde opět Slovanský Svaz Sokolský, sestávající z jednot: srbské, chorvatské, slovenské a české a všichni společně evičíme v Sokolovně naší, takže časem ani místa není, jen kdyby více Čechů zde bylo, kteří by ocenili tělocvik. Tolik mladých krajanů zde, ale o Sokole ani slyšet nechtějí, není pochopení pro vše naši; oni raději tráví svůj prázdný čas v hostincích a jinde.

V sobotu dne 26. září otevřena opět česká svobodomyšlná škola v Sokolovně a jest na rodičích, aby dítky své posílali

bez rozdílu všichni. Br. Sakryd, jenž vyučoval minulého období, vyučuje opět, a jest u všech dětí školu navštěvujících pokrok patrný.

Ku konci žádáme všechny br. jednoty a spolky, které mají v držení naše stavební akcie, by nejdéle do 30ti dnů tyto vrátily a o jejich zaplacení se přihlásily.

Na zdar!

Alois Nezbeda.

Chicago, dne 28. září 1915.

Nebylo mnoho co psátí přes léto, neboť jsme schůze vůbec neobývaly. V červencové schůzi usnesly jsme se od-
bývat příští až v září, což považují za docela správné; neb, mají-li býti vždy v těch dvou letních schůzích přítomny pouze úřednice, a je-li co k projednávání, vše se musí odložit až do příští, pak je lépe schůze vůbec neobývat. Nic jsme tím, doufám, nezanedbaly a úřednice pak mohly směle trávit celé léto v přírodě. Však léto nám letos selhalo. Kdo byl tak štěstasten, že mohl ztrávit na venkově celé léto, ten ještě mohl zažít nějaký ten horký den, ale komu byly vyměřeny prázdniny na týden aneb snad ještě méně, ten ztěžuje muže říci, že vrátil se domů osvěžen. I já byla letos oživena o ten krásný požitek vykoupaní se v jezeru michiganském. Hned na počátku léta umínila jsem si, ano těšila jsem se přímo, že navštívím "tábor" našich bratrů Sokolů v New Buffalo, Mich., ale nedošlo k tomu. Odkládala jsem na měsíce srpen, neb ten bývá nejparnější a zatím místo očekávaného horka, které se letos zapomělo dostavit, přišlo takové chladno, že odvážili se do vody jen ti nejotužilejší. Proto ani nemohu podat zprávu, jak ty naše "Plzeňské Sokolky" tábořily, aneb jak se činily, aby se zásoby v majiorové spížrně tenžily. Ale nyní, když již jsme všechny zpět, chceme pracovat silou dvojnásobnou. Vždyť již ten občinkový ples toho úkazem. Vydařil se, co se týče stránky finanční, dosti uspokojivě na ty nynější časy. Pravda, kdyby byli přišli ti starší Sokolové, byl by býval úspěch větší, ale ti prý si to nechávají až na ten posvícenský. Vždyť si ani nedovedem představit posvícenský ples bez našich předáků sokolských. Ostatně zábava byla znamenitá, byla vlastně pořádána pro tu mládež, a ta bavila se výtečně.

V posledním čísle "Sokola" bylo hodně psáno o plování. I já přála bych si věru, by brzy došlo k tomu, by nenašlo se v řadách našich jediné Sokolky, která by mohla ještě říci, že neumí plovat. Nemyslím však pouze náš mladý dorost, ale myslím matky Sokolky. Je jich ovšem hodně mezi námi, které již plovárnu od svých dětských let navštěvovaly a ty i nyní, kdy již jejich děti dospívají, rády se svěří vlnám jezera, které tak lákavě v tom našem "táboře" vybízejí. Ale ty, které neměly příležitost v mládí, právě ty by se jí měly chopit ještě teď. Vždyť není to celkem nic tak těžkého naučit se plovat v letech pozdějších. Pouze zvyknouti té vodě a trochu jí důvěřovat, a pak už je to snadné. Dojde-li pak k tomu, že bude naší plovárně věnována větší pozornost, pak buďte první na místě a hlaste se o svůj den pro sebe, by šly jste svým příkladem vstříe všem ostatním. Až naučíte se plovat, pak řekne mnohá z Vás: O jaká to rozkoš to plování! O jak mnoho jsem byla po všechna léta oživena, že nenaučila jsem se plovat dříve. Bude Vám pak také koupání mnohem milejší, než Vám bylo doposud a cítíte se na vodě přec jen bezpečněji, když jste si jisty, že udržely byste se v pádu potřeby tak dlouho nad vodou než by přišla záchrana. Co lidé by mohli býti do roka zachráněno, kdyby uměli aspoň částečně vodu ovládat, a není tuším ani třeba připomínat katastrofu Eastlandskou.

Opět začaly naše šicí večery každé úterý, ale způsob, jakým bysme se při tom utvrzovaly v češtině, jsme dosud neujednaly.

V poslední schůzi zvolen byl šestičlenný výbor, který má býti jaksi nápomocen Vzdělávacímu Odboru. Mnoho se

však ještě nedalo dělat a jak dále budeme pokračovat, povím v dopise příštím. Ale tolik je jisté, že jedná-li se o něco podobného jako jsou práce Vzděl. Odboru, tu každá z nás jsme hrda na to, že můžeme své skrovné síly uplatnit a státi se užitečnými.

Na zdar!

Terezie A. Nováková.

Chicago, Ill., 28. září 1915.

Jednota Sokol Tábor Slovanské Lípy miní slavití příští rok 50leté jubileum založení prvního sokolského sboru v městě Chicagu a za tím účelem zvolen již předběžný přípravný výbor pozůstávající většinou z pamětníků počátků Sokolstva v tomto městě.

Příčiny proč Sokol Tábor Slovanské Lípy považuje se první a nejstarší jednotou v Chicagu, podávám několika daty, pokud tomu sporé zápisky z oněch dob dovolují.

Sokol v Chicagu povstal jako odbor Vzdělávacího spolku "Slovanská Lípa" v r. 1865 a dle zpráv zdárně působil až do 5. dubna r. 1868, kdy pro nedorozumění ohledně kroje se rozešel a znovu utvořil pod jménem "Odbor Sokol Slovanská Lípa" a "Česko Americký Sokol".

Až do roku 1870—71 "Odbor Sokol" pilně evičil, kdy pro opětne nedorozumění se rozešel. Nedlouho potom, již 5. března r. 1871 založena "Tělocvičná Jednota Sokol", která v přátelské soutěži s Česko-Americkým Sokolem působila až do dne 6. července r. 1892, kdy jmenované jednoty se spojily pod jménem "Sokol Slovanská Lípa". Jednota tato vlivem stěhování se členů osamocená v okolí úplně cizím, spojila se dne 23. prosince 1914 s Těl. Jed. Sokol Tábor, kterážto jednota byla založena dne 14. prosince 1890 pod jménem Sokol Tábor.

Formace jednoty samy ukazují, že nebyly začátky její ani doby pozdější příliš skvělé. Zajisté, že za těch 50 roků činnosti bylo učiněno mnoho ve prospěch svobodomyšlného lidu, to však jest věcí hotovou, a co činíme teď? Mnoho ne! My sice máme v našem středu horlivé a činné pracovníky, těch však jest málo a veškerá práce jest odkázána na ně. Přetížení prací a bez pomoci se strany ostatních členů, jednota nemohla až dosud konati vše, co měla. Dík Vzdělávacímu Odboru N. J. S., že v čas připoměl a zájem vzbudil ve prospěch vzdělávací akce. Ustanoven již Vzdělávací odbor, který slíbil, že nechá brzy o sobě slyšeti, buď poučnou přednáškou nebo hudební akademií. Kdysi uznávaný ochotnický odbor po celý rok spal spánkem spravedlivých, avšak i ten přičiněním několika jednotlivců probuzen k opětne práci, a reorganisování odboru jest již v plném proudu.

Osvětové práce zde jest třeba, neboť není jediné v Chicagu jednoty, která by měla sousedství tak převážně katolické jako naše, a tu není divu, že i někteří z našich jsou horlivými kostelíčkáři. (Někteří z důvodů obchodních ovšem jsou Sokoly.) Bratři, hleďme se zbavití takových "taky Sokolů", kteří nosí kříž na kabátě jako patriarcha po celý týden, a jakmile přijde mezi Sokoly, sejme kříž a na totéž místo s olympickým klidem připe připe sokolský odznak a hlučně vysvětluje, co Sokolství jest. Takovému jest stejné, zda-li lhal, když byl přijímán k jednotě, on se z toho vyzpovídal.

Odbor Sokolek jest právě tak nečinným jako byl v minulých letech. Práce jeho jako celku za celý rok vyvrcholila v pořádání 2—3 zábav a výpomoci při zábavách Sokolům. Pro jiné neukázal žádného zájmu. Hrd může pouze býti na evičící sestry neboť těch evičí 37. Veškerá námaha přiměti sestry by se staly členy N. J. S. byla až doposud marnou, ve všem as přejí si býti posledními.

Činným ukázal se býti Trubačsko-bubenický odbor, čítá as 25 členů. Týž mimo pravidelných evičebních hodin bude pořádati slušné taneční večery. Taneční hodiny v Sokolovně sice byly pořádány soukromě, ale slušné nikdy.

Dne 19. srpna t. r. pořádala jednota důstojnou slavnost pojmenování dítek svých členů, a táž vydařila se znamenitě. Dne 26. t. m. měli jsme míti pochodový výlet (a něco za nie), však pro nepříznivé počasí odloženo, a ten samý večer uspořádána zábava na rychlo, která se též setkala s úspěchem, až na ty maličkosti v kole!

Cvičení vede na dále náš br. Pokorný a to ku spokojenosti všech. Br. Pokorný evičí v jednotě již přes 20 roků a ukázal se býti výmínečně schopným evičitelem ženského těloeviku, což dozná každý, kdo měl příležitost pozorovati jeho originální sestavy. Členů evičí s več. dorostem as 12—16 a počínají se pilně připravovati na závody Župy Střední, tak že můžeme očekávati plno ruchu v nastávající sezoně. Všem mnoho zdaru.

Josef Čapek, dopisovatel.

Cedar Rapids, 30. září.

Že bude na čase, by jednota naše zvolila si pro příště jiného "všeobecného" dopisovatele, jest zajisté nesporno, uváží-li se, že toto jest můj — nemýlím-li se — druhý (?) dopis tohoto roku. A bylo látky dosti! — Však věřte bratři, že zprotiví se člověku — aspoň mého druhu — když jeho nejlepší úmysle, jeho nejupřímnější snahy dle sil svých prospěti, jsou zúmyslně — neb neporozumění zdá se býti na — prosto vyloučeno — kaceřovány a vykládány ve smyslu jako by "chtěl po někom svéztí"! Toho jsem byl vždy tak dalek, že, pakli jsem měl sebe menšího zdání, že slova má by tak vykládána býti mohla, raději jsem mlčel, raději nepsal. — Žel že někteří z bratří mají té "bratrské lásky" tolik, že by jí byli v stavu bratra — v pravém slova smyslu — udusiti. — Mám za to pevně, že toto jest můj poslední dopis co voleného dopisovatele a dovoluji si proto říci zde toto: Nikdy, v žádném ze svých dopisů, ani v Sokole, ani jinde neopakuji, **vždy**, měl jsem na zřeteli pouze a jediné prospěch sboru, po případě jednotlivců o něž se jednalo. A za to, že jmenoval jsem černé černým, a bílé bílým, jinak, že neznal jsem polovičatosti, myslím, že jsem výtek a naprosto nebratrského se chování některých bratří nezasluhoval. — Polepšete se, bratři! —

Zahájením cvičení po "prázdninách" bylo zjištěno, že sp. evičitel br. Sedlák mnohé a mnohé dobré símě zanechal ve cvičirné naší, a že ponese — zvláště u mladších členů — ovoce hojného. Cvičí se pilně a zdá se mi, že s lepším porozuměním, než dříve. Čeho upřímně želim — a se mnou mnoho bratří jest odstoupení býv. náčelníka Novotného. Nepátral jsem po příčině — mám však za to, že by br. Novotný — at' již příčina byla jakákoli — při zralém a důkladném uvážení tohoto kroku byl jak nikdy neučinil a co naprosto nesokolský odmítl. Však stalo se! Na jeho místo zvolený br. Němec těší se důvěře a oblibě celé jednoty a nemáme prázdno pochyby, že úkol na se vzatý zúplna provede.

Když již jsem u Němce co náčelníka, dovolím si o něm a jiných dvou bratřích zmíniti se i se stanoviska mimo jednotu. Slyšte, bratři, slyšte: Jarda Němec, Ruda Novák a Lumír Hašek, bratři vždy upřímní, a co tací známí Sokolstvu veškerému, vybrali sobě za věrné družky na další pout' životní rovněž známé a upřímné Sokolky, a sice: Němec sestru Libuši Novotných z Marshalltownu, Novák sestru Adélu Haškovou a Hašek sestru Lillian Vavřínových. A všecky tři párky spojil náš svobodomyšlný řečník br. Hájek! A ještě o jedné svatbě echi se zmíniti: Sokolice Elsie Doležalova, evičenka pilná, píše se nyní Elsie Dvořáková, a všichni doufáme, že manžela svého v kruh náš přivede. — Všem zde uvedeným zajisté že každý z bratří, i každá ze sester volá vřelě "Na zdar!" — Já činím tak ze srdce upřímného! —

Bratr Tůma, kterého župní výbor vyslal ku uvedení do svazu N. J. S. nové jednoty založené před nedávným v Nové

Praze v Minn., vrátil se včera. Jest nadšen vyhlídkami, které jeví se mu pro sbor v městě onom. Soudí, že za péče několika obětavých členů — zvláště br. Drásala — kyne jednotě oné slibná budoucnost. Přimlouvá se o to, by br. Sedlák co nejdříve jednotu onu navštívil a práci svoji utěšený výsledek usnadnil a zabezpečil. I o druhých jednotách minnesotských, jež u příležitosti této navštívil, zmiňuje se br. Tůma nanejvýš pochvalně. — Aby pak každá, každická jednota sokolská ve Spoj. Státech prospívala co nejvíce, k tomu volá své upřímné "Na zdar!" J. Halq.

St. Paul, Minn., 30. září.

Činnost v evičirné naší zahájena v této podzimní sezoně uspokojivě. Těší mne, že sestry Sokolky v takovém počtu do cvičení chodí a radost mám z dorostu. Co mne rmoutí, a co je povážlivé, že pokladna naší Jednoty je na duo vyčerpána, a že příjmy měsíční neodpovídají vydání. Činnost naše léta minulého vyžádala si značných hmotných obětí a jelikož byla činnost naše zvýšená vydávali jsme víc, než jsme přijímali, a brali jsme z hotového. Ted' však nemůžeme z čeho brát a tu je na nás, abychom hleděli zas něco do kasy nahromadit, aby byla zase nějaká zásoba a záloha pro strýce Příhodu. Vím o dobré cestě k tomu, jen když vy, sestry a bratři, přiložíte k dílu ruce. V uplynulém roku měli jsme příjem pěkný z divadel. Letos by nám opět vypomohla, ale schází nám vůdce v oboru tom zkušený. Bratr Dvořák nabažil se neochoty a zdráhání se členů přijímat úlohy, přicházet ku zkouškám v čas a děláni milostí jak správně možno pojmenovati to časté: "Beru tu úlohu k vůli vám." Ne, bratr Dvořák si nepřejí, aby někdo jen k vůli němu hrál, vždyť on z toho nic nemá, vedle toho zadostučinění, že plní část úkolu na něho připadající, že pomáhá Sokolu nejen bavit, ale i poučovat náš český lid. Naši ochotníci měli by mít na paměti vždy tu jasnou pravdu, že vystupováním svým konají dobro na prvním místě sobě samým (vzděláváním se), pak národnosti naší, širíce v lidu našem v této cizí zemi české uvědomění, seznamující mládež naší s dramatickými pracemi českými. Je to těloevik duševní a jeho předváděním před očima širší veřejnosti plníme část své povinnosti sokolské. Proto každý, kdo má schopnost k spolupráci měl by ochotně úlohy přijímat, měl by se v čas ku zkouškám dostavovat, práci režiséra usnadňovat a jinak ku zdaru představení pomáhat. Znam bra. Dvořáka co dobrého, obětavého Sokola. Nedivím se mu pranic, že nechal práce, ale ted' se táží vás sester a bratří, koho jiného máte k úřadu režiséra, jenž by s takovou ochotou, trpělivostí byl volen připravovati vás k zdárnému provedení divadla? Či necheťte tuto sezonu vystoupiti? Co by tomu řeklo obecenstvo, které již s dychtivostí čeká na nějaké představení? Nuže, sestry a bratři, nezbyvá nám nic jiného nyní než dojíti k bratru Dvořákovi a říci mu, že jsme ochotni úlohy přijmout jen aby nám každému nějakou vybral. Uvidíte, že br. Dvořák se obměkčí, a dá se pohnouti k znovu zahájení činnosti divadelní. A br. Dvořák jistě vám nebude splácet měrou již vy jste mu měřili. Neřekne, že to dělá k vůli vám, ale řekne: pracujeme společně pro dobro národa, pro dobro naší Jednoty. A to je co potřebujeme, co nám zas získá prostředky k dalšímu vedení práce těloevické.

Jiným potěšitelným sdělením jistě bude, že jsme se dočkali dvou nadšených evičitelek. Jsou to odchovanky naší Jednoty, sestry Helena Schillerova a Eliška Štěrbová. Zajímají se o cvičení, jsou dychtivy sestavovat nová cvičení, a proto kojím se pevnou nadějí, že nebude víc u nás nikdy shánění někoho, kdo by Sokolice evičil, a že prostřednictvím těchto dvou sester založen bude samostatný sbor Sokolek, k čemuž přejí brzkého úspěchu.

Nuž, čile k další práci, aby náš druhý státní slet byl větší prvního nejen počtem bratřů, ale i sester a dorostu;

abychom se příštího roku mohli pochlubit pokrokem. Nám Sokolům nemá nic býti nemožného, té nejvyšší mety, tam v té závratné výši chceme dosáhnout, protože neochabujeme! Ukaž každý co dovedeš učinit z lásky pro národ, pro Sokolství. Na zdar! Váš

Fr. Drassal.

Chicago, Ill., 1. října 1915.

Jednak s blahou vzpomínkou, jednak s hořkým vědomím chápu se péra abych podal obrázek práce bývalých našich — „předků Sokolů“ — a na druhé stránce pak práci naší v nynější době. Jest mi opravdu líto těch starých našich zákopníků, kteří dodnes v našich řadách se nalézají a s trpkým úsměvem pohlíží na práci námi dnes konanou. Každý zajisté jest si vědom co to práce a namáhání stojí, co sebezapírání nežli nová sokolská větev se někde mezi naším českým lidem uchytí a pro naši milou Jednotu odchová. A dnes rozhlédneme se po této naší nové vlasti, není snad místa kam při větším počtu našich krajanů by nezasahovaly větve naší N. J. S. Co to bylo práce nežli vše se utvářelo jako je dnes? Co nadšení bylo pro věc skutečně dobrou ano nám svatou . . . To vše vykonali lidé, kteří měli mnohem více překážek životních nežli máme my dnes. Co jim dávalo tu sílu a ono takřka svaté nadšení pro onu práci? Pouze to blahé vědomí, že konali práci národní, že stavěli stánky pro ty, kteří po nich přijdou, aby měli místo, kde by se společně mohli scházet, jazyk mateřský pěstovat a česky cítit se učili. By mládež měla příležitost vzdělávati se jak tělesně tak i duševně a neodcizovala se tomu z čeho vyšla, byly tyto četné národní sokolské stánky postaveny, ač bohužel mezi dnešním dorostem českým namnoze práce ta bývá zneuctěna. Často se jedním okem nahlíží po cizonárodních stáncích a zvycech jež prý jsou lepší, ovšem proč to je, na to si takový nevzpomene. Ba snad mnohý z těch ani si domyslíti nedovede, že také i on částečně vinu nese když tu a tam nějaké to nářadí nevyhovuje. Takový nevěnuje chvilku času k přemýšlení kterak by ta neb ona věc se dala zlepšit, nýbrž jde a pomlouvá a nejhorší při tom jest, že sám k onomu sboru patří. Tak daleko jsme dospěli dnes, když vlastně pro nás mladší bylo vše připraveno nežli jsme se členy stali, takže na nás pouze jest, abychom z toho pro svoje tělo těžili a alespoň drželi nářadí v takovém pořádku v jakém bylo nežli jsme do sokolovny přišli; když již nejsme s to, abychom nové, praktičtější pro jednotu zakoupili. Pak namnoze nebude vina sváděna na evičitele, kteří opravdu se snaží mládež co možná vypěstovati nejlépe. Jen chťjme rad jejich a návodů poslouchat a pak zajisté budeme s výsledky sami spokojeni. Vždyť není na darmo české přísloví, „Učení, kořen hořký ale ovoce sladké.“ A naučíme-li se pořádku a naučíme-li se etit ty prošedivělé hlavy, které namnoze v řadách našich jsou, pak bud' me si jisti, že učení nebude nám protivné a hořké, nýbrž sladké a zdravé. Nezapomínejme ani na naše úhlavní nepřátele a vždy rozumně se jim vyhýbáme. Tyto především jsou: vnitřní a vnější. Vnitřní náš nepřítel jsou naše chťice, které již tolik nerozvážných hochů a dívek zavedly do záhuby; vnější náš nepřítel jest vlastně čtverý a sice: nepřítel v podobě karbanu, alkoholu, tabáku a konečně bordelů. Nebudu se šířit o těchto věcech, nechť každý z bratrů a sester sám o tom přemýšlí a dle vlastního uvážení jedná. Přál bych si, aby tyto řádky nevyzněly na prázdno nýbrž vnikly hluboko do těch mladíků a dívek, kteří na špatné cestě životní se nalézají. Na zdar!

Václav Kilberger.

Chicago, Ill., 3. října.

Byvši zvolena dopisovatelkou Sokolek Chicago chápu se péra, bych podala také nějakou zprávu o činnosti naší. Cvičení zahájeno bylo v prvním týdnu měsíce září a krátce

na to navštívila jsem evičirnu, bych nabrala nějaké látky pro dopis. Shledala jsem k nemalé radosti návštěvu pěknou, Sokolek evičilo na třicet a čekánek bylo napočteno 43. Těchto mohlo být více, ale, nastoupil nový evičitel a někde si zatrucovaly děvčata sama, jinde také rodiče, neb dřívější evičitel těšil se oblibě. Jak jsem se přesvědčila, náš nový evičitel je zkušeným, odborně vzdělaným evičitelem a proto nebylo správným mítí proti němu předsudek. Ostatně každý kdo cvičení navštěvuje měl by si pamatovati, že tam neechodí k vůli evičiteli, ale k vůli svému zdraví. Br. Paskovský získal si úctu evičitelů a všichni kdo do cvičení chodí měli by mu býti v udržování pořádku býti nápomocni. Měly jsme také posluchačky v evičitelském běhu a nyní začínají sestry evičit také na nářadí, ovšem že evikům jim přiměřeným. Zdá se, že se to moc zamlouvá, ale k vedení takových cvičení je třeba dobrých evičitelů. Nyní je na sestřích, aby ukázaly jak dovedou si vážit příležitosti k upevnění zdraví svého a budou-li pilny budu mít jistě hodně látky ku psaní, neboť budu pokrok jejich sledovat a v tomto listu na něj upozorňovat. V minulých měsících schůze byly trochu slabě navštěvovány, ale nových členek se hlásí dosti. Posledně bylo jich 7 navrženo, vesměs to mladých dívek, z čehož máme radost. Jsme hrdy na naše úřadnice. Máme všechny mladé, zde rozené a v naší škole vychované (až na účetnici). Zastávají úřady své dobře, že ty starší pracovnice si mohou oddechnout a odpočinku dopřát. Směle jim mohou přenechat vedení. Před 2 roky pořádaly jsme Mikulášskou zábavu s velice dobrým prospěchem, i loňská se vydařila. Letos se zas připravujeme k podobné, ale máme z toho strach, neb poměry jsou stísněné a zábavám se nedaří. Dle mého náhledu bylo by dobře kdybychom navštěvovaly schůze a zábavy jiných sborů, tím bychom se navzájem poučovaly, posilovaly a sestersky bavily. Sledováním činností jiných přiučily bychom se mnohému. Scházejme se, milujme se a pracujme pro dobro Sokolstva. Na zdar! Antonie Poláková.

La Crosse, Wis., 3. října 1915.

Jak jsem v posledním dopise poznamenal usnesla se zdejší Jednota uspořádat veřejné cvičení a sice dne 24. října odpoledne a večer taneční zábavu. Příčiněním br. Chmelfře bude program dosti pestrý, dosti se namáhá a dře, by naše polodřevěná těla trochu rozviklala.

Br. náčelník M. Poláček nás mile překvapil, když nám v minulé schůzi oznámil, že zorganizoval ženský odbor, jenž čítá asi půl tuctu činných členů, a dorostu se dostavilo do prvního cvičení 17 dětí. Br. Poláček má naději na získání většího počtu Sokolic i dítek. Z toho by si měli vzít příklad i druzí bratři a měli by hledět svou činností a přímluvou získávat více členů, by naše milá Jednota sílila a mohutněla a tím také finančně prospívala, neb opravdu naše pokladna se nalézá v trudném stavu (jako pokladník to vím nejlépe).

Cvičením Sokolic a dorostu, té naší naděje, se ujmul br. Poláček s br. Chmelfřem, a jde to s nimi dosti dobře, takže budou moci při veřejném cvičení vystoupiti také. Mládež se evičí v neděli odpoledne od 2—3 hod. a Sokolky v pondělí od 7:30 do 8:30 večer. Doufám, že budou pilní v návštěvě cvičení a jejich budoucímu úspěchu volám předem hřimavě „Na zdar!“

Jak krásné, jak poutavé je to nedělní odpoledne nyní, na rozdíl od těch minulých, jež jsme tak často strávili v hostinci při kartách v kouři, někdy i při špatném pivu, když pozorujeme tu naši „naději“ mládež, tu se srdce nadšením zachvívá a vybízí k usilovnější práci. A tu když vidím tu jarost, ten ruch, vzpomínám našeho založení, když se nám takřka celý La Crosse smál, zvláště naši krajané klerikálové, kteří ihned týden po našem založení založili Sokola kato-

liekého, by nám odvedli několik našich členů katolíků a tím znemožnili naši existenci.

Vzpomínám památného dne naší jednoty, dne 18. června, kdy byla již již v rozkladu, kdy několik členů odstouplo a několik dalších hrozilo odstoupením. Nebýt několika obětavých členů, kteří svým vlivem a dobrou vůlí bratry usmířili a přiměli k vydržení, byla by jednota padla. Tím nastala naší jednotě nová doba, doba svorné práce.

A zde se v hlavě mihne myšlenka, proč již dříve neseznamovali jsme se v pevnější šik na poli vzdělání, svobodomyšlnosti, co práce mohlo být vykonáno za ta léta v kterých jsme blaženě spali, nepřipouštějící si žádných starostí o povinnostech vůči českému národu. Jen odvaha, chtít, nám scházelo, a proto přislíbme si, že v započaté práci neustaneme, nýbrž ji statečně budeme budovat dále až slavně skončíme.

Dobrá vůle a chut' k práci se jeví na všech stranách, tak br. Fr. Černý vyučuje nás bezplatně národní tance, začal "Besedou" a kdo by ještě před krátkým časem s něčím takovým přišel, výsměch byl by mu odměnou. Nyní jeví se rozsáhlý zájem a tak naše prázdné večery vyplněny jsou ušlechtilou zábavou, neb mladí i starí, vše spěchá k bytu br. Černého, by, ne-li cvičením, aspoň pohledem na druhé se pobavili, zvláště naše česká děvčata se zajímají o české národní tance, což nás velice těší, a dává nám do rukou jakýsi slib, že se nám snad podaří vrátit je tam kam patří, totiž mezi nás Čechy.

Vyčerpav látku o činnosti naší v La Crosse, končím přání, by i nadále bratři svorně pracovali, by jednou z bašty klerikální, jako je La Crosse, Wis., stalo se místo národně-svobodomyšlného pokroku a aby jednou i v našem městě se osvědčilo to staré české přísloví "Co Čech to Sokol", ale ne v kutně. S bratrským Na zdar! J. A. Hartzel.

New York, N. Y., 3. října 1915.

Počátkem září začal opět pravidelný ruch v naší tělocvičně a zahájena také činnost našich odborů, pěveckého, dramatického a vzdělávacího. Zahájeno cvičení žactva naší tělocvičné školy a velká návštěva žactva hned v prvních hodinách cvičebních svědčí nejlépe, jaké přízni a zájmu se tato u české veřejnosti těší.

Cvičící členstvo evičilo společně s členstvem D. A. S. prostrná při "Česko-slov. táboru lidu", pořádaném Čes. Nár. Sdružením 5. září. Slavnost tato byla pěkná a někteří řečníci poukázali také na význam Sokolstva pro národ náš v nynější těžké době.

Při veřejném cvičení T. J. S. v Newarku evičilo 9 našich boreů prostrná a na nářadí.

Dramatický odbor zahájil divadelní sezonu 26. září kusem "Krásná Lida", který se potkal s pěkným úspěchem. Účinkovali naši oblíbení ochotníci za laskavého spoluvčinkování pí. Průšové, jež obzvláštní pozornosti a oblibě u české veřejnosti se těší a bouře potlesku, již každému z nich se dostalo, jest jim nejlepším důkazem o jejich úspěchu. Jest si jen přát, by naši bratři i na další naše představení, pro něž vybrány pěkné kusy, se hojně dostavili a mezi známými pro ně agitovali.

Pěvecký odbor připravuje operetu "Rozpustilá Gioletta", velice pěkný kus a zde dosud nedáváný a dle sdělení br. sbormistra povolen k provozování pouze pro naši jednotu. Br. sbormistr žádá, by více bratří zpěv navštěvovalo, a sám vše bych tak odporučoval, by bratři, komu jen trochu možno, tak činili. Cvičení jest jednou za týden a každému, kdo je jen jednou navštíví, se tam zalíbí. Všem našim členům jest tu dána možnost zdarma, pod dobrým a svědomitým vedením našeho sbormistra, jenž každému stejnou

věnuje pozornost, vycvičiti se ve zpěvu. Zpěv má také svoji důležitost ve výchově a životě národním a jest jistě pravdou, jak Vítězslav Hálek píše:

Ten národ ještě nezhyne,
dokud mu věstec písně zpívá,
jet' píseň v nebi zrozená
a ta i ve smrt život vlévá.

V poslední měsíční schůzi pořádal náš vzdělávací odbor přednášku "Sokolstvo, jeho úkol, směr a cíl" a po ní zapěli bři. Kraupner a Peroutka dueto Jeník a Kecal z "Prodané Nevěsty". Přednáška se líbila a budou se podobně, vždy zajímavé, pořádati každou půlměsíční schůzi. Příští přednáška v listopadové schůzi bude věnována vzpomínce zakladatele Sokolstva, Jindř. Fügnera, k padesátému výročí jeho úmrtí. Zpěvní program sestaví br. Pruša a jest žádoucí, by bratři k této přednášce v hojném počtu se dostavili a tak podporovali dobrou snahu vzděl. odboru. Přípravuje se též přednáška br. Rudiše-Jičínského, jehož příjezd se s touhou od celé české veřejnosti očekává.

Dne 11. září účastnila se jednota sborově zábavy "Klubu Přiznivkyň a Manželek Sokolů", kterážto návštěva je potěšila a pro další činnost nadehla. Při poslední měsíční schůzi bylo nám pak odevzdáno \$200 delegátkami zmíněného klubu ve prospěch naší jednoty, což bylo ovšem s nadšením přijato a vysloven všem ctěným dámám klubu za jejich záslužnou pro nás činnost co nejvřelejší dík.

Koncem září začalo se s přípravou k našemu veřejnému cvičení, jež odbyvati se bude v prosinci. Při tomto cvičení budou se odbyvati též závody mezi členstvem naší jednoty.

Cvičitelský sbor se usnesl pořádati přednášky pro evičící členstvo a to jednou za měsíc. Přednášky budou se týkati věcí sokolských, tak aby každý měl dostatečné známosti o Sokolstvu a tělocviku. První přednáška byla věnována vzpomínce Tyršově.

S potěšením musím také poznamenati, že i v atletice se naši borei tuží a náš člen A. Kříž, účastniv se 7. září závodů Michelin A. A. v New Brunswick, N. Y., získal třetí ceny ve skoku vysokém a 25. září při závodech A. C. klubu v New Yorku druhé ceny ve skoku vysokém.

Zpráva moje v minulém čísle S. A. uveřejněná, týkající se vyjednávání o dohodě ohledně našeho výletu a Českého Dne, pořádaného Sborem Zástupců Č. S. Š. se nelíbila některým členům Sboru Zástupců a bylo žádáno určité vysvětlení v tom ohledu od jednoty. Dle znění dopisu dalo by se soudit, že hledala se příčina k napadnutí naší jednoty a poněvač v něm činěna mně výtky, dovoluji si neoprávněnost této odůvodnit. Jest mojí povinností omezovat veškeré členstvo naše s činností spolkovou a záležitostí naše se Sborem Zástupců Č. S. Š. ohledně výletu má svoji důležitost a nemůže se mi vytýkat, že jsem uvedl něco, o čem se snad nejednalo. Uvedené poznámky jsou moje osobní, vztahují se k záležitosti naší jednoty a zodpovídaje za ně sám, mohl jsem je plným právem uvést. Škola jest pro českou veřejnost, záznamy o schůzích Sboru Zástupců a někdy "Zasláno" jsou uveřejňovány v časopisech a mám tudíž co Čech právo podati svůj názor o věci, s kterou nesouhlasím, at' se to líbí nebo ne. A jako Čecha jest mou národní povinností o školu a její správné řízení se zajímati a to tím více, že svoje děti, až dorostou, chei tam také posílati.

Hlavní moje vývody v onom dopise uveřejněné potvrdil svým vysvětlením br. J. Marek, jenž neúředně hájil a zastával Sbor Zástupců Č. S. Š.

Že se v dotčeném Sboru nalézali též někteří lidé, již se netěšili té dobré pověsti, že mají prospěch školy na zřeteli, netřeba obzvlášť odůvodňovati, jest to širěji známo, že tam jsou i dnes ještě někteří, kteří tam nepatří, mohl bych na

vysvětlení br. J. Marka tvrditi, jenž jsa ve Sboru tom delší dobu činným, vše zná a mohl s plnou zodpovědností onen výrok učinit. Že tam budou lidé té dobré pověsti se těšící, že mají jen prospěch školy na mysli, dnes jistě nikdo zaručit se nemůže. Že Sbor Zástupců Č. S. Š. se netěší přízni celé české veřejnosti, netřeba šířeji uvádět, to dle účasti na našem výletu a dle nynějšího zájmu pro příští "Český Den" dalo by se dostatečně odvodit. Hledím zde k záležitostem čistě spolkovým a nedotýkám se žádných věcí osobních, jak mnozí tak rádi činí, by zakryli svoji nevzdělanost, neb za jiným, ale vždy nepěkným účelem, zatahují do schůzí osobní záležitosti, které pak bývají zdrojem nekonečných hádek a bývá pak těžko dle takových pomluv správný úsudek si utvořiti. Mnohý, jenž se netěší v obecném životě úplně dobré pověsti, jest pro spolek dobrým a obětavým pracovníkem a spolek si jeho činnosti váží; a mnohý, jenž se zase těší té nejlepší pověsti v obecném životě, pro spolek je nedbalec a mnohdy teprve až po smrti přichází se na jeho nesprávnost vůči spolku. Podobné případy se staly i v naší jednotě a mnoh bych tudíž na osobní dobrou pověst jinde neprávem poukazovat. Já také každému učenci se neklaním, učenost lze lehce z knih nabýti a ten největší učenec může být také velký darebák, jako zase ten, jenž neumí ani číst ani psát, může býti člověkem ryziho charakteru a vzorem pravých eností občanských. Každému stáří také netřeba hned moudrost přisuzovat, neb jak Havlíček již napsal, že kdyby stáří moudrosti dodávalo, byl by dubový pařez nejmoudřejší.

Naše jednotka pak se nikterak nestaví proti pořádání "Českého Dne", vždyť se nabídl, že vyplní program jeho dle největší možnosti své, bude-li pořádán v jiný den, než kdy připadá také výlet náš a nemůže se od nás žádat něco, čím bychom škodu utrpěli, v tom má spolek jistě právo rozhodovat dle svého nejlepšího uznání. Jednota naše již skoro padesát let pracuje k udržení češství mezi našimi krajany, má ve svých řadách již i hojně členů z druhé generace, zde rozených a v řadách jejich odchovaných, a zaslouží si většího uznání od české veřejnosti a českých spolků.

V. Lipský.

PŘIVÍTÁNÍ NOVÉHO CVIČITELE V SOKOLE CHICAGO.

Jak jsme v minulém čísle slíbili, přinášíme tuto širší zprávu o přivítání br. Paskovského na novém jeho působišti v Sokole Chicago. Přivítání nebylo obřadné, ani okázalé, bylo připraveno cvičitelským sborem, který pak více jak překvapen byl tak velkým počtem členů dostavivších se k poznání nového cvičitele. Více jak 120 Sokolů a Sokolů podílelo se na tomto "improptu" večírku, dne 7. září. Cvičitelský sbor požádal Vzdělávací Odbor N. J. S. o řečníka a bratr dr. Mueller ochotně na sebe vzal úkol promluvit k členstvu a cvičiteli. Když br. Krátký, náčelník Sokola Chicago, představil shromáždění bratra Paskovského ujal se slova dr. Mueller a po svém způsobu zajímavě vyličil život sokolský v Čechách i zde. Začal se začátky, prolamování pudy pro věc sokolskou, zmínil se o vývinu tělocvičného nářadí, o rozvoji, činnosti a uplatňování sokolských ideí v národě. Vyzíval cvičící, by se snažili těžký úkol cvičitele usnadnit kázní dobrovolnou, snaživostí projevenou pilným navštěvováním cvičení, dohlížením na dorost, atd. Na konec si postěžoval, pravil: "Bylo mi řečeno, že mám promluvit jen k několika málo členům a zatím je sít skoro plná. Ne-připravoval jsem se na důkladnější a delší řeč jaké si tolika posluchačů zaslouhuje, ale jak se dozvídám je to příjemné překvapení pro cvičitelský sbor, který měl strach, že nový učitel přivítán bude chladně, nepříjemně. I já byl radostně překvapen vaší účastí vzdor tomu, že celá osnova řeči kterou jsem si připravoval byla rozdrhávána a smotávána, že nevěděl jsem jak různé ty nitky rozuzlím. Získali jste cvičitele do-

brého, bratra své věci znalého, upřímného pracovníka a teď je na vás, když se vám volba zdačila, abyste také pilně cvičení navštěvovali a nechali se vésti k té zdatnosti ve výcviku, která by vás přivedla v místa prvních závodníků." Dlouhotrvající potlesk byl důkazem spokojenosti všech přítomných s řečí předsedy Vzd. Odboru. Pak představen br. Paskovský. Byl pohnut zřejmě velkým tímto uvítáním a sliboval vynasnažiti se seč síly a znalosti jeho stačí pracovat o zdárnou tělesnou výchovu všech, kdož cvičení budou navštěvovati. Pak promluvila i jeho choť, byvši o to požádána. Následovala volná zábava a všichni účastníci večírku odnášeli si dobré dojmy a předsevzetí, že Sokol Chicago musí míti v Chicagu první místo v činnosti sokolské. Jak jsou toho blíže o tom svědčí zápis do tělocvičných hodin. A nejen pouze zápis, ale i pilné navštěvování jich.

Zákyně I. třídy 54, II. třídy 74, III. třídy 59. Dohromady 187.

Žáci I. třídy 66, II. třídy 69, III. třídy 35. Dohromady 170.

Sokolky 44; čekanci 10; členové 29. Celkem 444.

Jak vidět má cvičitel co dělat a jest jen k přání, by činnost neochabovala, ale naopak ještě se zvyšovala. Sokolu Chicagu i br. Paskovskému přejem mnoho zdaru.

HOVORNA.

(Dokončení z Tech. Přílohy, str. 344.)

Pozorujíce někdy ne právě athletické postavy hráčů různých družstev, vzpomínali jsme na Sokoly, na pružná těla našich hochů a litovali, že není dosud v poli družstvo sokolské, které by jistě vyniklo a barev českých čestně obhájilo.

Hra "kopaná" vyžaduje pevných nohou a rychlý běh. Při známém faktu, že v sokolských tělocvičnách cvičí se na nářadí více vrchní část těla a paže, a že u nás není věnována dostatečná pozornost cvičení nohou, bylo by zavedení hry "kopané" v Sokolstvu jen náležitým doplněním našeho soustavného tělocviku.

A. Peroutka.

Pozn. pořadatele. Měl jsem též v úmyslu napsati do naší technické přílohy výzvu k pěstění her ve volném ovzduší, když došel mne Tvůj dopis. Věřím též pevně, že by Sokolstvo jen získalo, kdyby členstvu svému poskytlo více příležitosti k pěstění her — a cvičenci by pak získali značné na vytrvalosti, která jest tak důležitou vlastností každého a na kterou v tělocvičnách našich často zapomínáme. Stěžueme si, že nemáme hřiště — ale sportovní české kluby si hřiště získati dovedou, což jest důkazem, kde je dobrá vůle, že tam se již cesta najde. Kdyby ale Sokolové hru Tebou jmenovanou pěstovali, přimlouval bych se za to, by hráli jen s družstvy sokolskými a ne s cizinci. Jakmile se utkáme s cizími kluby, počne v řady naše vkrádati se odporaná zásada, kterou zdejší sport trpí a sice: vyhrát za každou cenu! — Stačí jen pohlédnout do minulosti, jakých scén byli jsme svědky v sokolských síních při hrách míčových. I naše obecenstvo, zdá se, že stává se lehce obětí té choroby — kterou zde sport mezinárodní jest postižen — nebot' spílání rozhodčímu i hráčům, a povzbuzování svých hráčů slovy: "šlápní mu na krk!" (slyšel jsem jednoho krajana tak volati) jsou věci, před kterými bych Sokolstvo vždy varoval. Při dobré vůli mohli bychom míti v letě družstva míčová, družstva "kopané" (Soccer), družstva tenisová, a kdybychom těmito hrami náš dorost v sobotu a v neděli vábili do přírody a vzdalovali jej tak škodlivého vlivu velkoměsta, mohli bychom právem zaznamenati si nový kus zásluhy o výchovu našeho dorostu. Doufáme, že v budoucnosti se přece k nějakému činu odhodláme.

ZÁPISY A RŮZNÉ ZPRÁVY.

ZÁPIS O PRAVIDELNÉ SCHŮZI VÝK. VÝB. N. J. S. odbyvané dne 27. září 1915.

Schůzi zahájil starosta br. Šiman za přítomnosti všech zástupců vyjma br. Oteovského, Housera, Roubala, Matase, Továrka, Killbergra a sester Splavcové, Šístkové a Hanzlíkové. Z nepřítomných omluveny ses. Splavcová a Hanzlíková. Br. Svoboda, Mareška a sestra Štěpánková omlouvají svoji nepřítomnost v poslední schůzi. Omluvy přijaty.

Zápis o pravidelné schůzi V. V. konané 30. srpna přijat jak byl čten.

Jednatel oznamuje, že došel telegram od výboru na pořádání Slovanského Sokolského dne na výstavě v San Franciscu, v kterém tento nabízí hraditi částečné vydání v obnosu \$350.00 za vyslání vzorného družstva na výstavu a sděluje, že jelikož bylo nutno vše vyřídit bezodkladně, rozhodl se po poradě s br. starostou odpovědět, že nemožno vzorné družstvo sestaviti v několika dnech, jak bylo žádáno. Usneseno jednání starosty a jednatele schváliti.

Čten překlad francouzského dopisu od českých zajatců ve Francii v kterém žádají o nějakou finanční pomoci v jejich neutěšeném stavu. Usneseno dopis odkázati zástupci Čes. Slov. Pomocného Výboru, by v onom tělese dopis předložil.

T. J. S. Galveston zaslala dopis, v němž oznamuje volbu úředníků a znovuzaslání některých prázdnotisků, neboť ony dříve zaslány byly při povodni zničeny. Rozhodnuto žádané zaslání vyplaceně.

T. J. S. La Crosse, Wis., zaslala záruku na půjčku na náradí, a táž přijata.

T. J. S. Ord, Neb., zasílá potěšitelnou zprávu, že činnost v jednotě se obnovuje a žádá o zaslání 20 výtisků stanov. Jednatel již zaslal.

T. J. S. Galveston zasílá dopis v záležitosti výzvy Č. N. S., ku konání sbírek. Odkázáno jednatelem k objasnění.

T. J. S. Granger, Tex., jež byla před časem pro neplacení vyloučena, oznamuje, že jelikož zavládly příznivější poměry, znovu oživila, chce zaplatiti svoje dlužné poplatky a žádá býti znovu přijmuta do N. J. S. Usneseno, by T. J. S. Granger, po zaplacení všech dlužných poplatků, byla znovu do seznamu jedno N. J. S. vřaděna.

T. J. S. Los Angeles zasílá dopis v záležitosti obnosu zaslání pro Č. S. Pomocný Výbor a hlasuje příznivě o návrhu jmenovati br. Erbena čestným členem. Vzato na vědomí.

T. J. S. Houston žádá dopisem o zaslání diplomu, některých knih a vysvětlení týkající se půjčky na náradí. Br. jednatel oznamuje, že již vyřídil.

T. J. S. Crete zaslal pozvání ku otevření své budovy. Usneseno zaslati blahopřejný telegram k této příležitosti.

T. J. S. Omaha žádá záslužné listiny pro br. Šípa a T. J. S. Cleveland žádá tytéž pro br. Lemra, Hrubeckého, Vačíka, Vajgla, Skalu, Říše, Nového, Hanuše, Franka a Důru. Odkázáno jednatelem k vyřízení.

Sokolky Tábor Slov. Lípy žádají v dopise o bližší vysvětlení o výhodách a povinnostech v případném připojení se k N. J. S. Br. starosta a jednatel pověřeni navštívití nejblíže schůzi zmíněného odboru a žádané vysvětlení podati.

Župa Střední odporučuje by V. V. hradil ztrátu času br. Tůmovi při uvádění T. J. S. New Prague a zasílá účet na \$108.51 jako částku připadající na V. V. na vydržování společného cvičitele. Usneseno účet vyplatiti.

Starosta Župy Jižní br. Buñata zasílá účet na \$20.00 za cestovné k uvedení do Fort Worth a Houston. Rozhodnuto účet vyplatiti.

Nár. Vzd. Sociální Beseda Frič zasílá dopis v němž oznamuje, že vzala si za účel posílati zdejší noviny českým zajatcům v různých zemích a žádá by nějaký počet Sokola Amerického byl k tomu účelu věnován. Přijat návrh, by bylo dokud toho bude třeba tisknuto o 300 čísel více pro české zajatce. Dále by učiněno bylo v S. A. vyzvání, aby ti členové, kteří časopis neuschovávají, odváděli stará čísla zmíněnému spolku.

Župa Severo-Východní oznámila, že bude bráti podíl na sletu Hrvatského Sokola v Clevelandu, dle přání V. V. Vzato na vědomí. Tatáž Župa dále oznamuje, že hodlá oslavit 45leté trvání Sokolstva v Clevelandu dne 7. listopadu. Usneseno zaslati případný dopis k této příležitosti.

Výbor pro postavení Husova Jubilejního Domu zasílá pozvání k účasti se slavnosti kladení základního kamene. Usneseno, by br. Vonášek zastupoval V. V. při této slavnosti.

Br. Čermák zaslal žádost, by bylo předplaceno na některé další odborné listy, jako pomůcky k řízení tech. části v listu. Br. Čermák pověřen listy objednat a účty za předplatné předložiti.

T. O. zaslal dopis, v kterém sděluje, že rozhodl se rozvrhnouti částku za ubytování spol. cvičitele při kursu v Chicagu mezi chicagské jednoty. K tomuto br. Haller jménem T. O. žádá by V. V. založil T. O. částkou \$45.00 za ubytování do té doby, než T. O. onen obnos od jednot vybere. Záloha povolena.

Společný cvičitel br. Sedlák zasílá zprávu o svojí činnosti. Zpráva přijata.

The Franklin Co. oznamuje změnu cen za štočky. Vzato na vědomí.

Br. Dr. Mueller oznamuje, že mu nemožno navštěvovati schůze Č. Národního Sdružení a žádá, by byl sprostěn tohoto výboru. Žádosti vyhověno, a na jeho místo jmenován br. Vlk. Zástupcem Č. S. Pom. Výboru zůstává na dále pouze br. Šiman.

Br. Čapek stěhuje si, že mimo něho nedostavil se nikdo k jednání k účtování kněh. Br. Špaček omlouvá se, že pro nevyhnutelnou příčinu nemohl se dostaviti. Usneseno, by ještě jednou byli členové účtujícího výboru obesláni k přehlednutí kněh a pakli ani tentokráte se nesejdou, zvoliti v příští schůzi jiný výbor.

Tajemník oznámil, že br. Oteovský vynechal tři schůze V. V. po sobě bez omluvy, a br. Matas a Houser nedostavili se po dvakráte za sebou. Usneseno, by dle pravidel V. V. tajemník požádal Sokol Chicago o zvolení jiného zástupce na místo br. Oteovského a T. J. S. Praha a T. J. S. Rozvoj upozornil na nepravidelnou účast jejich zástupců ve schůzích.

Br. Šiman podává zprávu o soukromé poradě s výborem na vypracování pravidel svazových v New Yorku a na základě této zprávy uzavřeno ustanoviti 5členný výbor k upravení stanov na základě smlouvy clevelandské, jež váže nejen N. J. S. ale D. A. S. Na výbor zvoleni br. Šiman, Čermák, Haller, Vonášek a další člen bude jmenován později. Jakmile výbor bude s prací hotov, má jednatel svolati mimořádnou schůzi.

Br. Čermák sděluje, že pracuje na odborném díle "Cvičení kuželů" a táže se zdali by V. V. je vydal. Rozhodnuto podporovati snahu schopných sil pracujících na dílech odborných a br. Čermák ujištěn, že V. V. knihu vydá, jakmile bude hotova pro tisk, nevyskytne-li se žádných závažných překážek.

Zpráva jednatele za měsíc září zní jak následuje:

Příjem v září 1915.

Sokolky Long Island, N. Y., příspěvky.....	\$ 1.20
Sokol Tábor, Caledonia (Racine), Wis., předplatné..	1.00
Sokolky Little Ferry, N. Y., příspěvky.....	2.25
Česko Amer. Sokol, Manitowoc, Wis., přísp.....	9.00
Sokolky San Francisco, Cal., přísp.....	2.85
T. J. S. Oak Park, Ill., přísp.....	19.70
Sokolky Crete, Neb., přísp.....	4.95
T. J. S. Los Angeles, Cal., přísp.....	19.15
Sokolky Rozvoj, Chicago, přísp.....	4.90
T. J. S. Galveston, Tex., zápisné.....	5.00
Sokol Chicago, příspěvky.....	110.30
“ “ knihy	3.92
T. J. S. Blesk, Baltimore, Md., přísp.....	62.95
Sokol Owatonna, Minn., přísp.....	13.20
Sokol Schuyler, Neb., přísp.....	28.00
Sokol Malin, Ore., přísp.....	10.00
“ “ do fondu sjezdového.....	3.50
Děl. Am. Sokol, Winfield, L. I., N. Y., předpl.....	1.60
Sokolky Chicago, dodatečně příspěvky.....	2.50
Útoky z American State Bank.....	2.58
T. J. S. Granger, Tex., přísp.....	21.75
“ “ do f. sjezd.....	1.10
T. J. S. Hopkins, Minn., přísp.....	2.90
Oznámka	14.00

\$349.30

Vydání v září.

Čís. pouk.	
946 Vonásek T., za pořad. zářiového S. A.....	45.00
947 Čermák J., za pořad. Tech. Hl. v zář. S. A.....	15.00
948 Župa Střední, ½ služné spol. evič. za tři měsíce..	108.51
949 The Franklin Engr. Co., za štočky.....	5.46
950 Buňata J., cestovné do Houston a do Fort Worth	
Worth, Tex., k uvedení nových jednot.....	20.00
951 Kušta a Mejdrieh, za 50 dipl. a za odst. listiny..	4.10
952 Národní Tiskárna, za tisk Sokola Amer., 7000, do-	
prava \$35.14	274.64
953 Čermák J., předpl. na odb. časopisy cizojazyčné	4.50
954 Půjčka T. O. N. J. S.	45.00
955 Haller A., za dopravu putovní knihovny ze Cedar	
Rapids do Chicaga	1.35
956 Provise z oznámky	3.50

\$527.06

Příjem:

Vydání.

Příspěvky	\$ 315.60	Tisk S. A.	\$ 239.50
Zápisné	5.00	Doprava S. A. . . .	35.14
Do f. sjezdového... .	4.60	Redakce	60.00
Úroky	2.58	Štočky	5.46
Předpl. S. A.	3.60	Procenta	3.50
Oznámka	14.00	Společ. evičitel . . .	108.51
Knihy	3.92	Tiskopisy	3.50
		Různé	69.50
		“	1.95

349.30

\$527.06

Z min. měsíce....\$2,483.24

Úhrnem \$2,832.54

Vydání 527.06

\$2,305.48

Stav pokladny:

Dluhopisy	\$3,000.00
Hotovost	2,305.48
Směnečné pohl.	1,475.45
Záloha na nářadí	768.61
Půjčka T. O.	45.00
	\$7,595.54

Z toho patří do fondů:

sjezdového	\$1,143.17
Dluh směn. “	109.00
základního	300.00
úrazového	438.50
Kurs	54.85
Ústřed. M. Š.	6.20

\$2,051.72

Čtvrtletní zprávy zaslaly:

T. J. S. Los Angeles II. a III.; Sokolky Crete III.; T. J. S. Oak Park II.; Čes. Am. Sokol, Manitowoc II.; Sokolky San Francisco II.; Sokolky Little Ferry, N. J. II.; T. S. D. a P. New York II.; T. J. S. Žižka, Dallas, Tex., II.; T. S. D. a P. Long Island II.; T. J. S. Rozvoj I. a II.; Sokol Blesk, Balt. III.; T. J. S. Schuyler, Neb. II.; T. J. S. Granger I., II., III., IV. 1914; I. a II. 1915; T. J. S. Malin, Ore., II.; T. J. S. Svornost, Bronx, N. Y., III.; T. J. S. Hopkins, Minn. III.

Jednatel vyřídil:

Tři telegramy telegraficky; rozeslání dopisů všem jednotám ohledně dvou návrhů, a dalších 34 dopisů.

Následující zásluky: F. Drassal dodatečně prázdnostisky diplomů; Bohman Sokolky Little Ferry knihu ¼ let. zpráv; T. J. Houston, Tex., Čerm. těloc. a různé těl. knihy (pojištěné); T. J. S. Galveston různé prázdnostisky a agitační brožury (pojiště.); Bernreiter K., Cleveland, O. Úvahy Tyrše; T. J. S. Granger, Tex., knihu ¼ let. zpráv; T. J. S. New Prague, diplom; T. J. S. Hopkins, diplom; T. J. S. Montgomery, diplom; T. J. S. La Crosse, Wis., diplom; Sokolkům Malin, Ore., diplom; Fr. Stržinec, Rosenberg, Tex., 100 kusů Deset kapitol a 40 stanov; J. Štěrba, Omaha, oznámení navržených, vyloučených k oznamování pro místní jednoty omažské; T. J. S. Granger, 50 příspěvkových knížek, různé prázdnostisky; T. J. S. Ord, Neb., 20 stanov a náčel. zprávy.

ZÁPIS O MIMOŘÁDNÉ SCHŮZI V. V. N. J. S.

konané dne 8. října 1915.

Schůzi zahájil starosta br. J. Šiman za přítomnosti bratrů: Dr. A. Muellera, A. Vlka, Jos. Jurky, Ant. Pecivala, J. Kilbergera, V. Marušky, Fr. Chmatala, V. Housera, Wm. Otcovského, J. Langa, T. Vonáška, sestry Šístkové. Omluveny sestry Schefflova, Štěpánková, Splavcová. Účelem této schůze bylo přijetí zprávy výboru, který v minulých pravidelných schůzích byl jmenován, aby pracoval na návrhu stanov pro Č. A. O. S. na základě smlouvy clevelandské. Za výbor podal zprávu br. T. Vonásek a k ní vysvětlil některá připojil br. Šiman. Na to přikročeno ku čtení náčrtku odstavce po odstavci, protože otisky náčrtku byly členům V. V. zaslány při obesílání schůze. Když takto probrány a opravy různých článků přijmuty, čten návrh celý a pak jednohlasně přijat. Usneseno zaslati Ústřednímu výboru D. A. S. a otisknouti v říjnovém čísle S. A.

Pak čteno pozvání Vzd. Odboru Klatovského Sokola ku večírku, který pořádán bude 13. t. m. a zvolen výbor z bratrů A. Hallera, J. Šimana a T. Vonáška ku uspořádání večírku na přivítání br. J. R. Jičínského v užším kroužku sokolském.

Ad. Vlk, tajemník.

OTEVŘENÍ NOVÉ SOKOLOVNY V CRETE, NEB.

V úterý odpoledne 28. září konána byla okázalá slavnost v Crete, Neb. Naši postavili si nový stánek a ten byl odevzdáván svému účelu. Na slavnosti se podílelo tolik obecnstva, že prostranné místnosti sotva stačily. Popis slavnosti přineseme v příštím čísle.

BR. J. RUDIŠ-JIČÍNSKÝ MEZI NÁMI.

Překvapil nás, šelma, jak to mívá ve zvyku. Tentokrát nebylo to však jeho vinou.

Jak se to stalo, vysvětlí bratr Jičínský sám. Jen podotýkáme, že měl již dvě přednášky a sice: první v New Yorku, druhou v Baltimóře. Činnost jeho tedy neochabuje. O jeho přivítání na půdě americké dočteme se jistě z pera některého z bratří new-yorských.

PROTOKOL ZE SCHŮZE VZDĚLÁVACÍHO ODBORU
N. J. S., KONANÉ DNE 15. ČERVENCE 1915.

Předseda dr. Antonín Mueller zahájil schůzi za přítomnosti většiny členů odboru a zástupců následujících místních sborových Vzdělávacích Odborů:

Br. Antonín Novák od Plzeňského Sokola.; br. Jos. Krejčí od Sokola Chicago; sestra Růžena Hanzlíková, Sokolky, Chicago; sestra Barie Bízková od Sokolek Rozvoj; br. Josef Budil od T. J. S. Karel Jonáš; br. Václav Kilberger, T. J. Klatovský Sokol; sestry Emilie Hantáková a Barbora Šilhánková za sbor Klatovských Sokolek. Bratr Kilberger sděluje, že Klatovské Sokolky nejsou sice dosud připojeny k Národní Jednotě Sokolské, ale přece že přišly do této poradní schůze, neboť doufají, že budou připojeny k N. J. S. v nejbližší době.

Předseda br. dr. Mueller uvítal dostavivší se bratry a sestry a vložil jim na srdce, aby již nyní u sborů svých pracovali a činili přípravy k práci, jež nás s příchodem podzimu očekává.

Následující došlé dopisy byly čteny: Od Župy Severových., která se dotazuje, mohl-li by Vzd. O. dodatí jim řečníka k oslavě 50 letého trvání Sokola v Americe a 35 letého výročí založení Sokola v Clevelandu. Dále projevuje souhlas se snahou Vzděl. Odb. a sděluje, že v pádu potřeby řečníka možno se obrátiti na br. Leo Všečeku, 2119 E. 90 Str., Cleveland, O.

Ústřední výbor Župy Východní na žádost Vzd. Od. N. J. S. o udání jmen schopných řečníků z New Yorku a okolí odpovídá, že napřed hodlá se poohlédnouti najdou-li se mezi sokolstvem bratří, kteří dali by se pro snahu Vzděl. Odboru získati a později že jména jejich budou sdělena. Do té doby, v pádu potřeby má se Vzděl. Odbor obrátiti na br. Grabensteina. —

Sbor Sokolek "Blesk" z Baltimore oznamuje, že bylo usneseno požádati bratry Sokoly, by je přijali do jejich Vzděl. Odb. a budou pracovati s nimi společně.

Br. Dr. Antonín Mueller a br. Karel Krásný podali zprávy ze třetího sjezdu Svobodomyšlných, který konal se v Chicagu ve dnech 4. a 5. července. Zprávy jejich vzaty ku vědomí.

S potěšením byla přijata zpráva br. Kilbergera, který oznamoval, že Klatovský Sokol pracuje soustavně v tom směru, by nejen českou mládež dostal do sokolovny, ale věnují všemožnou péči, by jí pobyt v sokolovně příjemný a přiměl ji k návštěvě české školy. Výsledek této snahy Klatovského Sokola je výborný, neboť každé dítě, které chodí evičiti, navštěvuje zároveň českou svobodomyšlnou školu.

Dr. Antonín Mueller oznamuje, že Česko-Americký Sokol hodlá během podzimní sezony uspořádati 3 přednášky.

Br. Josef Krejčí činí návrh, by učiněn byl pokus uspořádati české divadelní představení pro děti. Uvádí, že v Čechách je již dávno uznávána důležitost divadla jako výchovný pomůcky pro mládež. A nejpřednější česká divadla pořádají občas dětské divadelní představení. Je-li hra, jež má být před zraky dětí správně volena, působí mocně na zúšlechťení citu dítěte, učí je česky myslet a cítiti.

Děj musel by býti prostinký, by byl dítkami pochopen, ale sehrán dobrými herci a krásně vypraven.

Bratři Tom. Vonašek, Josef Krejčí a sest. Marie Bízková byli zvoleni na výbor, který má vyšetřiti, dala-li by se myšlenka tato provésti a v příští schůzi Vzd. Odb. mají podati zprávu.

Dr. Josef Pecivál sděluje, že dostal dopisy od jednot z Portland, Seio, Malin, a Los Angeles, kterými jej žádají, aby při cestě své do San Francisco se tam zastavil a vykonal tam několik přednášek. Bratr Pecivál sděluje, že je ochoten učiniti tuto zájízdku, bude-li mu hrazena polovina výloh — asi \$30. Jednatel V. V. se uvolil dopsati zmíněným jednotám o hrazení těchto mimoř. výloh.

Příští schůze má být obelána tajemníkem na den 10. září. KAREL KRÁSNÝ, taj.

ZÁPIS ZE SCHŮZE ÚSTŘ. VÝB. ŽUPY VÝCHODNÍ,
odbývané dne 22. července 1915.

Schůzi zahájil starosta br. Al. Wokál za přítomnosti všech členů. Zápis z minulé schůze čten a přijat. — T. J. S. Blesk v Baltimore oznamuje, že nesouhlasí s pořádáním župního kursu tento rok. Taktéž T. J. S. Svornost v Bronx. T. J. Sokol v Little Ferry schvaluje pořádání kursu v tomto roce. — Dopis od V. V. čten a obsah vzat k vědomí. Dále oznamuje V. V., že T. J. S. v Schenectady přeje si býti uvedena do N. J. S. dne 7. srpna 1915. Přijat dopis od T. J. S. v Schenectady, v němž oznamují, že se těší na naši návštěvu. — Sokol Max Václav Younger, člen T. J. Sokol Philadelphia žádá, aby mu Ž. V. vystavil jakési vysvědčení neb legitimaci, že jest evičitel, kterou potřebuje k dosažení městské služby. Jelikož my podobné listiny nemáme, nemůžeme vyhovět. — T. Sbor Dívek a Paní v Newarku oznamuje, že znovu obnovily činnost a žádají, aby Ž. V. požádal Sokolky new-yorské o spoluúčinkování při veřejném. Usneseno vyhovět. — Br. Grabenstein dává návrh, aby při příležitosti uvedení T. J. Sokol Schenectady do N. J. S. mimo členů Ž. V. evičila též první četa new-yorského Sokola. Návrh podporován a přijat. — Členové slučovacího výboru oznamují, že výbor ten jest rozpuštěn. Jednatel má dopsati V. V., aby v Sokole Americkém uveřejnil práce slučovací. — Br. župní náčelník má navštívit nečinné jednoty a vyzvat je k práci. — Příjem v této schůzi \$105.20. Vydání \$1.50. Schůzi zakončil starosta Al. Wokál.

Znamenal Frant. Váně.

Zápis ze schůze odbývané dne 26. srpna 1915.

Schůzi zahájil starosta br. Al. Wokál. Br. Grabenstein omluven. Zápis z minulé schůze čten a přijat. — T. J. S. V East Islip žádá, aby k nim byl vyslán evičitel nejméně jednou za měsíc. Br. náčelník oznamuje, že je navštívil 14. srpna. Usneseno, aby br. náčelník tam jednou za měsíc jezdil a nebude-li mu to možno, má vyslat za sebe zástupce. Br. náčelník oznamuje, že na dotaz, proč jsou nečinní, nedostal odpověď od jednot v Bohemia a Westfield. Dále oznamuje, že na žádost náčelníka v Schenectady zaslal to-muto evičení pro děti.

Dne 7. srpna t. r. uvedena T. J. S. Schenectady do N. J. S., při kteréžto příležitosti navštívil ji celý Župní Výbor a evičil prostrná s první četou jednoty new-yorské za vedení župního náčelníka. Členský diplom odevzdal br. Grabenstein při mimořádné schůzi, kteréž předsedal župní starosta br. Al. Wokál a s ním celý Župní Výbor.

Br. náčelník podává zprávu z porad výboru na utvoření Slovanského Svazu Sokolského ve východních státech Unie. Zpráva přijata a schvaluje jednání, dlužno však vyčkati

odpovědi V. V. N. J. S. Do poradních těchto schůzí mimo br. náčelníka zvolení ještě bři. Al. Wokál, Grabenstein a Vozáb.

Br. náčelník dává návrh, aby se pro Ž. V. zakoupily evi-
čitské knihy. Návrh podporován a přijat. — Schůzi za
ukončenou prohlásil starosta Al. Wokál.

Znamenal Frant. Váně.

Zápis ze schůze odbývané dne 23. září 1915.

Schůzi zahájil starosta Al. Wokál. Zápis z minulé schů-
ze nemohl býti čten, protože protokolní tajemník se nedo-
stavil do schůze. — Sbor Dívek a Paní v Long Island City
oznamuje, že nebude jim možno vyslati posluchačku, bude-li
kurs pořádán tento rok. T. J. S. Sokol Westfield, Mass.,
oznamuje dopisem totéž. Sbor Sokolek z Baltimore ozna-
muje, že nesouhlasí s pořádáním župního kursu a navrhuje,
aby byl vyslán společný evičitel, přednášeč, který by cestoval
od jedné jednoty k druhé. Br. náčelník oznamuje, že byl
přítomen veřejnému evičení jednoty v Newarku a že spolu-
účinkovali Sokolové a Sokolky jednoty new-yorské.

Br. náčelník podává zprávu z poradních schůzí výboru
na vytvoření Slovanského Svazu Sokolského na východě.
Oznamuje, že volba úředníků nebyla ještě provedena a že
zamýšlí pořádat velké veřejné evičení ve prospěch Ame-
rického Červeného Kříže. Podnáčelník br. Jos. Gregor ozna-
muje, že navštívil jednotu v East Islip a probral prostná
i ukázky evičení na nářadí. — Usneseno, bude-li se dále
jezdit do East Islip a Bohemia, aby se koupila jízdní knížka.
— Usneseno T. J. S. v Schenectady nepočítati žádný popla-
tek na rok 1915. — Br. Klein si vzal na starost navštívit
Bayonne, aby vyjednal svolání schůze, kterou by mohl na-
vštívit náš zástupce a pracovat na znovuutvoření Sokolské
Jednoty. — Vydání v této schůzi \$69.79.

Schůzi ukončil starosta Al. Wokál.

Znamenal Jos. Kolman.

DO BALTIMORE, MD.

ČLENŮM SOKOLSKÉ JEDNOTY BLESK.

Bratři! Prostřednictvím našeho orgánu připomínáme
vám, byste všichni plnili řádně své povinnosti vůči jednotě.
Navštěvujte pravidelně pořadová evičení; buďte dbalí toho,
by vaše dívky pravidelně navštěvovali naši tělocvičnou školu.
Neopomente posílati svých dětí do české svobodomyšlné
školy. Navštivte první divadelní představení, jež pořádá náš
Divadelní Odbor v pondělí dne 18. října. Dostavte se do
jednoho na Bělohorskou tryznu, jíž pořádá náš Vzdělávací
Odbor v neděli dne 7. listopadu. V plném počtu dostavte se
do schůze listopadové, v níž bude provedena nominace či-
novníků pro příští rok a zároveň bude jednáno o jiných, vel-
mi důležitých záležitostech, týkajících se blaha a prospěchu
jednoty i členů. Během této schůze přednese člen Vzděl.
Odboru, br. Jaroslav Cihlář, krátkou přednášku o našem vel-
kém zakladateli Sokolstva, Jindřichu Fugnerovi. Přijďte
všichni utíti památku jeho!

S bratrským pozdravem,

Ant. Franz, starosta.

Franta Štětko, náčelník.

Karel Matoušek, tajemník.

Veškeré listiny, jako: Navrhující, Odstupní, Přestupní,
čtvrtletní zprávy atd., zasílá jednatel Výkonného Výboru
N. J. S. Jest zbytečno psáti o ně výpravěmu.

Během měsíce neposíláme žádná stará čísla Sok. Amer.,
pouze při pravidelné expedici. Kdo chce, by mu čísla byla
zaslána během měsíce, necht' přiloží poštovné 2c na číslo.

NÁČRT STANOV ČESKO-AMERICKÉ OBCE SOKOLSKÉ,

sdužení to založeného po stránce technické, dle smlouvy
Clevelandské, jak vypracován společným výborem sklá-
dajícím se ze členů Župy Východní N. J. S. a členů

D. A. S. a opraven v mimořádné schůzi V. V.
konané dne 8. října 1915.

HLAVA I. Název. Sdužení toto budiž známo pod ná-
zvem Česko-Americká Obec Sokolská.

Členství. Základními údy jsou: Národní Jednota Sokol-
ská a Jednota Dělnických Amerických Sokolů ve Spojených
Státech Severní Ameriky.

Členem tohoto svazu může se stát každé slovanské těleso
sokolské.

Účel. Sdužení toto je založeno za účelem pěstování tě-
locviku ku povznesení tělesných i mravních sil v lidu českém
i slovanském, při jednotném řízení technickém a společném
postupu; společného vystupování v zájmech sokolských.

HLAVA II. Řeč. Jednací řečí je čeština s ohledem na
každé jiné slovanské nářečí tělesa v Obci zastoupeného.

HLAVA III. Sídlo. Sídlem Česko-Americké Obce So-
kolské v její začátku je Chicago.

HLAVA IV. Prostředky. Prostředky k dosažení shora
jmenovaných účelů bud' tež:

a) Slučování jednotlivých jednot a sdužení sokolských
a pokrokových po stránce technické i jazykové.

b) Zřizování kursů pro vzdělání evičitelů.

c) Péče o zavedení jednotné soustavy tělocvičné a jed-
notného způsobu i postupu při veřejném vystupování v zá-
jmech sokolských, slovanských a pokrokových.

d) Vysílání odborných evičitelů do jednot, sborů, okrsků
a žup.

e) Opatření pomůcek k účelům tělocvičným.

f) Opatřování a vydávání literatury technické at'
v brožurách neb knihách a statistiku o stavu "Ústředí",
"Žup", "Okrsků" neb "Sborů" a "Jednot".

g) Pořádání veřejných evičení, závodů, sletů, odborných
přednášek pro členstvo i veřejnost.

HLAVA V. Řízení tělesa tohoto budiž svěřeno 10člen-
nému Ústřednímu Technickému Výboru, jehož volbu provede
Výkonný Výbor N. J. S.

Ústřední Tech. Výbor rozdělí "Obec" na župy neb
okrsky. Správa žup neb okrsků bude sestavena po dohodnutí
Ústředního Tech. Výboru s jednotami v župě neb okrsku
zastoupenými.

HLAVA VI. Činovníci. Ústřední Tech. Výbor Č. A. O.
S. volí si ze svého středu náčelníka, dva podnáčelníky a
jednatele.

Náčelník zastupuje Č. A. O. S. vně i zevně. Řídí schůze,
ověřuje veškeré dokumenty Č. A. O. S. se týkající svým pod-
pisem a je zodpovědným za řádné provádění článků stanov.
Bděl nad spravedlivým a bratrským řízením schůze a hlasem
svým rozhoduje pouze při rovném počtu hlasů. Veškeré
práce technické spočívají plně v jeho rukou. Jest zodpově-
den výhradně a jedině Ústřed. Tech. Výboru. Navštěvuje
jednoty v "Obci" zastoupené osobně, neb zástupcem dle
dobrozdání Ústředního Tech. Výboru. Řídí hlavní závody,
k nimž vypíše souběh na prostná evičení. Podává výroční
zprávy o činnosti jednot v Obci zastoupených a přihlíží k
tomu, by jednoty konaly své povinnosti v tělocvičnách.

Podnáčelníci zastupují náčelníka a jsou mu v pracích
jeho nápomoeni. Řídí se jeho povely a pokyny a vypomáhají
při veřejných vystoupeních.

Jednatel řídí zápisky o schůzích a zaznamenává veškerá
platná ustanovení. Vyřizuje veškerou korespondenci a má
v evidenci veškeren inventární majetek Č. A. O. S. a vy-

stavuje poukázky na pokladníka V. V. N. J. S. na účty Ústř. Tech. Výborem schválené.

HLAVA VII. Povinnosti a práva. Ústř. Tech. Výbor Č. A. O. S. je povinnen řídit se články Hlavy IV. a V. v plném rozsahu a dbáti toho, by jim zadost učiněno bylo. Jest povinnen snažiti se získati za člena "Obce" každé pokrokové slovanské sdružení sokolské.

Má' za povinnost vydávat technickou hlídku, kteráž uveřejňována bude v orgánech jednot v Č. A. O. S. zastoupených. Redaktor "Technické hlídky" bude honorován z pokladny Č. A. O. S. a je zodpovědným jediné Ústřed. Tech. Výboru.

Ústřední Tech. Výbor Č. A. O. S. má právo suspendovati každého člena svého, náčelníka župy neb okrsku, jakož i má právo navrhnouti suspendaci náčelníka jednoty, uzná-li že tito povinností svých nekonají.

Služné náčelníka a jednatele určuje Ústřední Tech. Výbor, jakož i výši odměny ostatním činovníkům, když práce v zájmu "Obce" vyžadovala ztrátu času.

HLAVA VIII. Kursy. Ústřední Tech. Výbor za účelem šíření technických vědomostí pořádá kursy, neb vysílá společného evičitele po jednotách.

HLAVA IX. Příspěvky. Roční poplatek za člena budiž 25c. Za členkyni 10c.

Ústředí každého tělesa v Č. A. O. S. zastupeného odvádí povinné poplatky V. V. N. J. S., který o nich vede záznam a vyplácí účty z tohoto fondu Ústřed. Tech. Výborem předložené.

HLAVA X. Trvání. Stanovy tyto vejdu v platnost jakmile dojdou schválení V. V. N. J. S. a Ústředního výboru D. A. S. a budou v platnosti prozatím do sjezdu Národní Jednoty Sokolské r. 1918.

HLAVA XI. Rozejití se. V pádu neshody, rozejití se neb rozpadnutí se Č. A. O. S., rozdělí se zbylé jmění jednotám v "Obci" zastoupeným procentuálně podle členstva.

HLAVA XII. Pořad schůze. Určí si Ústřed. Tech. Výbor.—

ŘÁD VZDĚL. ODBORU SOKOLSKÉ ŽUPY STŘEDNÍ.

I. Jméno: Vzdělávací Odbor Sokolské Župy Střední. II. Heslo: Ušlechtilost. III. Účel: Pečovati o mravní výchovu členstva a jeho vzdělání a to jak mužů, tak žen i dorostu. IV. Rozvrh práce: Dbáti o to, aby u každé Jednoty v župě sdružené byl zřízen Vzdělávací odbor a těmto raditi a podporovati je všemožně v jich vzdělávací činnosti. V. Prostředky k tomu účelu jsou: a) Přednášky, rozpravy, ušlechtilé zábavy, výstavy a j. b) Knihovny, o jichž zakládání u Jednot, kde toho potřeba vyžaduje, třeba úsilovně pracovati, výběr knih jim navrhovati a o to, aby knihy byly, pokud se výběru knih týče, vzornými, úsilovně se starati. c). Sokolské spisy vydávati, rovněž i letáky, o-běžníky, pamětníky a jiné. d) Ceny každoročně vypsati na sokolské spisy kratšího obsahu. e) Upozorňovati jednoty na vzdělávací podniky mimosokolské, kde účast sokolská se nevyhnutelnou nebo potřebnou jeví. f) Dbáti toho, aby u každé jednoty byl zřízen archiv, v němž by se veškeré písemné i jiné památky zachovávaly. Program přednášek budiž: A) 1. Těloevik sokolský. 2. Tělesná výchova vůbec. B) Sokolství. C) Mravní výchova. D) Národní život. a) Naše povinnosti k nové vlasti. b) Naše povinnosti k staré vlasti. E) Krásná literatura a esthetika.

HLAVA V.

Ustavení se odboru.

Vzdělávací odbor župní ustavuje se vždy da měsíce po povolání členů jeho starostou župy. Sestává z pěti členů.

HLAVA VI.

Poměr odboru a předsednictva.

a) Předsednictvo župy má právo V. O. rozpustiti, naskytla-li by se snad nějaká vážná příčina. Také může předsednictvo zrušiti usnesení Vzdělávacího odboru. Usnesení V. O., jedná-li se o větší vydání, nežli \$10, nutno předložiti předsednictvu k schválení. Předsednictvo povoluje ročně na vydání V. O. desátý díl svých příjmů.

c) Činovníky si volí V. O. ze svého středu.

HLAVA VII.

Povinnosti a práva členů.

a) Členem V. O. stane se ten, jehož starosta župy povolá a jenž členství to přijme.

b) Členem býti přestává, kdo neplní povinnosti jemu uložené a kdo jest vyloučen.

c) Každý člen má právo činiti návrhy, hlasovati, musí však také povinnosti své řádně zastávati dle svých nejlepších schopností a pracovati k povznesení myšlenky sokolské a vzdělanosti vůbec.

HLAVA VIII.

Činovníci a jejich úkol.

Předseda řídí schůze a dbá, aby usnesení se prováděla v plné míře a zastupuje Odbor v předsednictvu župy. Místopředseda zastupuje předsedu. Tajemník podpisuje s předsedou písemnosti, spravuje archiv, vede záznam o činnosti výboru i všech V. O. jednot v župě sdružených, podává výroční zprávu. Zapisuje jednání schůzí. Pokladník spravuje jmění V. O. Jednatel stará se o to, aby župa měla pchotově řečníky, má seznam přednášek, které může půjčovati jednotám, sestavuje pořady zábavných večerů a jiné pod., radí a navrhuje, jak pořádati slavnosti, vzpomínky, proslovy a pod.

HLAVA IX.

Pravidla.

- Schůze svolává předseda.
- Usnášení schopna jest schůze tehdy, když je přítomno více, než polovina členů.
- Člen, který tři schůze za sebou bez náležitých omluveních zamešká, považuje se za vystouplého a na jeho místo povolá starosta župy nebo jeho zástupce, jiného bratra.
- Hlasuje se zvednutím ruky.
- Usnesení děje se prostou většinou.
- O platnosti tohoto řádu rozhoduje předsednictvo Sokolské Župy Střední.

Řád tento předkládáme veškerému členstvu župy, aby případně doplnilo jej, nebo Předsednictvu župy navrhlo, čeho je ještě zapotřebí. Předsednictvo nechce dělati zákonů bez bratří a proto návrh řádu Vám předkládá, abyste sami se mohli o něm rozhověti ve svých schůzích. Po schválení řádu přikročil Vzdělávací Odbor naší župy k propocování řádu pro Vzdělávací odbory jednot, který předloží pak Výkonnému Výboru N. J. S., aby tento jej postoupil svému Vzdělávacímu Odboru, poněvadž chceme, aby byl pak jednotný řád pro jednoty všechny.

Předsednictvo Vás, bratří, žádá, abyste své případné návrhy, domněnky a přání zaslali do 15. října br. Emilu Tümovi, Box 649, Cedar Rapids, Ia., abychom řád měli již v říjnu hotový. Na zdar! (Uveřejnění bylo zdrženo nedostatkem místa.

První krokem našeho V. O. jest upozornění, že 15. listopadu bude tomu 50 let, co zemřel náš Fugner-zakladatel, a jest záhodno, aby památka jeho byla při této příležitosti důstojně uctěna. Pro Jednoty v župě naší sdružené obstaráme na žádost bezplatně přednášku, kterou mohou ve schůzích nebo před členstvem evičicím přečísti!

Předsednictvo Župy Střední.

ZPRÁVA SPOL. CVIČITELE.

Ve čtvrtek 5. srpna zahájeno bylo evičení v Milwaukee, Wis., za účasti 18 bratří, kteréžto večera byla návštěva nejlepší. Jeden večer věnován byl ženám, jichž se účastnilo 27, což mne potěšilo. Necht' jsou bratřím příkladem. Cvičení pokračovalo po večerech až do 19. srpna.

V 11 evičeních evičilo.....	142 bratří
Největší návštěva	18 "
Nejmenší návštěva	7 "
Průměrná návštěva	13 "

Po třináctdenním kursu v Chicagu navštívil evičitel jednotu v Berwyn, Ill., kteráž žádného evičence do kursu nevyslala, ač velká potřeba tam se toho jevila. Cvičení začalo 14. září a trvalo do 22. Cvičitel měl dohlížet na evičení dětí, avšak nikdo tyto evičit nepřišel. Tak zisk z toho jednoty nemá žádný. Potěšila mne však pilnost bratří i sester. Velice by bylo žádoucím, aby táž návštěva byla každé evičení. Kéž byste stále mohli říkat — ještě nás tolik nebylo. Čiňte se, aby vás vždy bylo nejméně tolik jako tehda.

Největší návštěva	mužů 17, žen 16
Nejmenší návštěva	mužů 8, žen 9
Průměrná návštěva	mužů 13, žen 13

Jan Sedlák.

VŠEM SOKOLSKÝM JEDNOTÁM A JICH ČLENŮM.

V neděli, dne 17. října 1915, položen bude v Chicagu základní kámen ku stavbě Jubilejního Husova Domu.

Slavnost koná se za každého počasí na staveništi, (nalozajícím se na 22. ulici mezi 42. a 43. Ave.) v krytém velikém stanu, kde účinkovati bude hudba, pěvecký sbor, řečníci a kde zapisovatí budou zástupci spolků jména svoje a svých spolků do pamětní knihy a zároveň odevzdají pamětní listiny, určené ku vložení do základního kamene. Průvod žádný konán nebude; všickni účastníci dostaví se přímo na staveniště ve 2 hod. odpo. Zveme k účasti na této slavnosti celou českou svobodomyšlnou Ameriku, jež získá Husovým domem svoje osvětové ústředí, z něhož vedena bude jednotná, soustavná a důsledná práce na poli národní a svobodomyšlné výchovy českého lidu a zvláště našeho česko-amerického dorostu.

Kojíme se tedy tou bezpečnou nadějí, že nebude českého spolku, jenž by pozvání toto odmítl a odepřel svou účast na díle tak užitečném a velepamátném.

Víme sice, že bylo by pro sbor se sídlem mimo Chicago obtížné a příliš nákladné vyslati sem ku slavnosti své zástupce, ale zaslati pamětní listinu s krátkými dějinami podepsanou úředníky, aby mohla vložena býti do základního kamene, a projevití dle uznání a možnosti přízeň tomuto podniku celé české volné Ameriky, tomu nestojí v cestě ani sebe větší vzdálenost. Nelze více vše odkládati. První a jediný náš výlučně osvětový stánek musí býti uskutečněn a dokončen do 30. května 1916, kdy připadá pětistileté výročí upálení druhého kostnického mučedníka a věrného Husova druha, Jeronyma Pražského. Od předsevzetí tohoto neustoupíme více a Husův Dům onoho dne otevřeme a vytknuté mu činnosti odevzdáme. Budeme stavěti dle prostředků, jež budeme mít na ruce. Každý příspěvek pomůže tedy k tomu, aby mohla stavba býti mohutnější a účelnější. Podnik musí býti skonečován. Další odklady nelze připustiti. Využijte tedy zbývající krátké doby a přičiňte se ještě v poslední chvíli, abyste pojistili si spokojené vědomí, že učinili jste pro podnik tak památný a prospěšný vše, co bylo ve vašich silách.

Tajemníky neb tajemnice uctivě žádáme, aby neobtěžovali si hned po schůzi oznámiti nám Vaše usnešení. Chceme

totiž vydati k této slavnosti obsáhlejší pamětní spis, v němž uvedeny budou všechny projevy a příspěvky spolků i jednotlivců.

Za výbor pro Jubilejní Husův Dům,
Jos. W. Egermayer, předseda. Karel Kavalie, účetní.
Leopold Růžička, tajemník.

Za Svobodnou Obec v Chicagu:
Dr. Frant. Iška, předseda. Alois Vaňouček, tajemník.

OSLAVA 20LETÉHO TRVÁNÍ T. J. S. CLEVELAND.

V neděli odpoledne a večer dne 26. září oslavoval Sokol Cleveland své 20leté trvání. Slavnosti té věnována byla pozornost i anglickým tiskem. Tak denník Cleveland Leader přinesl z pera bra. K. Bernreitera pojednání o založení a činnosti této Jednoty s podobami zakladatelů a nynějších činovníků. Slavnosti účastnily se bratrské jednoty. Sokol Havlíček z Ženským Odborem, Sokol Nová Vlast, Chorvatský Sokol a pěvecké družstvo chorvatské Prosveta. Starosta V. Hlavín uvítal odpoledne hosty kratší řečí a pak představen br. Leo Vsetečka, starosta župy Severovýchodní a týž v delší řeči vedl posluchače celým životem T. J. S. Cleveland a na konec představil zbylé zakládající členy, jichž jména jsou: Fr. Hrubec, J. Říš, Fr. Lemr, Fr. Skala, Fr. Hanuš, Ant. Veigl, Jak. Vacík, Jos. Dura, Jos. Frank, V. Nový a Fr. Hojer. Po jeho řeči následovalo hudební číslo sl. K. Hlavínové, pp. Hříbala a F. Jůska. Jubilejní báseň přednesla paní Vlasta Brychečnová. Další čísla pořadu byla: solo sleč. Julie Mikešové; řeč bra. K. Bernreitera; zpěv pp. Procházků, Erharta a Franka; houslové solo Fr. Jůsek; hudba sl. K. Hlavína, pp. Hříbala a Jůsek; zpěv sleč. A. Fryauffové; duetto zpěvní sleč. K. Hlavínové a Jul. Mikešové; mužský pěv. sbor Sokola Cleveland zapěl "Slávy Květ" a přidal "U boj"; solo na housle p. J. De Pawloffa za doprovodu na pianě p. V. Bendou. Pak následovaly proslovy. Nejprve promluvil br. Fr. Skala, jenž po 18 roků zastával různé úřady, pak promluvil br. V. Kadlec, starosta Sokola Havlíček, a byl následován br. Fr. Hrubec. Předveden živý obraz: Hold Sokolstva Čechů a několik živých soch. Večer byla hostina a taneční zábava při níž br. Procházků obveselil hosty přednesením kupletu. Návštěva byla veliká odpoledne i večer a pořad slavnosti byl oceněn všemi přítomnými jak časté vyvolávání účinkujících nejlépe ukázalo.

PÍSEMNICTVÍ.

Kalendář "Amerikán" na rok 1916. Třicátý devátý ročník toho nejstaršího a nejlepšího česko-amerického kalendáře, jenž právě vyšel, nejen důstojně řadí se ku svým předchůdcům, nýbrž je ještě ve mnohém ohledu předčí. Úprava jest vzorná, a co se týče obsahu, nemohl býti skutečně lépe volen žádný, než jaký je právě v letošním Amerikánu. Část první vyplňuje povídka "Nepřítelkyň mužů" od M. Folkové-Bělohlové, doplněná zdařilými vyobrazeními. "Perný den pana Baciánka" historika z čes. am. života od zvěnělého česko-amerického literáta, Aloise Jandy, povídka: "Odjezd do vlasti", od Fr. Veverky, obrázek ze života texaského z dob občanské války pod názvem "Za otrokou svobodu", od česko-amerického žurnalisty Jos. Buňaty, "Dlouhá varta", obrázek z filipinského života od M. Maška, jenž svými vojenskými povídkami jest čtenářstvu zde v Americe dobře znám, dále obrázek z báňské osady coloradské "Ve stínu šibenice", od Frant. Peřiny, příspěvek V. Adélky Vrázové pod názvem "Všelicos z Algonquinu", článek "Jak uetila česká Amerika památku Husovu v r. 1915".

Cena jednoho výtisku zde v Americe jest 50c i s vyplacenou dodávkou a jest k dostání u Aug. Geringera, 541 West 12th Street, Chicago, Ill.

Kalendář Pionýr na rok 1916, jenž byl právě v těchto dnech vydán Národní Tiskárnou, 509—511 So. 12. St., Omaha, Neb., vyniká cenným a bohatým obsahem a čistou a nákladnou úpravou. Jedním z hlavních článků jest zajímavé pojednání sl. Růženy Rosické o Kalifornii, která těší se letos vzhledem k výstavám zvláštní pozornosti; jiným jest vypravování o Životě v Texasu za Konfederace od Josefa Buňaty; dále je tu humoreska F. Staňkové-Bujárkové, Diplomacie pana Brouska; vypravování J. F. Práchenského o Vánocích a koledě a spojených s nimi starých obyčejích lidových atd. a Stručná data z historie světové války, kromě celé řady drobných článků, básniček a humoru, jakož i obvyklých důležitých kalendářních informací. Kalendář jest velmi bohatě ilustrován, má umělecky provedený obal, dílo to malíře bra. A. Petřtyla, a pěknou přílohu, představující městečko Avalon na ostrově Santa Catalina. Kalendář Pionýr čítá 224 stran a prodává se po 40c. Objednávky vyřizuje Národní Tiskárna, 509—511 So. 12. St., Omaha, Neb.

NOVÍ, Odstouplí a Vyloučení členové.

— Ze Sokolské Jednoty Blesk v Baltimore vystoupil vyrovnán Emil Šíma. Pro neplacení vyloučen Vác. Josífek.

— Do T. J. S. Fuegner-Tyrš v So. Omaha přijat byl s přest. listinou od T. J. S. Omaha Alois Kořísko.

— Z T. J. S. Svornost v Bronx, N. Y., vyloučení byli pro neplacení: Fr. Koref a S. Salz.

— Do T. J. S. v New Yorku přijati byli: Frant. Horáček, Alois Rais. Pro neplacení vyloučení byli: Rob. Cihlár, Al. Suchomel. Zemřeli: Ed. Jandík, Mir. Tinger.

— Z T. J. S. Dívek a Paní v Newark, N. J., vystoupila Anežka Břečková.

— Do T. J. S. San Francisco, Cal., přijati byli: Albert Osvald a Jan Walter. Jaké jsou jejich adresy?

— Do T. J. S. Los Angeles přijat byl Richard Hora.

— Do T. J. S. Milwaukee, Wis., uvedeni byli: J. V. Klabouch a Jan Pešek. Odstouplí: Frank Kus, Karel Kus, Jan Lalla. Vyloučení pro neplacení: Henry Berka, Josef Vašíček, ml.

— Z T. J. S. Jan Amos Komenský, Guy, Tex., vystoupil Rudolf Meyer.

— Do T. J. S. Hawthorne, Ill., přijat byl Rud. Rajský.

— Do T. J. S. Berwyn, Ill., přijati byli: Frank Heřman, Jar. Diensbier, Fr. Lestinský.

— Do T. J. S. Karel Jonáš, Cicero, Ill., přijati byli: Anton Wertovec, Vác. Schovance, Frant. Kuška, Ed. Houška, Ant. Kolář, Fr. J. Petrů, Ed. Chaloupka. Vystoupili: Vác. Homola, Jiří J. Jilk, Fr. J. Jilk. Zemřel Fr. Chodl.

— Do T. J. S. Newark, N. J., přijati byli: Fr. Kosman-ský a Karel Hoffman.

— Ze sboru Plzeňských Sokolek v Chicagu se poděkovaly: Marie Hainy, May Hora, Anna Kmen, Jos. Liška, May Řimsa. Vyloučeny byly pro neplacení: M. Bauml, T. Stopka, J. Mareš.

— Do T. J. S. Owatonna, Minn., přijat byl Vilém Sršeň.

— Do Plzeňského Sokola v Chicagu přijat byl Rudolf Nedvěď. Zemřel Vojtěch Baumel.

— Ze Sokola Tábor Slovanské Lípy v Chicagu vystoupili: Jan Záhora a Karel Pertl.

— Z Dámského Odboru Sokola Rozvoj vystoupila Marie Schultz.

— Od sboru Sokolek Chicago odstoupily: Marie Fučík, Lillie Bareš, Julie Sklenička, Antonie Benda, Josefa Kliepera. Zemřela Růžena Punčochář.

— U T. J. S. Philadelphia, Pa., zemřel Leo. Pavlík.

Přestěhovali se bez udání nové adresy.

Následující bratři přestěhovali se bez udání nové adresy, jak nám pošta oznamuje:

Cleveland: John Mizera, 3319 Carnegie ave. (Sokol Cleveland).

Chas. Hlavín, 4332 E. Clark St. (Sokol Čech).

Howell, Neb.: Frank Vach.

Omaha, Neb.: Marie Vasko, 134 Williams (není takové číslo)

Clarkson, Neb.: Jan Votroubek.

New York: J. Kutina, 247 E. 72. St.

St. Louis: Ant. Sádlo, 2606 N. 22. St.

J. Votruba, 1826 Geyer.

San Francisco: E. Herman, 1724—11. St., Oakland, Cal.

Fort Worth, Tex.: St. Tomáš, 2115 Main St.

Dallas, Tex.: Pavel Arsák, Alois Lill, J. Hlubík — všichni 2707 Swiss Ave.; B. Příhoda, Gust. Malík, J. Rendek, J. Halamíček — všichni 1408 Park Ave.; R. Duroň, 1304 Park Ave.

VOLBY.

— T. J. S. Granger, Tex. Starosta Eg. Jelínek, náměstek A. A. Špaček, taj. a účet. J. F. Houžvička, pokladník Jos. Huser. Výbor účetní: Jan Kubala, Josef Kohler, Fr. Martinets.

Dopisy, neb žádosti, jež uveřejněny býti mají v Sok. Amer., zasílejte přímo hlavnímu pořadateli: Dr. J. Rudiš-Jičínský, na nové působiště, 1900 Blue Island Ave., Chicago, Illinois.

Starší čísla zasíláme vždy při pravidelné expedici. — Přeje-li si některý bratr, by mu bylo číslo zasláno ihned, necht' přiloží poštovné.

Bratři tajemníci! Oznamujte výpravěmu pravidelně každý měsíc nové, odstouplé a vyloučené členy. Nemůžeme nikomu Sokol Amer. zasílati, jehož jméno a adresa nám nebyly oznámeny. Při psaní adres pište tyto zřetelně a správně. My nemůžeme znáti jména všech ulic v různých městech Spoj. Států, a není-li adresa správná, pošta list vrací.

STATEMENT OF THE OWNERSHIP, MANAGEMENT, CIRCULATION, ETC., REQUIRED BY THE ACT OF AUGUST 24, 1912,

of Sokol Americký, published monthly at Chicago, Ill., for October 1st, 1915.

Editor, Tom. Vonásek, 1647 So. St. Louis ave., Chicago.

Managing Editor, Tom. Vonásek, 1647 So. St. Louis ave., Chicago.

Business Manager, Tom. Vonásek, 1647 So. St. Louis ave., Chicago.

Publisher, National Printing and Publishing Co., 2146-50 Blue Island ave., Chicago.

Owners: National Gymnastie Union of Sokols of U. S. A.

President: John Šíman, 2233 S. Ridgeway ave., Chicago.

Vice-Pres.: Dr. A. Mueller, 1854 W. 12th St., Chicago.

Treasurer: Jos. Jurka, 1906 Washburne ave., Chicago.

Rec. Sec'y: Adolf Vlk, 4132 W. 22nd St., Chicago.

Known bondholders, mortgagees, and other security holders, holding 1 per cent or more of total amount of bonds, mortgages, or other securities: None.

National Printing and Pub. Co.,

by Geo. Mach, expeditor.

Sworn to and subscribed before me this 30th day of September, 1915.

Joseph A. Brabee, Notary Public.

(Seal)

My commission expires July, 1918.

ADRESÁŘ

Národní Jednoty Sokolské
ve Spojených Státech.

Výkonný Výbor Národní Jednoty Sokolské v Chicagu. Schůze poslední pondělí v měsíci v Plzeňském Sokole, 18. ul. a Ashland Ave. Jan Šiman, starosta, 2233 So. Ridgeway Avenue, Telefon Lawndale 137; Dr. A. Mueller, náměstek, 1854 W. 12. St., Tel. Monroe 3259; Jos. Jurka, pokladník, 1906 Washburne Ave., Tel. Canal 132; **Tom. Vonásek, jednatel, 1647 So. St. Louis Ave., Tel. Lawndale 4351;** Jos. Čermák, 2533 So. Central Park Ave., Tel. Lawndale 1611; K. Svoboda, 5646 — 22. Place, Cicero, Ill., Telefon Clyde 979-J.; Frank J. Špaček, 1817 So. 56. Court, Cicero, Ill.; Adolf Vlk, tajemník, 4132 W. 22nd St., Tel. Lawndale 3776; Wm. Oteovský, 2458 So. Kedzie Ave.; V. Houser, 4742 So. Honore St., Tel. Yards 2849; Ant. Pecival, 3347 W. 26th St., Tel. Rockwell 1316; V. Roubal, 2221 So. Kedzie Ave., Tel. Rockwell 428; A. Haller, 1814 So. Ashland Ave., Tel. Canal 1270; V. Matas, 5025 N. Crawford Ave., Tel. Irving 405; Jos. Čapek, 1339 So. Tripp Ave.; Tom. Továrek, 1216 Lombard Ave., Oak Park, Ill.; V. Kilberger, 2215 W. 18. St.; Fr. Chmatal, 1109 N. Sacramento Ave., Tel. Humboldt 1300. — Otilie Splavecová, 1328 W. 18th St.; Barbora Schefflová, 1436 W. 18th St., Chicago; J. Lang, 1433 — 59. Ave., Cicero, Ill.; J. Mareška, 5431 W. 23. St., Cicero, Ill.; M. Stěpánková, 2232 So. Kedzie Ave.; R. Hanzlíková, 2513 Central Park Ave.

Technický Odbor: J. Pokorný, náměstek, 1300—2 So. Karlov Ave.; tajemník: J. Vokřál, 1735 W. 18th St. — Schůze každou 3. středu v měsíci v Plzeňském Sokole.

Vzdělávací Odbor: Tajemník Karel Krásný, 3035 W. 19. St., Chicago, Ill. V potřebách ředníka, divadelních knih a pod. obračejte se přímo na br. K. Krásného.

Župa Východní. Sídlo v New Yorku.

Ústřední výbor: Starosta Alois Wokál; náměstek Jos. Kolman; jednatel Max Grabenstein; 3531—3rd Ave., New York City; tajemník Fr. Váně, 428 E. 67. St., New York City; pokladník Martin Klein; náčelník Ant. Mysliveček, 324 E. 74. St., New York City; 1. podnáčelník Jos. Gregor, 340 E. 71. St., New York City; 2. podnáčelník Jind. Vozáb, 203 Crescent St., L. I. City, N. Y.; účetní výbor: Jos. Kolman, Jind. Vozáb a Karel Polák. — Schůze každé poslední čtvrtek v měsíci.

Sok. Jed. Blesk v Baltimore; schůze 2. pátek v Sokolovně, S. E. cor. Gay & Preston Sts.; tajemník Karel Matoušek, 815 N. Montford Ave.

T. J. S. Fugner, L. I. City, N. Y.; 2. sobotu v měsíci v místnosti spolkové, 270 Prospect St.; taj. Vojt. Filip, 19—3rd Ave., Long Island City, N. Y.

T. J. S. Newark, N. J., 2. pondělí v Bohemian Auditorium, 17th St. & 19th Ave.; taj. Karel Šafránek, 307 So. 21. St., Irvington, N. J.

T. J. S. Svornost, Bronx, New York; schůze 1. sobotu v měsíci v čísle 428—430 E. 166th St.; tajemník Jos. Kruta, 426—428 E. 163. St.

T. J. S. New York; 2. a 4. pondělí, 420—424 E. 71st St.; taj. Vác. Kozák, 535 E. 78. St., box 3.

Sok. Jed. Philadelphia, Pa.; 1. neděli v měsíci v České Budově a Sokolovně, 2202 N. Marshall St. ve 3 hod. odpol.; taj. Tonda Jaroš, 2638 N. Startain St.

T. J. S. Westfield, Mass.; 1. a 3. středu v Sokolovně, 118—120 Meadow St.; taj. Fr. Třešnak, box 52.

Sbor Sokolek Sok. Jed. Blesk v Baltimore, Md.; 3. úterý v Sokolovně; taj. Emma Stupka, 816 N. Castle St.

Těl. Sbor Paní a Dívek v New Yorku. Schůze poslední čtvrtek v Sokolovně. Taj. M. Kamila Wojtiskova, 319 E. 68. St.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Long Island City, N. Y.; taj. Antonie Filipova, 59 — 2nd Ave.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Newark, N. J. Schůze vždy druhou středu. Taj. A. Kočovská, 92 — 19th Ave.

T. J. S. Little Ferry, N. J. Schůze 3. čtvrtek; tajemník F. Kallminzer, box 88.

Česko Těl. Záb. Sp. Sokol v Bohemia, L. I., N. Y.; schůze každý 2. čtvrtek v měsíci; taj. Jos. F. Thuma.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Little Ferry, N. J. Schůze třetí neděli o půl 5. odpol.; taj. Ant. Smietanský, box 175, Little Ferry, N. J.

T. J. S. East Islip, L. I., N. Y. Taj. Fr. Tůma, P. O. Box 310.

T. J. S. Schenectady, N. Y.; účetní Ant. Šedina, 135 — 1st Ave.

Župa Sev.-Vých. Sídlo v Cleveland, O.

Ústřední výbor: Starosta Leo Všetěčka, 2119 E. 90. St.; náměstek Josef Frčka; pokladník Ant. Novotný, 11906 Forest ave.; jednatel V. J. Stibr, 3251 E. 55. St.; náčelník Jan Jirásek, 129 E. St., W., Detroit, Mich.; 1. podnáč. Ant. Pánka, 3541 E. 133. St., Cleveland; 2. podnáč. Fr. Čech, 3100 Sawtell Rd., Cleveland; organizátor Jan Fryš pro stát Michigan, Jan Nábelek pro Pennsylvanii, Ant. Novotný pro Ohio.

Sokol Cleveland. Schůze každou 3. neděli v měsíci ve 2 hod. odpoledne v Sokolovně, 8932 Quincy Ave., S. E.; taj. Lad. Huml, 5129 Dolloff Rd.

Sokol Čech, Cleveland, O.; 2. neděli v Sokolovně na Wendell Ave.; tajemník Vác. J. Stibr, 3251 E. 55th St., S. E.

Těl. a Podp. Jed. Budivoj, Detroit, Mich.; 1. pondělí v Sokolovně, roh Erskine a St. Antoine Sts.; tajemník W. J. Kasík, 301 Woodward Bldg.

T. J. S. Podlipný, Detroit, Mich.; 2. a 4. středu v Sokolovně, roh Tillman a Ash ul.; taj. Fr. Hlavatý, 283 Maybury Gr. Ave.; účetní Vác. Becker, 78 Humboldt Ave.

Sokol Lorain, Lorain, O. Schůze 4. neděli v měsíci v Sokolovně, 2404 Kelley Pl. Taj. Fr. Hartl, 606 W. 22. St.

T. J. S. Říp, Allegheny, Pa.; schůze 1. neděli v Čes. Nár. Síní, 1000 Vinial St.; taj. Jan W. Novák, Butler Plank Road, Millvale, Pa.

T. J. S. Lev, Bridgeport, O. Schůze 3. neděli v měsíci v Síní Č. S. P. S.; taj. Jos. Nový II., R. R. 2, box 79-a.

Župa Střední. Sídlo v Cedar Rapids, Ia.

Ústřední výbor: Starosta Jos. Halg; náměstek Václav Janda; jednatel Fr. Filip, Security Savings Bank, Cedar Rapids, Ia.; pokladník J. J. Hájek; náčelník B. O. Hašek, 403—6th av. W., Cedar Rapids, Ia.; I. podnáčelník Fr. Jirásek, Cedar Rapids, Ia.; II. podnáčelník Fr. Stěpánek, Milwaukee, Wis. Výbor účetní: Fr. Jirásek, B. O. Hašek a J. J. Hájek. Schůze 3. čtvrtek v Sokolovně na 3. ul. a 5. ave.

Plzeňský Sokol, Chicago. 2. čtvrtek. Taj. Fr. Hartman, 5513 W. 25th Place, Cicero, Ill.

Sbor Plzeňských Sokolek, Chicago, Ill. Tajemnice Kateřina Kubičková, 1417 So. Harding Ave.

Sokol Chicago, Chicago, Ill.; 1. a 3. čtvrtek v Sokolovně, 2335—2341 So. Kedzie Ave.; taj. Jos. Zeman, 1933 So. Spaulding Ave.

Sokolky Chicago. Schůze 1. pátek v měsíci. Tajemnice E. Sadílek, 2400 S. Sawyer Ave.

Těl. Jed. Čechie, Chicago, Ill.; 4. úterý v Síní Atlas Hall, 1436—40 Emma St.; taj. Jan Votoček, 1801 W. North Avenue.

Sokol Tábor Slovanské Lípy, Chicago, Ill. Schůze 3. čtvrtek v měsíci v 1300 S. Karlov Ave. Taj. Jos. Čapek, 1339 S. Tripp Ave.

T. J. S. Praha, Chicago, Ill.; schůze 1. a 3. středu v Síní patronátu Č.S.P.S. Taj. Mat. Beránek, 2055 W. 51. St.

T. J. S. Rozvoj, Chicago (Irving Park). Schůze 4. čtvrtek v měsíci ve Svob. škole F. B. Zdrůbek, 4624 N. Crawford Ave. Tajemník Fr. Hlavatý, 4630 N. Harding Ave.

Sbor Sokolek Rozvoj, Chicago. Taj. Františka Bišek, 4640 N. Crawford Av. Česko Americký Sokol v Chicagu, Ill. Schůze 1. a 3. čtvrtek v Čes. Angl. Svob. škole, 1128 W. 18. St.; taj. Lad. Richter, 1429 W. 18. St.

T. J. Klatovský Sokol, Chicago, Ill.; schůze každou 3. středu v Síní Ladimír Klácel, roh 19. a Leavitt ul.; tajemník V. Kilberger, 2215 W. 18. St.

T. J. S. Oak Park, Ill. Schůze 1. čtvrtek v měsíci ve vlastní budově, 6512-14 z. 12. ul. Taj. F. Šindelář, 1509 Clarence Ave.

T. J. S. Hawthorne, Ill. Schůze 1. pátek v měsíci. Taj. Em. Záloudek, 5051 W. 29. Pl., Cicero, Ill.

T. J. S. Berwyn, Ill. Schůze 2. čtvrtek v měsíci v Sokolně. Taj. Karel Smíšek, 6510 W. 26. Pl., Berwyn, Ill.

T. J. S. Karel Jonáš, Cicero, Ill. — Schůze 1. a 3. středu v měsíci. Taj. Alois Hildebrandt, 5321 W. 25. St.

T. J. S. St. Louis, Mo. Schůze 2. a 4. pondělí v Sokolovně, 9. & Allen Ave. Taj. Josef Král, 1806 Allen Ave.

Čes. Amer. Sokol, Manitowoc, Wis.; 2. středu v Síní Slov. Lípy; tajemník Alois Jaroš, 708 Chicago St.

T. J. S. Milwaukee, Wis. Schůze 2. a 4. středu v Čes. Amer. Síní; jednatel Ant. Šabart, 1312 Vine St.

Těl. Jed. Tyrš, Cedar Rapids, Ia.; 1. neděli v Sokolně na 3. ul. a 4. Ave.; taj. Emil Tůma, c. o. Slovan Americký.

T. J. S. Edwardsville, Ill. Schůze 1. neděli o 2. hod. odp. v Síní Č. S. P. S., Vandalia St.; taj. Kar. Slavík, box 251.

T. J. S. Iowa City, Ia. Schůze 2. úterý v Síní Č. S. P. S. Taj. Chas. Lepie, 631 N. Center St.